

“Vidste eller burde have vidst”: Regeringer, der er medskyldige i folkedrab, vil ikke kunne påberåbe sig uvidenhed ved det kommende Nürnberg-tribunal

Den 4. februar 2024

Vi opsummerer den strategiske situation, og hvad der må gøres for øjeblikkeligt at vende den nuværende fremstormen mod folkemord og global krig, som følger:

Den Internationale Domstol (ICJ) afsagde den 26. januar 2024 kendelse om, at det er sandsynliggjort, at Israel aktivt udfører folkedrab på det palæstinensiske folk i Gaza, som den sydafrikanske regering har anklaget dem for.

ICJ beordrede endvidere, at “Tredjestater skal derfor også handle uafhængigt og øjeblikkeligt for at forhindre folkedrab fra Israels side, og for at sikre at de ikke selv overtræder folkedrabskonventionen ved at hjælpe eller bistå med at begå folkedrab. Dette pålægger nødvendigvis alle stater en forpligtelse til at ophøre med at finansiere og bistå Israels militære aktioner, som med al sandsynlighed er folkemord,” som den sydafrikanske udenrigsminister Naledi Pandor udtalte den 31. januar.

ICJ's afgørelser er bindende for deltagende regeringer og ansvarlige embedsmænd i disse regeringer, og Israel blev givet 30 dage til at rapportere tilbage til domstolen og dokumentere sin overholdelse af domstolens kendelse.

I stedet for at følge domstolens krav har Israel og dets vigtigste internationale allierede arrogant ladet hånt om disse afgørelser, fra det øjeblik de blev udstedt den 26. januar 2024.

Den 26. januar, samme dag som ICJ's kendelse blev afsagt, gik Israels og USA's regeringer sammen om at suspendere al finansiering til UNRWA, som leverer langt størstedelen af den livsvigtige humanitære hjælp til Gaza, og gjorde dette på baggrund af et tvivlsomt israelsk sagsdokument, som anklagede et dusin UNWRA-ansatte (ud af 13.000 i Gaza og 30.000 i regionen) for at arbejde sammen med Hamas, et hemmeligt sagsdokument, som endnu ikke er blevet offentliggjort.

I alt 17 lande (USA, Tyskland, Sverige, Japan, Frankrig, Schweiz, Canada, Storbritannien, Holland, Australien, Italien, Østrig, Finland, New Zealand, Island, Rumænien, Estland) har nu fastfrosset deres finansiering af UNRWA, hvilket garanterer, at den truende hungersnød, der nu rammer 2,3 millioner mennesker i Gaza, vil blive til en reel hungersnød med hundredtusindvis af døde, da UNRWA's finansiering helt forsvinder inden udgangen af februar.

Den 30. januar meddelte det israelske forsvarsministerium, at de oversvømmer tunnellerne i Gaza med havvand, hvilket forudsigeligt nok ikke kun vil dræbe både Hamas og gidsler, men også ødelægge muligheden for at have ferskvand eller landbrug i regionen i årtier.

Den 4. februar stod IDF's (Israels) styrker klar i udkanten af Rafah i det sydlige Gaza og forberedte sig på at indlede et omfattende militært angreb på de over 1 million desperate palæstinensere, som IDF har drevet dertil fra andre dele af Gaza, for at gennemtvinge en politik, som ICJ har karakteriseret som "et sandsynligt folkemord," og som derfor kunne ende med at blive den "endelige løsning på det palæstinensiske problem."

De kombinerede militære styrker fra USA og Storbritannien – de to lande, der er mest direkte ansvarlige for at finansiere, bevæbne og udløse den nuværende israelske affolkningskrig mod Palæstina – iværksatte luftangreb i weekenden den 3.-4. februar mod udvalgte "fjendtlige mål" i Yemen, Irak og Syrien med den åbenlyse hensigt at indgyde "chok og ærefrygt" for at skræmme hele verden til underkastelse.

Denne udvikling truer nu med at sprede krigen i Sydvestasien til Iran og opsluge hele regionen i krig, som hurtigt kan blive en atomar Tredje Verdenskrig. Derfor opfordres der til følgende øjeblikkelige handlinger:

1) Der bør afholdes demonstrationer over hele verden foran ambassaderne eller konsulaterne i de 18 lande, der har indefrosset støtten til UNRWA, med krav om, at de øjeblikkeligt genindfører støtten, øger strømmen af humanitær hjælp til Gaza betydeligt, indfører en øjeblikkelig og permanent våbenhvile og indkalder til en international konference for at udvikle konkrete skridt til at etablere en to-statsløsning for regionen baseret på økonomisk udvikling til gensidig fordel;

2) Byråd og delstatsparlamerter i hele USA og folkevalgte organer i alle lande verden over bør følge eksemplet fra byrådet i Chicago, USA's tredjestørste by, som den 31. januar vedtog en resolution, der erklærede, at de "støtter FN's gennemførelse af resolution 377, kendt som 'Uniting for Peace', som indkaldte til et hastemøde i Generalforsamlingen, der stemte for 'øjeblikkelig humanitær våbenhvile' i Gaza."

3) Alle kongresmedlemmer og senatorer i USA bør få at vide, at de vil risikere at blive afsat, hvis de ikke offentligt giver udtryk for, at de overholder både USA's forfatning og den internationale lov, som vores nation har tilsluttet sig (herunder ICJ's afgørelser), som begge nu kræver handling for at stoppe folkemordet, før det udvikler sig yderligere. Valgte embedsmænd i andre lande bør også opfordres til at overholde

deres tilsvarende juridiske og moralske forpligtelser.

Alle regeringer rundt om i verden, alle offentlige embedsmænd, er nu advaret: Det er ikke kun sådan, at de "burde have vidst", hvad der skete i Gaza på deres vagt; de ved det nu. Og historien – og en sandsynlig kommende Nürnberg-domstol – vil dømme dem derefter.

Foto: ICJ

USA, Storbritannien og Israel optrapper dræbertaktikken

Ikke korrekturlæst

3. februar 2024. Inden for den første uge efter Den Internationale Domstols (Verdensdomstolens) beslutning om, at Israel skal stoppe aktiviteterne i Gaza, som klart kan betegnes som folkedrab (i juridisk forstand), har Israel, USA, Storbritannien og en flok støtter optrappet både de umiddelbare drab i de palæstinensiske områder og også de regionale stridigheder, som kan resultere i verdenskrig. Anglosfæren tager alle dødbringende midler i brug på vegne af deres morderiske "regelbaserede orden": bombing, mobning i FN og bevidst afskæring af ressourcer til desperate mennesker.

Selvom det er farligere, gør det dem mere sårbare over for nederlag. Maksimal, hurtig indsats fra enkeltpersoner og grupper overalt kan være afgørende, da hele verden ser på. Ved afslutningen af det ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition i går opfordrede Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche folk til at intensivere: Kræv en våbenhvile i Gaza, kræve en genoprettelse af UNRWA's (FN's

Hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge) funktion og humanitær hjælp af enhver art.

Den 2. februar bombede USA 85 mål på syv lokaliteter i det østlige Syrien og vestlige Irak og udtalte, at "dette er starten" på mere, som de erklærer er gengældelse mod Irans stedfortrædere for tre amerikanske soldater, der blev dræbt den 28. januar i Syrien-Jordan-regionen, hvor der ikke er nogen begrundelse for, at amerikanske styrker overhovedet er til stede. Team Biden gentager den hule påstand om, at amerikanske angreb ikke vil gå ind i Iran, blot bombe alle andre steder. Storbritannien meddelte i dag sin "uforbeholdne" støtte til USA's ret til at udføre disse angreb.

Tidligt i morges, og igen sent på dagen, bombede USA og Storbritannien sammen Houthi-anlæg i Yemen, hvilket angriberne erklærer udelukkende er for at beskytte deres skibsfart i regionen, og ikke har noget at gøre med Israels drab i Gaza. Aftenens luftangreb ramte angiveligt 36 mål på 13 steder i seks provinser. Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin hylkede angrebet som en "kollektiv aktion", der ikke kun involverede Storbritannien, men også Australien og Canada, Holland og Danmark samt Bahrain.

I selve Gaza blev ressourcerne i sidste uge beskåret med over to tredjedele til UNRWA, som i trekvart århundrede har været den vigtigste livlineorganisation med ansvar for husly, vand, uddannelse og andre fornødenheder til palæstinenserne, som hele tiden har været forhindret i at etablere deres egen uafhængige stat. USA, Storbritannien og 16 andre lande suspendede deres støtte til UNRWA, hvilket de begrundede med Israels ikke-undersøgte beskyldninger til USA om, at nogle palæstinensere, der arbejdede for UNRWA, var involveret i Hamas' grusomheder mod Israel den 7. oktober.

Endelig gik USA imod et initiativ fra Algeriet i FN, og i forlængelse heraf gik de imod hele Den Arabiske Liga med 22 nationer i går, for at modsætte sig gennemførelsen af Den

Internationale Domstols kendelse fra 26. januar om, at Israel skal ophøre med folkemorderiske aktiviteter i Gaza.

Rækkefølgen af diplomatiske begivenheder: Algeriet, som er nyt medlem af FN's Sikkerhedsråd fra og med i år, krævede et møde i FN's Sikkerhedsråd for at diskutere gennemførelsen af ICJ's afgørelse fra den 26. januar, hvilket møde blev afholdt den 31. januar; og på det tidspunkt sendte Algeriet teksten til en resolution fra FN's Sikkerhedsråd i omløb, som opfordrede til at øge den humanitære bistand og lignende foranstaltninger. (Teksten er indtil videre ikke offentliggjort).

Den 1. februar blev Algeriets fulde tekstudkast sendt til alle de 14 andre medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. Allerede dagen efter, den 2. februar, meddelte den amerikanske ambassadør Linda Thomas-Greenfield, at USA modsætter sig Algeriets initiativ. Ifølge FN's Sikkerhedsråds protokol betyder det, at resolutionen vil mislykkes, hvis og når udkastet kommer til afstemning, fordi en enkelt nej-stemme blandt de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd er nok til at få en resolution til at mislykkes.

Derfor øger USA, med Storbritannien "standhaftigt" ved sin side, angrebene i hele regionen og modsætter sig ethvert diplomatisk forsøg på at finde en løsning og vise medfølelse. USA's udenrigsminister Antony Blinken har dette mandat, når han i dag tager på sin femte rejse til regionen, hvor han frem til den 8. februar besøger Saudi-Arabien, Egypten, Qatar, Israel og Vestbredden.

I Gaza er der mindst 100.000 døde, sårede, savnede eller formodede døde, og dertil kommer over 2 millioner i dårlig helbredstilstand. Sådan blev situationen beskrevet i går på Verdenssundhedsorganisationens ugentlige møde af WHO's administrator for Gaza, Dr. Rik Pepperkorn, der talte fra Jerusalem. Disse 100.000 er 4,3 % af Gazas samlede befolkning.

Vi er nødt til at handle.

Grusom optrapning mod Gaza skaber et enormt potentiale for forandring

Feb. 1, 2024 (EIRNS) – Den modbydelige beslutning fra USA, Storbritannien, Tyskland, Italien, Holland og Schweiz om at suspendere deres finansiering af FN's hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge (UNRWA), som er den vigtigste leverandør af hjælp til den belejrede befolkning i Gazastriben, og bekræftelsen fra IDF-kilder om, at Hamas' tunneler bliver oversvømmet med vand, tegner tilsammen et billede af mord og tvangsforflytning.

“Domicilet” i Gaza – ødelæggelsen af steder at bo – som The Guardian på slående vis har dokumenteret i visuel form, fortæller om en vision for Gaza, som kun omfatter få palæstinensere, hvis overhovedet nogen.

Den verdensomspændende vrede og fordømmelse af Israels militære politik, som Den Internationale Domstol med overvældende flertal kendte skyldig i et sandsynligt folkedrab, vil ikke aftage.

Det er ikke et problem, der vil forsvinde, som kan skubbes ind under gulvtæppet, som kan udskydes.

En føderal dommer i Californien, som blev tvunget til at afvise en sag mod Biden og to af hans embedsmænd på grund af inhabilitet, beklagede: “Der er sjældne tilfælde, hvor det foretrukne resultat er utilgængeligt for domstolen. Dette er

en af disse sager.” Dommeren konkluderer: “Domstolen er begrænset af tidligere sager og opdelingen af vores koordinerede regeringsgrene til at afholde sig fra at udøve myndighed i denne sag. Men som ICJ afgav kendelse om, er det sandsynligt, at Israels adfærd kan sidestilles med folkedrab. Denne domstol bønfaller de sagsøgte om at undersøge resultaterne af deres uforbeholdne støtte til den militære belejring af palæstinenserne i Gaza.”

Tidligere står der i kendelsen: “Både sagsøgernes ubestridte vidneudsagn og den ekspertudtalelse, der blev fremlagt under høringsen om disse begæringer, samt udtalelser fra forskellige embedsmænd i den israelske regering tyder på, at den igangværende militære belejring i Gaza har til formål at udrydde et helt folk og derfor sandsynligvis falder ind under det internationale forbud mod folkedrab.” Dommeren erkendte, at “denne domstol er forpligtet til at holde sig inden for grænserne af sin retslige kompetence,” men insisterede på, at “det er ethvert individs forpligtelse at konfrontere den nuværende belejring af Gaza.”

Den regionale presse, herunder i Saudi-Arabien, spreder budskabet om handlinger i USA, Israels største støtte, der går ind for våbenhvile. Rapportering om den afgørende stemme fra Chicagos borgmester til fordel for en opfordring til våbenhvile hjælper verden med bedre at forstå meningsforskellene i USA og isolationen af synspunktet fra Washingtons såkaldte Beltway.

I mellemtiden er hele verden under forandring. Kina er blevet den første nation, der har accepteret en ambassadør fra Taliban-regeringen i Afghanistan. De Forenede Arabiske Emirater har netop indviet en ny dollarfri finansiel platform ved at betale Kina med en digital version af de Forenede Arabiske Emiraters dirham.

NATO's nationer kan og skal deltage i den forandring, der fejer hen over verden, hvor et nyt paradigme for politik og

økonomi giver mulighed for at undslippe imperiernes og oligarkiernes verden og gøre op med sådanne barnlige ting for altid.

En meget synlig demonstration af dette potentiale ses i de enorme forsamlinger af landmænd over hele Europa, herunder omkring 1.300 i Bruxelles for at udfordre EU-bureaukraterne, som støt har øget anti-landmands- og anti-fødevarerpolitikken. Der er allerede opnået nogle indrømmelser, men landmændene, der lever af at producere og skabe mad, der kan brødføde mennesker, er ikke tilfredse med halvhjertede tiltag.

Intet mindre end en afvisning af malthusiansk anti-vækst "grøn" politik vil være nok!

Vil den indsigt i fysisk økonomi, som landmændene giver befolkningerne i deres nationer gennem deres handlinger, spille en rolle som drivkraft for en økonomisk renæssance med stigende produktivitet? En renæssance med voksende niveauer af stadig mere koncentreret energi, som gennem det syntetiske miljø, der skabes af avanceret infrastruktur, bringes i anvendelse på den potentielle arbejdskraft?

En sådan mission kan forene nationerne i det såkaldte Globale Nord og Globale Syd, nationerne i de "udviklede" og "udviklende" sektorer.

Betingelserne er til stede for at opgive fejlslagne aksiomer. Hvordan vil du agere for at fremme udviklingen af en metode til at erstatte dem?

Foto: UNRWA Facebook page

Helga Zepp-LaRouche ved Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 35

Ikke korrekturlæst

Fredag den 2. februar 2024.

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; det er vores 35. møde i træk, vi har ikke misset en uge. Mange af os her er virkelig dedikerede til at skabe ægte fred i verden. Jeg vil gerne byde jer alle velkommen, især dem, der er nye. Jeg vil bestemt opfordre nye mennesker til at springe ind i dag og introducere sig selv, og hvilken organisation de er med i. Mit navn er Anastasia Battle; jeg vil være mødeleder. Med mig er også mine medmoderatorer, Dennis Small og Dennis Speed.

Vi kommer til at have omkring en times forberedte rapporter og præsentationer fra forskellige mennesker rundt om i verden. Derefter har vi en åben diskussion. Jeg vil gerne indlede den med min kære ven, Helga Zepp-LaRouche, som er initiativtager til Den Internationale Fredskoalition og grundlægger af Schiller Institutet. Vi har gang i en masse lige nu; mange af jer har sikkert fået den e-mail, jeg sendte ud om, hvad der foregår med hensyn til folkemordet i Gaza. Helga indleder samtalen her.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig byde jer alle velkommen. Jeg tror, alle er klar over den ekstraordinære, hidtil usete optrapning af situationen i Gaza, hvor vi havde den historiske afgørelse fra Den Internationale Domstol den 26. januar, hvor domstolen i en foreløbig afgørelse fastslog, at der er sandsynlige grunde til at antage, at folkedrab finder sted. De definerede en hel række foranstaltninger, som Israel skulle gennemføre for at afhjælpe situationen og forhindre folkedrab,

herunder en massiv forøgelse af den humanitære bistand, forhindre yderligere forværring af situationen gennem udveksling og lignende ting. Derefter gav domstolen Israel fire uger til at rapportere tilbage til domstolen om succesen med gennemførelsen af disse foranstaltninger. Det var klart; det var en historisk beslutning; det var virkelig en lettelse, at retfærdighed var mulig gennem den højeste domstol i verden.

Men samme aften anklagede den israelske regering 12 medlemmer af UNRWA, FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge, for at samarbejde med Hamas om terrorangrebet den 7. oktober. Uden at vente på nogen uafhængig bekræftelse af denne rapport afbrød flere regeringer, herunder USA, Storbritannien, Tyskland, Frankrig og nogle andre, straks al finansiering til UNRWA. Det betyder, at den eneste organisation, der har været ansvarlig for at levere mad, medicin og andre forsyninger, har fået stoppet sin finansiering; disse penge vil slippe op senest ved udgangen af denne måned.

Umiddelbart efter blev det forstærket ved at beskyldte 10% af alle UNRWA-medlemmer for at have bånd til Hamas. Det er at spille på folks uvidenhed, for Hamas er den valgte regering i Gaza, og hvis UNRWA eller en anden nødhjælpsorganisation vil gøre noget, er de den eneste eksisterende partner, som man kan indgå sådanne aftaler med. Men det blev selvfølgelig ikke rapporteret af de etablerede medier. Der var flere lande, som ikke skar i hjælpen; det var Norge, Irland og Spanien. Det tyske udenrigsministerium sagde, at mens de skar ned på den økonomiske støtte til UNRWA, ville de fortsætte den humanitære støtte gennem organisationer som UNICEF og nogle andre. Men det er fuldstændig bedragerisk, for hvis du ikke har nogen til at levere mad og medicin, så er det en total nedskæring.

Fire dage senere, den 30. januar, meddelte IDF så, at de ville oversvømme Hamas' tunneler [med havvand]. Dette var allerede blevet diskuteret som en mulighed i avisartikler, og flere hydrologer havde tydeligt advaret om, hvad virkningerne ville være. Hvis man oversvømmer Hamas' meget lange og talrige

tunneler med saltvand, ødelægger det fuldstændig akviferen, grundvandet, i hundrede år eller mere. Det gør vandet udrikkeligt for omkring 85% af befolkningen. Under alle omstændigheder har hele IDF's politik resulteret i, at mere end 1,5 millioner palæstinensere er blevet drevet ind i et meget lille område nær Rafah. Det gør dem helt afhængige af enhver form for hjælp, som nu er afskåret. Effekten af dette er, at det, der truede med at blive en hungersnød, hvor folk ville dø af sult og tørst, nu faktisk sker i disse timer og dage.

Det er en optrapning, der er så utrolig, at det overgår fantasien. De etablerede medier i Tyskland, for eksempel, er stort set mørklagte og har i stedet historier om årsdagen for Holocaust, om den stigende antisemitisme i Tyskland. Alle disse ting kan have en vis berettigelse, men på dette tidspunkt tjener de som en stor distraktion fra beslutningen i Haag, som aldrig rigtig blev diskuteret, eller konsekvenserne af at skære i finansieringen til UNRWA eller oversvømme tunnellerne. Der er næsten total mørklægning i pressen. Måske er der en lille smule nyheder her og der, men det kommer ikke ud i den offentlige bevidsthed.

Så jeg tror, at Israels handlinger, beskyldningerne mod UNRWA og oversvømmelsen af tunnellerne helt sikkert vil blive nævnt om mindre end tre uger, når domstolen mødes igen i Haag. De vil helt sikkert bemærke, at Israel ikke blot undlod at træffe alle de foranstaltninger, det burde have truffet for at forhindre folkedrab, som domstolen udtrykte det, men at det modsatte skete.

Nu skal vi virkelig være opmærksomme på, at eftersom de fleste af de involverede lande har underskrevet folkedrabskonventionen, er de faktisk forpligtede til at forhindre dette folkedrab, men de gør det modsatte. Hvad det vil betyde, vil jeg ikke spå om, men det kan meget vel være, at alle de regeringer, der gør disse ting lige nu, vil blive fundet medskyldige i folkedrab. Hvad det vil gøre ved den

internationale orden, er igen hinsides enhver fantasi. Der er allerede mange tegn på, at Tyskland er ved at blive fuldstændig isoleret; kulturelt set trækker kunstnere sig ud af ethvert samarbejde med Tyskland. I det Globale Syd er folk forfærdede, men det vil betyde, at Vesten vil miste, eller allerede har mistet, sin moralske status, og det vil eskalere voldsomt.

Så det gør hele den strategiske situation værre, for samtidig har vi nu næsten alle forsvarsministrene i alle NATO-landene, der kommer med helt hysteriske advarsler om, at der vil være krig i Rusland om 18 måneder, om to år, tre år, fem år; det varierer fra land til land. Men de advarer alle – og selvfølgelig NATO selv; admiral Bauer, som er leder af militærkomiteen, advarer om, at folk skal gøre sig klar til at overleve de første 36 timer af et russisk angreb ved at hamstre batterier og vand og alt muligt andet. Så en vis mængde frygt bliver indpodet. Hele denne formodede trussel om en kommende krig med Rusland kan blive, og vil sandsynligvis blive, en selvopfyldende profeti, hvis vi ikke ændrer kurs.

Jeg tror, at situationen i Ukraine set fra NATO's synspunkt er, at krigen kommer til at fortsætte i mange år, fordi EU netop her til morgen er blevet enige om et budget, der giver yderligere 50 milliarder euro til Ukraine over de næste fire år. Det ignorerer fuldstændig det faktum, at det ukrainske folk ikke er i stand til at udkæmpe en sådan krig. De har en enorm mangel på soldater, en enorm mangel på arbejdere, fordi de enten er døde eller i udlandet. Så det er en fuldstændig kynisk tilgang. Der er ingen diskussion om en diplomatisk løsning fra disse kredse.

Jeg tror, faren er, at hvis vi fortsætter med denne geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina, er det næsten sikkert, at situationen vil ende i en tredje verdenskrig. Jeg bør nævne, at situationen i Mellemøsten er gearet op til en mulig krig med Iran, som, hvis det kommer dertil, også kan eskalere krigen til en global krig meget hurtigere.

Jeg bør nævne, at {New York Times} i dag rapporterer, at over 800 embedsmænd, offentligt ansatte, har udsendt en erklæring, hvor de protesterer mod deres regeringers handlinger. Dette inkluderer embedsmænd fra USA, Storbritannien og flere europæiske lande, hvor disse 800 embedsmænd siger, at de er forpligtet til deres lands forfatning, og at de ser den nuværende regeringspolitik som skadelig for deres landes interesser og meget farlig. De kommer ud i en bølge af protester. Så der er en vis opposition under udvikling, men jeg tror, vi virkelig er nødt til at komme til den konklusion, at vi på den ene side absolut er nødt til at gøre noget for at stoppe det, der sker i Gaza, for i de tre uger, der er tilbage, før Haag-domstolen mødes igen, er der ikke mange palæstinensere, der kan forvente at overleve, hvis det her ikke bliver ændret. Vi har brug for en øjeblikkelig, absolut akut mobilisering gennem alle mulige kanaler, hvor vi kontakter religiøse ledere, forskellige civile organisationer, folkevalgte. Der skal ske en indgriben for at stoppe dette og genåbne situationen ved at gennemføre alle de foranstaltninger, som Den Internationale Domstol har fastsat, at Israel skal gøre for at forhindre folkedrab. Det skal gøres med det samme.

Men generelt mener jeg, at vi er nødt til at ændre hele situationens retning, for hvis du vil skabe en fjende, skal du bare blive ved med at gentage, at du er en fjende, så skaber du en fjende. Jeg tror, vi har brug for en fuldstændig forandring. Vejen ud ville være meget nem, hvis Europas og USA's befolkninger klart erklærede, at vi ønsker at samarbejde med det Globale Syd, med den Globale Majoritet, og at vi i dette samarbejde meget nemt kan finde en løsning. Det kunne ske: Det kunne ske i morgen, for jeg er 100 % sikker på, at BRIKS plus, landene i det Globale Syd, absolut ville byde en sådan gestus fra det Globale Nord velkommen. Jeg tror også, vi er nødt til at tænke alvorligt over, hvordan vi kan sætte den internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur på dagsordenen som den eneste vej ud. Men jeg vil mene, at den

umiddelbare situation nu handler om at redde det palæstinensiske folk.

Afsluttende bemærkninger

Jeg vil også lige påpege, at Hamas er den valgte regering i Gaza. Hvis en hjælpeorganisation – uanset om det er Caritas eller UNRWA – opererer i et land med internationale folk, skal man altid koordinere med den regering, der har ansvaret for det pågældende sted. Så argumentet om, at 10% af UNRWA-folkene har forbindelser til Hamas, er helt forkert. Hvis man siger: "Jeg har en lastbil med mælkepulver, og jeg vil gerne køre ad den følgende vej," så skal man kontakte det embedsværk, der har ansvaret for den pågældende vej. Jeg siger bare, at man kan fordreje ethvert udsagn til at betyde det modsatte. Desuden må vi ikke glemme, at der i mellemtiden, i de sidste tre måneder efter Hamas-angrebet i Israel, har været rapporter, selv i de israelske medier, om, at det var Netanyahu selv, der finansierede Hamas og hjalp med at opbygge det som en modvægt til Det Palæstinensiske Selvstyre, med den specifikke hensigt at gøre Hamas stærkere, så det ville umuliggøre ideen om en palæstinensisk stat.

Folk i dag tror, at man skal glemme historien i enhver konflikt og bare tro på den fortælling, der bliver lagt frem på dagen. Det er tilfældet med Gaza, og det er tilfældet med Ukraine og alle andre konflikter. Men vi har en hukommelse, for vi er ikke dumme. Det er én ting, man kan sige.

Jeg synes virkelig, vi skal tage det til os, for hvert minut, hver time – jeg så nogle af optagelserne fra andre lande, fra Kina, fra Al-Jazeera – når man ser nogle af interviewene, så er der mennesker, der sidder på jorden og løber fra sted til sted. De får at vide: "Tag mod syd, der er sikkert. Så bliver de bombet dér, jaget væk. Det er helt utroligt, hvad der sker. Så jeg synes, vi alle bør føle et personligt ansvar for at gøre dette til et bedre sted. På en måde, når man ved, hvad der foregår, er vi alle en del af en menneskelig familie, og man kan altid sige: "Hvad har jeg at gøre med Palæstina?" Men

det er vores menneskelighed, vi står over for verdensdomstolen, som repræsenterer historien. Vi er alle ansvarlige for udfaldet af det, der sker. Jeg synes, at man skal tænke over det, for i dag tænker folk ikke som verdenshistoriske borgere: De har en tendens til at tænke: "Jeg har mit privatliv, og det er godt nok for mig". Men ud fra et universalhistorisk synspunkt er vi verdensborgere, og det, vi gør eller ikke gør, skaber vores historie. Det er vores ene menneskelighed og én menneskelighed.

Så jeg vil virkelig opfordre jer til at tage dette til jer. Tag disse retningslinjer, som vi måske udsender senere i dag eller i morgen, og spred dem til andre organisationer. Du kender måske andre organisationer, der er involveret i fredsarbejde. Jeg tror, de alle har brug for denne form for fælles handling. Hvis alle de andre organisationer, som vi endnu ikke har været i stand til at få med i International Peace Coalition, også alle ville lave aktioner som denne, med det formål at lægge pres på regeringerne for at vende denne nedskæring af finansieringen til UNRWA – du kender alle navnene, jeg behøver ikke at nævne dem alle – tror jeg, vi kan gøre dette til en meget stærk kraft, og jeg tror, det er den bedste ting, jeg kan komme i tanke om i øjeblikket for at gribe ind.

Så gør venligst det allerbedste, i kan.

Kun en international mobilisering af millioner kan

befri USA!

Ikke korrekturlæst

2. februar 2024

Mens du læser dette, er den uerkendte krig mod Iran, "fase tre" i Global NATO's krig med Rusland og Kina – først Ukraine, så Gaza – ved at blive lanceret af Biden-administrationen. Tre steder i Irak og fire i Syrien blev angrebet og bombet med 125 stykker "præcisionsammunition". Samtidig med disse angreb dukkede Biden op på Dover Air Force Base i Delaware sammen med forsvarsminister Lloyd Austin og general Charles Q. Brown, formand for generalstabscheferne, for at udtrykke respekt for de jordiske rester af sergent William Jerome Rivers, 46, fra Carrollton i Georgia, specialist Kennedy Ladon Sanders, 24, fra Waycross i Georgia, og specialist Breonna Alexsondria Moffett, 23, fra Savannah i Georgia.

Regeringen forsøgte således kynisk at udnytte den utrøstelige sorg hos familierne til de tre amerikanske soldater, som "døde patriotisk" ved at blive dræbt unødvendigt i det nordøstlige Jordan på militærbasen "Tower 22" – præcis den slags sted, som senator Rand Paul beskrev som udelukkende egnet til at gøre amerikanske soldater til "skydeskiver", der venter på at blive angrebet. Biden og Pentagon var i stand til at misbruge de døde soldater, som allerede var forrådt af deres udsendelse i fare, en sidste gang, selv i døden. Så "Biden og de høje herrer" dukkede op i Dover, lige længe nok til at vifte med deres blodige skjorter, for at indlede endnu en fase i den globale "Great Game"-konflikt.

Man kan stoppe op og overveje, hvordan en sådan "Biden-adfærd" ser ud for den russiske præsident Vladimir Putin. Putin var ved magten på tidspunktet for USA's 11. september 2001. Tror han, den tidligere leder af den føderale sikkerhedstjeneste (FSB), på den officielle fortælling om den dag? Hvad mener

Putin i kølvandet på den stadig uforklarlige 7. oktober 2023 "total fiasko for den israelske efterretningstjeneste" – en fiasko, der ikke resulterede i afskedigelse af nogen, næsten fire måneder efter angrebet? Hvad mener han om USA's, briternes og israelernes fælles indsats for at affolke Gaza? Hvad tænker Kinas Xi Jinping, mens USA annoncerer sin hensigt om at gå i krig mod "den virkelige trussel, Kina?"

Da Putin og det russiske folk for nylig fejrede 80-årsdagen for sejren ved belejringen af Leningrad den 27. januar 1944 og den sovjetiske triumf ved Stalingrad i 1943 (hvis 2,2 millioner ofre markerer det som det blodigste slag i hele menneskehedens historie), hvad må de så have konkluderet om englændernes forsætlige hukommelsestab over for disse begivenheder? "Sovjetunionen betalte den hårdeste pris: Selvom tallene ikke er præcise, anslås det, at 26 millioner sovjetiske borgere døde under Anden Verdenskrig, herunder så mange som 11 millioner soldater. På samme tid led tyskerne tre fjerdedele af deres krigstab i kampen mod Den Røde Hær," skrev Ishaan Tharoor i Washington Post i maj 2015. "Det var de vestlige allieredes ekstreme held, at russerne, og ikke de selv, betalte næsten hele 'slagterregningen' ... og accepterede 95% af de militære tab for de tre stormagter i den store alliance," skrev den britiske historiker Max Hastings i bogen Inferno: En verden i krig, 1939-1945. Hvilke konklusioner ville du drage i lyset af den nuværende NATO/Rusland-"Ukraine"-krig, praktisk talt det samme militære område som for 80 år siden, hvis du var det russiske militær, hvis du var præsident Vladimir Putin, hvis du så Gaza, i kølvandet på Den Internationale Domstols afgørelse og den engelske verdens reaktion på den, som Rusland eller Kina ville se det?

"Holocaust overskygger ... planer, der omfattede endnu flere drab. Hitler ønskede ikke kun at udrydde jøderne; han ønskede også at ødelægge Polen og Sovjetunionen som stater, udrydde deres herskende klasser og dræbe titusindvis af slaviske folkeslag," bemærker den amerikanske historiker Timothy Snyder

i sin bog Bloodlands: Europa mellem Hitler og Stalin. Kan den kendsgerning glemmes i nutidens Rusland?

Sidste lørdag reflekterede Vladimir Putin over, at "27. januar er en af de vigtigste datoer i vores fælles nationale historie. På denne dag i 1944 ophævede soldater fra Den Røde Hær fuldstændig belejringen af Leningrad. Et år efter, i 1945, befriede de Auschwitz." I går, på 81-årsdagen for sejren ved Stalingrad, talte Putin i Tula, lige syd for Moskva, til 600 videnskabelige arbejdere, ingeniører, journalister, læger og andre og sagde: "I dag er dagen for Ruslands militære ære. Vi markerer 81-årsdagen for nazisternes nederlag i slaget om Stalingrad. Heltene i dette slag ved Volga-floden omfattede ingeniører og arbejdere... Du ved, jeg er kommet til at tænke på noget, der ligger mig meget på sinde, eftersom jeg er født i Leningrad. På nogle af vores fabrikker, som Putilovsky-fabrikken, når fjenden nærmede sig værkstederne, greb arbejderne rifler eller stormgeværer og gik ud for at afværge angrebene. Når fjenden var slået tilbage, gik de tilbage til deres maskiner og genoptog arbejdet. Det var sådan, de arbejdede. Kan nogen besejre en nation som denne? Aldrig."

Det må koldt og nøgternt erkendes, at befolkningen i USA i særdeleshed, såvel som i den transatlantiske verden, for at overleve den overhængende fare for atomkrig, en fare, som ikke vil blive erkendt af dens vrangforestillede politiske ledere i tide, må tilslutte sig den internationale offentligheds utvetydige afvisning af folkedrab, som det "sandsynlige folkedrab" i Gaza nu utvetydigt er blevet belyst af Den Internationale Domstols afgørelse den 26. januar. En måde at gøre det på er at omgøre 18 nationers nedskæring af støtten til FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) gennem øjeblikkelige demonstrationer og andre offentlige aktioner, uanset størrelse, i alle disse nationer. Indtil videre er der ikke påvist nogen gyldighed i anklagerne mod UNRWA, som har fungeret siden 1949, som ville kræve tilbagetrækning af dets livsvigtige midler, selv hvis der var

en gyldig grund til at mistænke enkeltpersoner for noget – hvilket i øvrigt endnu ikke er bevist. UNRWA-personales kontakt med Hamas er ikke bevis for noget som helst. Eftersom Hamas har været den juridisk anerkendte regering i Gaza siden 2005, ville det være teknisk såvel som fysisk umuligt for nogen administration eller udbetaling af hjælp i Gaza at være blevet udført, uden at UNRWA havde været i kontakt med Hamas, som er regeringen i det besatte Gaza-område.

I USA skal de 200 kongresmedlemmer, der har fordømt Sydafrika for overhovedet at anlægge sag mod Israel, ud over at gribe ind for straks at genoprette UNRWA's finansiering, anklages for deres medvirken til at fremme de forhold, der f.eks. kan muliggøre den umiddelbart forestående død af måske så mange som 50.000 palæstinensiske børn, der er ved at komme til verden. Titusinder af disse børn og deres mødre kan dø i de kommende dage og uger, berøvet mad og andre fornødenheder, direkte som følge af den "beklagelige nødvendighed", at de ifølge Netanyahu-regimet skal henrettes i "den israelske ret til selvforsvars navn." Sejren i denne uge for en resolution om våbenhvile i Chicagos byråd, selvom den er lille, viser også amerikanerne, hvordan en demokratisk proces kan og bør fungere i en suveræn republik.

Wall Street Journals overskrift som svar – "Chicago stemmer på Hamas" – viser ikke blot galskaben, men også panikken hos en engang så intelligent elite. Er de ikke klar over, at der bliver nødt til at være et forlig, der involverer Hamas – medmindre der sker en masseudryddelse? Som rapporteret nedenfor: "Hamas studerer stadig den Qatari-mæglede gidselaftale, men ... Hamas insisterer på en permanent våbenhvile for gidselaftalen, og blandt de tusindvis af palæstinensiske fanger, der skal løslades, er Marwan Barghouti og lederen af PFLP, Ahmad Saadat." Netanyahu, som er modstander af en palæstinensisk stat, vil gøre alt for at forhindre det.

For to dage siden sagde den sydafrikanske udenrigsminister

Naledi Pandor til journalister: "Vi mener, at afgørelsen (fra Den Internationale Domstol) gør det klart, at det er sandsynliggjort, at der finder folkedrab sted mod det palæstinensiske folk i Gaza. Dette pålægger nødvendigvis alle stater en forpligtelse til at ophøre med at finansiere og lette Israels militære handlinger, der, som domstolen har påpeget, sandsynligvis er folkedrab." Hun sagde også: "Jeg kan ikke være uærlig. Jeg mener, at domstolens afgørelser er blevet ignoreret. Hundrevis af mennesker er blevet dræbt i de sidste tre eller fire dage. Og Israel mener tydeligvis, at de har ret til at gøre, som de vil."

Om tre uger vil Israel, og verden, have et historisk møde. De 30 dage vil være gået, og Israel vil enten have efterkommet IJC eller højst sandsynligt ikke have gjort det. Hvad vil verden så gøre? Det vil ikke være muligt at gå tilbage fra sandhedens øjeblik. Men mens det øjeblik nærmer sig, dør palæstinenserne; spædbørn, inklusive de ufødte, sulter ihjel. Det har ikke forhindret malthusianerne i NATO i at forsøge at slå dem ihjel. Individuelle byrådsmedlemmer, individuelle lovgivere, individuelle advokater, individuelle uafhængige kandidater til embeder som New Yorks LaRouche uafhængige amerikanske senatskandidat Diane Sare er trådt frem. Men nu er det tid, og det er alle de folkevalgtes pligt, at handle. På hvilken side af historien vil du stå?

Foto: EIR

Israels sponsorer reagerer på verdens krav om at stoppe

folkemordet ... ved at optrappe forbrydelsen

31. januar 2024

Den 26. januar afsagde Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag en bindende kendelse om, at Sydafrika havde fremlagt en " troværdig sag" om folkedrab begået af Israel, og beordrede desuden, at Israel øjeblikkeligt skulle indstille alle sådanne handlinger i Gaza, mens en fuld undersøgelse blev gennemført. ICJ krævede også, at Israel indgav en statusrapport til domstolen inden for 30 dage.

Reaktionen fra de britiske og amerikanske kontrollører af Israels Netanyahu-regering har været at fordoble den folkedrabsforbrydelse, som de er anklaget for – næsten som om de vil afslutte arbejdet med at udslette 2,3 millioner palæstinensere i Gaza, inden måneden er omme.

For det første: Samme dag som ICJ afsagde sin kendelse, den 26. januar, afslørede den israelske regering på dramatisk vis et hemmeligt dossier, der angiveligt indeholdt "beviser" for, at et dusin medarbejdere fra UNRWA (FN's Hjelpeorganisation for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten) havde deltaget i Hamas' angreb på Israel den 7. oktober. Selvom der ikke er blevet offentliggjort nogen beviser for beskyldningerne, gjorde udenrigsminister Blinken alt hvad han kunne for hurtigt at puste anklagerne op ved at forsikre, at beviserne fra Israel er "meget troværdige", og i alt 15 lande – anført af USA, Storbritannien og Tyskland – suspenderede øjeblikkeligt al finansiering af UNRWA. Dette FN-agentur er den vigtigste kilde til humanitær hjælp til palæstinenserne; uden det vil truslen om hungersnød i Gaza blive til en faktisk hungersnød.

Rep. Alexandria Ocasio-Cortez (D-NY) udtrykte det enkelt: "At afbryde støtten til @UNRWA – den primære kilde til humanitær

hjælp til mere end 2 millioner gaza-indbyggere – er uacceptabelt. Blandt en organisation med 13.000 FN-hjælpearbejdere er det uforsvarligt at risikere, at millioner sulter på grund af alvorlige beskyldninger mod 12 personer.”

For det andet: Knap fire dage senere, den 30. januar, meddelte Israels forsvarsstyrker (IDF) offentligt, at det israelske militær oversvømmede Hamas’ tunneler i Gaza med havvand. Formålet er ikke kun at dræbe alle i tunnellerne, både Hamas og gidsler; det vil også gøre hele regionen ubeboelig for mennesker, dyr og planter i årtier fremover. Den 23. december 2023 bragte det britiske dagblad Guardian en kommentar fra en ekspert i hydrologi, der har arbejdet i Palæstina for FN, Mark Zeitoun, direktør for Geneva Water Hub og professor ved Geneva Graduate Institute. Hvis man pumper havvand ned i den porøse sandjord i Gaza, vil det uundgåeligt sive ned i det grundvandsmagasin, som de 2,3 millioner indbyggere er afhængige af for at få omkring 85 % af deres vand, hævdede Zeitoun. “At oversvømme ferskvandsmagasinet med havvand vil være i strid med alle de normer, menneskeheden nogensinde har udviklet, herunder de miljømæssige sider af international humanitær lov/krigsregler og de seneste principper om beskyttelse af miljøet i forbindelse med væbnede konflikter og alle de fremskridt, der er gjort i retning af at kriminalisere skade på det naturlige miljø: miljømord.”

“Det ville ødelægge levevilkårene for alle i Gaza,” sagde Zeitoun. “Jeg siger livsbetingelserne, fordi jeg mener, at det er et af elementerne i folkedrab i henhold til FN-konventionen, den delvise eller fuldstændige fysiske ødelæggelse af de betingelser, der er nødvendige for et folks liv.”

Netanyahu-regeringen – som ikke kunne gøre det, den gør nu, uden opbakning fra Washington og London – var aktivt involveret i disse folkedrabsforbrydelser, selv da FN’s Sikkerhedsråd mødtes den 31. januar for at diskutere, hvordan man kunne sikre den “bindende virkning” af ICJ’s beslutning

om, at Israel skulle stoppe blodbadet. Hver dag, der går uden denne håndhævelse, betyder endnu en dag med folkedrab, som menneskeheden vil bære på sin samvittighed. Vi opfordrer jer derfor til at deltage i International Peace Coalitions ugentlige møder hver fredag morgen for at slutte jer til andre rundt om i verden, som også føler sig tilskyndet til at handle.

Der er også bredere strategiske konsekvenser. Verden bevæger sig mod bristepunktet på flere fronter, advarede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag, som ikke kan holde. Disse inkluderer Gaza og den omsiggribende krig i Sydvestasien; den voksende protestbevægelse af landmænd og bredere lag af befolkningen i Europa; det farligt eksplosive miljø, der piskes op omkring grænse-krisen i USA, midt i præsidentvalgkampen; og selvfølgelig det underliggende sammenbrud af hele det vestlige finanssystem, som er den egentlige årsag til alle de andre kriser.

Det, Israel nu gør med amerikansk, britisk og tysk opbakning, vil ikke blive glemt af nationerne i det Globale Syd, uddybede Zepp-LaRouche, og kan føre til et ødelæggende brud mellem Nord og Syd. Det, menneskeheden har brug for, er ikke en sådan splittelse, men at nationerne i Nord og Syd samarbejder om en politik for fælles højteknologisk fysisk-økonomisk udvikling, som Lyndon LaRouche arbejdede for i et halvt århundrede – og gid fanden havde Wall Streets og City of Londons spekulative gældsboble. Møderne mellem BRIKS-Plus-nationerne vil have dette spørgsmål på deres dagsorden i løbet af 2024, og de er de naturlige allierede for den voksende anti-krigsbevægelse og andre demonstranter i Nordens nationer.

Foto: ICJ

Schiller Instituttets webcast dialog med Helga Zepp-LaRouche: Din stemme skal høres nu!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 31. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 31. januar 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Mens vi mødes, er FN's Sikkerhedsråd ved at træde sammen for at behandle en anmodning fra Algeriet om, at FN's Sikkerhedsråd stopper Netanyahu-regimets handlinger, som er i centrum for den sydafrikanske sag ved Den Internationale Domstol i henhold til konventionen om folkedrab fra 1948. Der er en stærk udtalelse fra pastor Munther Isaac fra den evangelisk-lutherske kirke i Betlehem, Palæstina, som kaldte Den Internationale Domstols udtalelse et "vendepunkt". Bare et par sætninger fra hans udtalelse. Han sagde: "Gaza er i sandhed verdens moralske kompas lige nu... Enten retfærdiggør man folkedrab, eller også står man virkelig for medmenneskelighed og solidaritet med de undertrykte."

De første to spørgsmål vedrører ICJ's afgørelse af 26. januar. Det første er: "Ser du denne afgørelse som en mulighed for at genoprette princippet om ansvarlighed i internationale relationer?" Og det andet spørgsmål: "Lægger det ikke et enormt pres på USA, Storbritannien og Tyskland for at trække deres støtte til Netanyahu og Israel tilbage?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, vi vil se svaret på disse to spørgsmål senere i dag, for hvis du erindrer det, siger den foreløbige afgørelse fra Haag-domstolen, at der er sandsynlige grunde til folkedrab, og at alle relevante kræfter skal gøre alt for at forhindre dette folkedrab. Så søgelyset er naturligvis rettet mod USA, fordi de har været de største leverandører af våben og penge; Storbritannien, som har stået i spidsen for at fremme den nuværende politik; og Tyskland, som i et anfald af sindssyge har besluttet helt at fordreje sin skyld over Holocaust for nu at vende det blinde øje til, hvad der foregår i Gaza, hvilket er en utrolig fordrejning af virkeligheden.

Så jeg tror, at vi i sidste ende vil se, om disse tre nationer er i stand til at lære noget. Jeg mener, at hvis regeringerne ikke er i stand til at gøre det, vil det være til skade for hele befolkningen i disse lande. Men jeg tror, at bortset fra den umiddelbare skæbne for de mennesker, der befinder sig i denne utrolige situation i Gaza, hvis liv afhænger af resultatet af det, der sker i dag, så er der noget meget større på spil: Og det er, at det næsten er forbløffende, at magtarrogancen i den tidligere ubestridte unipolære verdensorden, som mildest talt var baseret på en dramatisk form for eurocentrisme, og det gælder også USA; og da det er en europæisk kultur, kan man sige, at det eurocentriske verdenssyn også dominerede USA, og det er det mildeste, man kan sige, at det gør folk blinde for at indse, hvilken indvirkning hele denne situation har på resten af verden. For jeg er helt sikker på, at Sydafrikas handling og nu den algeriske regerings indgriben bliver fulgt af alle, i Afrika, i Latinamerika, i Asien og selvfølgelig i mange europæiske lande.

Der er også en anden meget interessant artikel i Chatham House, tænketanken RIIA i London, hvor de dybest set siger, at det ikke kun er Gaza-situationen, der afgøres, men den regelbaserede ordens skæbne, og det er det, jeg hele tiden har

tænkt: At hvis disse tre landes moralske svigt fortsætter, kan det være det sidste søm i kisten for denne orden.

Så jeg er overbevist om, at vi befinder os ved et vendepunkt, og man kan kun håbe, at de mange mennesker, der mobiliserer sig i USA, og der var et meget interessant program med de tidligere CIA-analytikere Larry Johnson og Ray McGovern fra VIPS, som blev interviewet af dommer Napolitano, hvor Johnson bemærkede, at måske alle disse protestmøder, der har fundet sted i mange amerikanske byer, universiteter og så videre, og at præsident Biden i stigende grad er blevet mødt af demonstranter med kælenavnet "Genocide Joe", at det har en effekt, og at han er meget tyndhudet, og at han ikke kan klare det længere.

Jeg tror, at alt vil blive afgjort, hvis USA, Storbritannien og Tyskland tager sig sammen og grundlæggende er enige i, hvad den algeriske bevægelse handler om, det vil være en slags geometri; men jeg tror, at hvis de holder fast i deres linje, vil vi se en meget hurtig acceleration af opløsningen af denne regelbaserede orden.

SCHLANGER: Helga, vi har to spørgsmål fra London om netop dette emne. Det første spørgsmål lyder: "Mens krigen i Gaza fortsætter, med yderligere 200 døde i går, er det så ikke et tegn på Israels afvisning af de foreløbige afgørelser fra Den Internationale Domstol?" Og den anden spørger henviser til bosætternes møde i Jerusalem, hvor medlemmer af den israelske regering, Itamar Ben-Gvir, Bezalel Smotrich og andre talte til støtte for at bygge nye bosættelser i Gaza – er det ikke også en overtrædelse af ICJ's afgørelse?

ZEPP-LAROUCHE: Der er en yderligere kendsgerning, og det er, at nyheden kom i morges om, at Israel er begyndt at oversvømme tunnellerne i Gaza. Hvis det bekræftes, og det ser det ud til, at det sker, er det en absolut optrapning og en fordobling af den folkemorderiske tendens, for det var en stor debat før, at hvis man oversvømmer tunnellerne, gør man det med havvand,

hvilket betyder, at man ødelægger jorden, man ødelægger muligheden for at genopbygge Gaza i nogen form, så folk kan leve der.

Så det ser ikke særlig godt ud, og jeg kan kun håbe, at de tre andre regeringer viser tegn på, at de anerkender, at det er det overordnede anliggende for den internationale orden, der er ved at blive afgjort.

SCHLANGER: Det næste spørgsmål, som følger op på det, er der nogen antydning af, at Det Hvide Hus er klar over, at dets politik forværrer forholdet mellem USA og det Globale Syd, og at dette fremskynder de beslutninger, der bliver truffet i retning af et muligt brud med dollaren og med det vestlige finansielle system?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg har ikke set et sådant tegn. Faktisk talte jeg med en bekendt den anden dag, og vi undrede os over, at det er så utroligt, at ikke bare USA's, men også Europas magthavere, mens alt det, der sker lige nu, bøndernes masseprotester, befolkningernes omvæltninger rundt om i verden fra Argentina til Europa til grænsen mellem USA og Mexico, kan tilskrives Vestens fejlslagne politik. Afdollarisering er en reaktion på sanktionerne og konfiskeringen af russiske aktiver, afghanske aktiver og andre landes aktiver, så hvis der skabes en ny valuta, vil det være en reaktion på noget, som USA og muligvis Europa har gjort, fordi europæerne nu også overvejer at konfiskere nogle af de russiske penge, der er i europæiske banker, hvilket selv Den Europæiske Centralbank advarer imod. Men på trods af, at alle disse udviklinger er en slags modreaktioner på vestlig-amerikansk-europæisk politik, synes etableringerne at være fuldstændig ude af stand til at reflektere over, at de måske fejler, og at de måske er nødt til at ændre deres politik. Nej, det gør de ikke! Det modsatte synes at være tilfældet: De cementerer deres position og tror på en eller anden måde, at mere af det samme vil føre til et andet resultat, hvilket Albert Einstein sagde var meget dumt. For hvis man fejler én gang, skal man ikke forsøge at gøre det

samme i håb om, at man får et andet resultat.

Jeg tror, at ideologierne hos de fleste af disse mennesker er så indgroede, at fornuften ikke trænger ind i deres sind, og derfor finder jeg det ret interessant, at denne ene artikel optræder i Chatham House, for det er tydeligvis et af centrene for denne politik.

SCHLANGER: Samtidig er der andre folk i Chatham House, i Atlantic Council og lignende, som insisterer på, at europæerne efter Ramstein-mødet i sidste uge skal fortsætte strømmen af våben til Ukraine; de fortsætter med at tale om "truslen" fra Rusland, Steadfast Defender 2024 er ved at blive lanceret; så det lader til, at regeringerne i Europa ikke har forstået budskabet.

ZEPP-LAROUCHE: Nej, jeg tror faktisk, at der er et EU-møde i morgen, hvor man skal diskutere behovet for at presse denne pakke på 50 milliarder til flere våben til Ukraine igennem, og i betragtning af at både Ungarn og Slovakiet grundlæggende har sagt, at de er absolut imod dette, overvejer EU nu alvorlige straffeforanstaltninger mod Ungarn. Der er rapporter om, at de endda planlægger på spektakulær vis at annoncere, at de vil afbryde al støtte, alle de EU-penge, som Ungarn er berettiget til, og at dette vil medføre et enormt fald i valutaen og et enormt tab af arbejdspladser. Dermed vil de dybest set sætte en skræk i livet på alle andre lande, der måtte ønske at afvige fra EU's politik.

Hvis det sker, er det en forudsigelig udvikling, at samhørigheden i EU, som i forvejen ikke rigtig er til stede, vil gå yderligere i opløsning. Jeg mener, hvis man behandler sine egne medlemslande, i dette tilfælde Ungarn, som en paria og som et land, der skal straffes med den hårdeste økonomiske krigsførelse, så sår man frøene til ødelæggelse i selve EU's struktur. Så lad os se, hvad de gør.

SCHLANGER: Vi har nogle flere spørgsmål, som kom ind

tidligere. Vi talte lige om Ungarn-spørgsmålet. Den faste seer Munashe skrev ind: "Hvad er de ultimative konsekvenser af EU's forsøg på at afpresse Ungarn? Og hvad med Biden-administrationens tiltag for at begrænse leverancerne af flydende naturgas (LNG) til Europa?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, i sidste ende vil folk vågne op og se, hvad der sker. Se på situationen: Seymour Hershs artikel om antagelsen angående, hvem der var ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, på trods af alle anstrengelserne for at finde på nogle dækhistorier, fungerede det efter min og mange andre menneskers mening ikke. Folk tror stadig på Seymour Hershs historie om, at det var den amerikanske regering, der udførte sabotagen med det strategiske, geopolitiske mål at drive en kile ind mellem Rusland og Tyskland for evigt, at det er den egentlige historie. Da gassen fra Rusland efterfølgende blev afbrudt, delvist fordi EU ønskede det, var det ikke Rusland, der afbrød de resterende gasforsyninger. Energikrisen i Tyskland tredoblede energipriserne og fik mange middelklassevirksomheder, små og mellemstore virksomheder, restauranter, håndværkere og meget energiafhængige industrier som papir, aluminium og andre til at gå fallit. Så indvirkningen på Tyskland er katastrofal. Tyskland er det eneste land i EU, der lige nu oplever et større økonomisk kollaps, og det trækker selvfølgelig de andre europæiske lande med ned på grund af den tyske økonomis betydning i EU, så Europa lider virkelig og betaler en meget høj pris. Og landmændenes protester, som dybest set breder sig – nu slutter håndværkere sig til, lastbilchauffører slutter sig til; landmændenes protester spreder sig over hele Europa, Italien, Spanien, Frankrig, Holland, og de tyske protester bliver mere målrettede – alt dette er et resultat af denne sabotage af Nord Stream-rørledningerne.

Og nu siger Biden: Åh, jeg har lige opdaget, at LNG er dårligt for klimaet! Jeg mener, det er virkelig at gnide salt i såret.

Han truer med at afbryde forsyningerne til Tyskland. De betalte os dybest set for at bygge meget dyre, nye terminaler i Østersøen, på Rügen og andre kystnære øer, meget økologisk skadeligt, en masse biodiversitet er blevet negativt påvirket af det. Hvor var De Grønne, da det kom til at beskytte fisk og andre organismer mod disse terminaler og deres konstruktion? Selvfølgelig viste de endnu en gang, hvor komplet falske de er! Og nu vender Biden sig om og siger: "Åh, undskyld! Der var noget med klimaet, det havde jeg glemt."

Jeg tror, man kan presse det til det maksimale udmattelsepunkt. Men jeg tror, at udmattelsepunktet er nået, og konsekvenserne af alle disse politikker er i opløsning. Og der er ikke engang mere tale om venskab – glem det, ikke engang partnere i alliancen. Og det er selvfølgelig meget problematisk, for det er ikke en strukturpolitik, det er simpelthen kaos og ødelæggelse.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Wien, som også handler om protesterne i Europa. Spørgeren spørger: "Når landbrugsprotesterne spreder sig over hele Europa og nu til Sydeuropa, kan det så tvinge de folkevalgte til at ændre sig i forhold til EU's grønne politik? Eller er de så ideologisk engagerede, at de vil handle på måder, der vil ruinere landbrugssektoren og ødelægge Europas fødevareforsyning?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der foregår noget andet, og det er, at der netop i dag eller i går blev offentliggjort et såkaldt brandalarm-brev til regeringen, underskrevet af 50 store virksomheder, der insisterer på, at regeringen skal gennemføre den Grønne Aftale meget hurtigere. Og de henviser til landmændenes socialt eksplosive udvikling – de nævner ikke landmændene, men det er tydeligt, at det er dem, de henviser til – og de forsøger at lægge pres på regeringen for at få den Grønne Aftale hurtigere igennem og fjerne de bureaukratiske forhindringer, der står i vejen for den. Så dette er et åbenlyst forsøg fra klimalobbyen, fra de spekulanter, der tjener på Den Grønne Aftale, på at reagere på det pres, der

kommer fra landmændenes folk på gaden.

Men igen, der er en anden historie under opsejling. Jeg tror, vi nævnte det i sidste uge, men lad mig gentage det: For den historie, der nu samler sig, er, at ifølge rapporter fra nogle alternative blogs, som siger, at den tyske efterretningstjeneste, Verfassungsschutz, allerede kendte til det planlagte møde i Potsdam den 25. november, i begyndelsen af november, og at de aflyttede konferencelokalet ved at sætte en mikrofon i et ur og optog hele forløbet, og så var der på det møde nogle AfD-medlemmer og nogle identitetspolitikere fra Østrig, som angiveligt talte om at sende migranter tilbage til deres hjemlande. Tilsyneladende blev ordet "deportation" aldrig nævnt på dette møde, men så sagde medierne senere, at det, der blev diskuteret på dette møde, var en "storstilet deportation".

Men hvis man sammenligner, hvad kansler Scholz sagde dagen før, og hvad indenrigsminister Nancy Faeser sagde samme dag, hvor hun lavede en offensiv for at sende disse migranter tilbage, så er det identisk. Der var ingen anden diskussion på dette Potsdam-møde end det, kansleren og indenrigsministeren selv sagde. OK, så meget for fakta.

Derefter lod den såkaldte korrigerende samling af undersøgende journalister denne historie blive i dåsen, på hylden, uden at bruge den. Den 8. januar var der så den store traktordemonstration, hvor mere end 100.000 traktorer blokerede de fleste motorveje, byerne, og landbrugsprotesterne startede i en hel uge og kulminerede i en stor demonstration i Berlin en uge senere. Men to dage senere, den 10. januar, blev denne ildevarslende historie pludselig lækket til medierne, og ikke nok med det, mainstreammedierne offentliggjorde hver dag det nøjagtige tidspunkt og sted for disse demonstrationer mod den såkaldte "højrefløj". Hvis jeg nogensinde har set et forsøg på at aflede opmærksomheden fra den virkelige sociale gæring – som er landmændene, lastbilchaufførerne og andre, men især landmændene! De er ærlige mennesker, de er moralske

mennesker! Det er rygraden i moralen i samfundet. For hvis du nogensinde har talt med landmænd, så er den almindelige landmand en moralsk person; han er meget hårdtarbejdende, han har en masse arbejde, han er meget kompetent. De har hver især en mellemstor virksomhed, fordi de skal organisere alt, inklusive såning, høst, forarbejdning, salg, ledelse, regnskab, ligesom enhver anden mellemstor virksomhed; og de er ekstremt dedikerede til at producere mad til folk! De finder deres moralske identitet i at gøre noget godt for samfundet. De føler sig truet af de grønne politikker, af braklægningspolitikken, 30-til-30, fra jord til bord, alle disse politikker, der ifølge den grønne ideologi tvinger dem til ikke at dyrke dele af deres jord. Så får de ikke de priser, de har brug for til at dække deres omkostninger, så mange af dem siger, at de er ved at gå fallit, og de kan allerede se de store karteller, der bare sidder og venter på, at disse små og mellemstore landbrug går fallit, så de kan opsluge dem og indlemme dem i deres kartelstruktur.

Familielandbrugenes eksistens er absolut truet, og det er det, protesterne handler om. Så det er en legitim sag, fordi disse landmænd med rette påpeger, at det, de gør, er at producere mad til hele befolkningen og derfor tjener det fælles bedste. Og hvad ser ud til at ske? Regeringen bruger møder med efterretningstjenesten til at skabe en falsk demonstration for at aflede opmærksomheden fra dette. Hvis det ikke er en skandale, så ved jeg ikke, hvad det er!

SCHLANGER: Det er tydeligvis en skandale, og vi er nødt til at lave noget skandalemageri, for det er den måde, regeringerne handler på: På samme tid censurerer de, og så forsøger de at opbygge en opposition.

Jeg har to spørgsmål mere til dig, Helga. Det ene er fra Thomas, som er stamgæst, og som spørger: "Hvad nu, hvis landene i den alliancefri bevægelse annullerede deres gæld til IMF? Ville det ikke være den bedste måde at nedbryde det neokoloniale, imperiale system på?" Og dette er delvist en

reference til, hvad din afdøde mand Lyndon LaRouche foreslog i begyndelsen af 80'erne med "gældsbomben", at debitorerne kunne udløse en reaktion ved at nægte at betale gælden. Så Thomas vil gerne vide, om det er noget, de alliancefrie lande kunne foretage sig i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at ordet "gælds bombe" blev opfundet af oligarkiet, for min mand talte aldrig om gældsbomben. For det, han foreslog, og det er en del af det, han gjorde sammen med den mexicanske præsident José López Portillo i 1982, var et forslag om en velordnet reorganisering af et bankerot banksystem og en uforholdsmæssig stor gæld i de latinamerikanske lande. De finansielle medier og folkene på Wall Street kaldte det en "gælds bombe", men hvis López Portillo havde fulgt min mands råd den 1. september 1982 ved at indføre kapitalkontrol og begynde at oprette en nationalbank, og hvis Argentina og Brasilien havde handlet solidarisk med ham på det tidspunkt, ville problemet have været løst. Det gjorde de desværre ikke, og Argentina måtte betale prisen efterfølgende.

Men hvis det var blevet gjort, og der havde været en velordnet omstrukturering, en reorganisering af gælden, hvor man konverterede kortfristet gæld med høje renter til langfristet gæld med lave renter, og konverterede det til kredit til investeringer i produktive områder, ville vi ikke være i den krise, vi er i i dag.

Så i stedet for at kalde det en gælds bombe, var det i virkeligheden et forsøg på at redde banksystemet, hvilket de grådige spekulanter på Wall Street og andre steder nægtede at gøre. Og det er derfor, vi står i denne krise i dag.

SCHLANGER: Tak for den præcisering. Jeg har to sidste spørgsmål til dig, som relaterer sig til den vanvittige politiske situation i USA. Det første er: "Tror du, at dette er året, hvor det såkaldte topartisystem," som er ved at blive afsløret som hovedsageligt ét parti, "at topartisystemet kan

ophæves i USA?”

Og så har vi Bob Van Hee fra Redwood, Minnesota County Commission, som spørger: “Hvad med en uafhængig liste bestående af Trump og Kennedy? Har du nogen tanker om det?”

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at situationen i USA er meget uforudsigelig, fordi der er så mange forskellige tendenser, der arbejder imod hinanden, og de er alle sammen umulige at få til at fungere. Se på, hvad der sker i Texas med grænsen og konflikten mellem guvernør Abbott og den føderale regering? Der er mange internationale medier, der allerede spekulerer i den kommende borgerkrig i USA; der er folk, der taler om Texas' løsrivelse fra republikken; jeg mener, det er virkelig ekstremt bekymrende, og topartisystemet er tydeligvis ikke-eksisterende.

Og jeg ved ikke, om Steven Bannons indflydelse på Trump vil gøre sig gældende, for så rejser det en masse spørgsmål om, hvad der vil ske, hvis Trump vinder valget.

Der er mange kræfter, uafhængige kandidater, som den meget vigtige senatskampagne for Diane Sare i New York, og hun har nu en medkandidat, José Vega, som stiller op til kongressen. Der er mange andre uafhængige kandidater, som alle er imod dette – så jeg ved ikke, om det er tilstrækkeligt, for Bidens popularitet er meget lav. Jeg kan ikke engang forestille mig, hvordan de kan forestille sig at vinde under de nuværende omstændigheder.

Det er et meget vanskeligt spørgsmål, fordi der tydeligvis ikke er nogen præsidentkandidat, der har en vision om, hvordan USA kan vende tilbage til John Quincy Adams' eller Lincolns eller præsident Grants eller FDR's eller John F. Kennedys udenrigspolitik.

Med hensyn til Robert Kennedy Jr. og Trump ved jeg ikke, om det vil hjælpe meget i denne situation, for hvis vi går tilbage til det første spørgsmål, som vi diskuterede i dette

program, nemlig at USA's holdning til ICJ's afgørelse, og hvad der vil ske i FN's Sikkerhedsråd i dag, i begge tilfælde, Trump og Kennedy, læner sig meget, meget op ad den israelske holdning. Og det sætter det andet spørgsmål, vi startede med, på bordet: Kan USA svare på skriget fra den Globale Majoritet, som kræver en afslutning på kolonialismen, som kræver, at retfærdigheden genindføres, og svaret på det vil afgøre, hvad der sker med den "regelbaserede orden", som vi har haft. Og jo mere det bliver klart for hele verden, at disse "regler" for det første ikke eksisterer, at de kan forbydes når som helst, og at ingen ved, hvem der har lavet dem. Jeg mener, vi befinder os virkelig på et bristepunkt, så der er lang, lang, lang tid mellem nu og valget, med mange farer og mange ændringer, der vil ske; og det er klart, at præsident Biden, da han blev spurgt, om han allerede havde besluttet sig for, hvad USA's svar ville være på drabet på disse tre amerikanske militærfolk i Sydvestasien, sagde, at han havde besluttet sig, men at han ikke ville sige, præcis hvad det var. Det er en bekymrende tanke, for hvis der er en plan om på en eller anden måde at inkludere et større angreb mod Iran, kunne vi være i en absolut voksende fare for global krig på ingen tid, og man kan kun håbe, at præsident Biden ikke tror det.

SCHLANGER: Jeg tror, vi vil holde meget nøje øje med, hvad der kommer ud af FN's Sikkerhedsråd i dag: Det er ikke nok at se med, folk bør gå ind på LaRouche-organisationens hjemmeside for at holde sig opdateret. Abonner på vores daglige nyhedsbrev. Og Helga, nogle sidste ord for i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun appellere til jer om at blive aktive sammen med os! Verden er et meget, meget farligt sted, men hvis vi kan få nok mennesker i USA og Europa til at forstå, at de ikke behøver at være i opposition til det Globale Syd! Hvis folk i USA og Europa ville indse, at vi skal arbejde sammen med den Globale Majoritet af verdens befolkning, ville det være meget nemt at finde en vej ud. Min afdøde mands politik er det absolutte redskab til det, og jeg

har længe opfordret til en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra den Westfalske Fred, en global økonomisk udviklingsplan. Vi har mange programmer, såsom Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, som er en bog, vi udgav i 2014, og som er en plan for, hvordan vi virkelig kan bringe verdensøkonomien på en sikker kurs. Vi har planer for, hvordan vi kan løse problemet, men vi har brug for din støtte, så lad være med at læne dig tilbage, bliv aktiv og hjælp.

SCHLANGER: Vi ser frem til vores diskussion i næste uge, og i mellemtiden bør folk følge dit råd og blive aktive.

ZEPP-LAROUICHE: Vi ses i næste uge.

POLITISK ORIENTERING den 31. januar 2024 med formand Tom Gillesberg: Den Internationale Domstole: Israel, Danmark og resten af verden skal stoppe folkedrab i Gaza

Læs slutningen af Den Internationale Domstols kendelse den 26. januar 2024:

ICJ's sammenfattende konklusion på spørgsmålet om anklager om israelsk folkedrab

Skriv under:

Nyt borgerforslag på Folketingets hjemmeside: Danmark har pligt til at forhindre folkedrab

Den Internationale Domstols mandat: "Det moralske univers' bue bøjer sig mod retfærdighed!"

Den 30. januar 2024 (EIRNS) – Når nationen Algeriet i dag opfordrer FN's Sikkerhedsråd til at give de netop offentliggjorte mandater fra Den Internationale Domstol "bindende virkning", vedrørende det "sandsynliggjorte tilfælde" af folkedrab begået af det israelske militær i Gaza, vil USA og Storbritannien så nedværdige borgerne i deres respektive nationer og verden ved deres forventede veto? Det ville i realiteten være at nedlægge veto mod den næsten enstemmige afstemning i verdens højeste domstol. Vil USA og Storbritannien gøre det denne gang med henvisning til "forsvaret af retsstatsprincippet"?

Vil USA og Storbritannien, som de og andre nationer gjorde med den omhyggeligt undersøgte og detaljerede begæring fra Sydafrika, afvise de juridiske konklusioner og mandater fra panelet af dommere fra Rusland, Slovakiet, Frankrig, Marokko, Somalia, Kina, Indien, Jamaica, Libanon, Japan, Tyskland, Australien, Brasilien, Sydafrika – og USA selv – som "uden belæg"? Ud over Palæstinas sjæle vil spørgelserne fra FN's personale, der allerede har givet deres liv i dette vanvittige virvar, holde øje, og det samme vil verdens øjne.

Nu, hvor Den Internationale Domstol (ICJ) utvetydigt har givet nationen Israel, der har underskrevet folkedrabskonventionen fra 1948, et mandat, som regeringen skal overholde inden for 30 dage efter afgørelsen den 26. januar, er det klart for ethvert fornuftigt menneske, at det udelukkende kan ske på betingelse af en permanent våbenhvile. De tarvelige forsøg fra {Wall Street Journal}, {Jerusalem Post} og andre publikationer på at hævde, at domstolen ikke udtrykkeligt foreslog nogen våbenhvile, siger mere om den nu udbredte analfabetisme i det 21. århundredes presse, end det gør om, hvad indholdet af afgørelsen klart fastslår. For eksempel, hvis selv de to første af ICJ-mandaternes seks bestemmelser tages i betragtning:

“1.) Staten Israel skal, i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab, i forhold til palæstinenserne i Gaza, træffe alle de foranstaltninger, der står i dens magt, for at forhindre udførelsen af alle handlinger, der er omfattet af artikel II i denne konvention, især:

“(a) drab på medlemmer af gruppen;

“(b) at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen;

“(c) forsætligt at påføre gruppen levevilkår, beregnet på at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist; og

“(d) at indføre foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler inden for gruppen;” og

“2.) Staten Israel skal med øjeblikkelig virkning sikre, at dens militær ikke begår nogen af de handlinger, der er beskrevet i punkt 1 ovenfor,”

– Det burde være klart for enhver ærlig person, at disse foranstaltninger kun kan gennemføres ved en øjeblikkelig indstilling af konflikten i Gaza.

Derudover er det ikke længere til at komme uden om, at en

betydelig del af de valgte repræsentanter for regeringerne i de transatlantiske lande og NATO offentligt har erklæret, at de støtter folkedrab, som det nu er blevet identificeret. Center for Constitutional Rights, National Lawyers Guild og Palestine Legal advarede i et brev den 3. november 2023 den amerikanske kongres mod at stemme for militærhjælp til Israel: "Vær opmærksom på, at hvis du stemmer for denne pakke, risikerer du at blive stillet til ansvar for at have hjulpet og tilskyndet til folkedrab, krigs forbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden i henhold til international lov, og du kan blive efterforsket og retsforfulgt ved Den Internationale Straffedomstol og i tredjelande i henhold til princippet om universel domsmyndighed." De tilføjede også følgende fodnote: "Federal Criminal Law. I henhold til 18 U.S.C. § 1091 – som blev vedtaget for at overholde USA's forpligtelse i henhold til folkedrabskonventionen – er enhver, der begår, tilskynder til, forsøger eller konspirerer om folkedrab i eller uden for USA, berettiget til straf. Se War Crimes Act, 18 U.S.C. § 2441 (a) og (b)."

Ja, USA's kongres og andre amerikanske enkeltpersoner {kan} holdes ansvarlige. Det er naturligvis det amerikanske folks opgave, ligesom det vil være opgaven for folk i alle de lande i verden, hvor regeringer forsøger at tvinge deres befolkninger til at acceptere folkedrab, som det skete for kun 80 år siden. Nelson Mandelas Sydafrikas modige holdning på vegne af menneskeheden, og derfor på vegne af palæstinenserne, må nu overtages af os alle, mens vi får det anglo-amerikanske etablisement og dets medskyldige til at afsløre sig selv over for verden. Og mens det er dem, der begår krig og folkedrab, er det os, der forhindrer det – hvis vi vælger at gøre det. Ingen såkaldt "business as usual"! Våbenhvile nu! Bring alle Nürnberg-forbrydere for retten! Husk: "Buen i det moralske univers er lang, men den bøjer sig mod retfærdighed."

Foto: United Nations Photo | Frank van Beek

Et udbrud af offentlig fornuft

Ikke korrekturlæst.

30. januar 2024. Det har været svært at rumme den daglige nedslagning i Gaza, for slet ikke at tale om den forvarsel om en nært forestående undergang, der venter på den dag, hvor det bliver kendt, at en ny epidemi er blevet født – født ud af den dødelige blanding af 1,9 millioner fordrevne palæstinensere, hvoraf de fleste har gennemlevet en vinter udsat for elementerne, indespærret uden ordentlig næring, uden rent vand, uden ordentlig sanitet, i overfyldte midlertidige lejre.

Det tog næsten 100 dage, før et vigtigt organ i Vesten, Den Internationale Domstol, rent faktisk kunne give stemme til rædslerne og skabe mulighed for helbredelse. Fra Vestbredden identificerede pastor Munther Isaac fra Betlehem den 28. januar, hvad Sydafrika havde opnået før IJC den 11. januar: "Jeg tror, at ICJ kan blive et skelsættende punkt i vores historie, fordi det viste, hvad splittelsen er ... Jeg tror, at ICJ's drøftelser, og hvordan landene reagerer på det, tydeligt viser, hvor folk står i dag, og hvor landene står i dag. Gaza er lige nu verdens moralske kompas, og det er vigtigt, hvor folk står i forhold til det folkemord, der finder sted i Gaza lige nu. Enten retfærdiggør man folkedrabet, eller også står man virkelig sammen med menneskeheden og er solidarisk med de undertrykte. For mig er dette det vigtigste moralske og etiske element i ICJ, fordi det deler vores verden."

Schiller Instituttets opråb med titlen " Den Internationale Domstols mandater: Det moralske univers' bue bøjer sig mod retfærdighed!", beskriver bestemt onsdagens drøftelser i FN's

Sikkerhedsråd om en resolution, der skal holde Israel til ilden, både med hensyn til at gennemføre ICJ's juridiske ordrer om at stoppe drabene og at sende øjeblikkelig og tilstrækkelig hjælp ind i Gaza. Men det er ikke kun et spørgsmål for diplomater i FN. USA, dets repræsentanter og alle borgere får en chance for at påbegynde deres egen genopretning.

Opfordringen konkluderer: "Det modige standpunkt, som Nelson Mandelas Sydafrika indtog på vegne af menneskeheden, og derfor på vegne af palæstinenserne, må nu overtages af os alle, mens vi bringer skam over det angloamerikanske etablissement og dets medskyldige, så de afslører sig selv over for verden. Og mens det er dem, der begår krig og folkedrab, er det os, der forhindrer det – hvis vi vælger at gøre det."

Vil det være Storbritannien eller USA eller begge, der besudler sig selv med et veto mod en sådan resolution? Eller bliver onsdag måske den dag, hvor skammen bliver for stor at bære? Og hvis nogen nedlægger veto, hvor meget mere opsat vil Generalforsamlingen så være på at rette op på tingene? Pointen er, at uanset hvad der blev gjort mod Sydafrikas befolkning i løbet af årene med apartheid, så har de formet sig selv til en moralsk kraft, der er i stand til at give verden et klart valg. Så det kan være meget sjovere, mere vidunderligt, at handle moralsk end at besudle sig selv.

Landmænd i Grækenland, Frankrig og Tyskland går forrest med traktoroptog og offentlige aktioner og siger, at det vanvittige i at udhule produktionen må høre op. Ligesom sydafrikanerne har landmændene også gjort sig selv til en moralsk kraft, simpelthen fordi de insisterede på et levebrød, som er nødvendigt for menneskeheden.

Kald det et udbrud af offentlig fornuft, eller hvad som helst – men det er en dyrebar gave, der ikke må spildes. Sørg for ikke at gøre det.

Der er ingen anden udvej end en omfattende forandring

29. januar 2024

Sidste uges afgørelse fra Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag har sat verdens dynamik i skarpt relief. Det har altid været en misforståelse at diskutere krigen i Gaza som et spørgsmål om Israels besættelse og Hamas' efterfølgende reaktion på den. Selv om det bestemt spiller en rolle, er det en kontrolleret faktor, blot en spiller på scenen i et dårligt instrueret drama. Men det er ikke desto mindre instrueret.

Dette er det egentlige emne for ICJ's afgørelse i sidste uge – ikke Israels gennemførelse af et folkemord i Gaza, men den bevidste billigelse af dette folkemord fra den udøvende parts side, som samtidig dækker sig ind under et slør af anstændighed og moralsk lederskab. Det angloamerikanske etablisement og dets "regelbaserede orden" står anklaget, uregerligt, foran verden, mere åbenlyst end nogensinde før.

Det sker på en helt lovlig måde, midt i et nærmest vildt oprør, der kommer fra alle retninger. Over hele Europa vokser en protestbevægelse af landmænd og producenter, der endelig siger, at "nok er nok", når det gælder den politik, der skubber dem mod udryddelse. I den anden ende af spektret er der en migrantkrise ude af kontrol, som griber både Europa og USA, og der er ikke meget, der tyder på egentlige løsninger. Begge kriser er dog resultatet af den samme folkemorderiske anti-vækstpolitik, blot i forskellige manifestationer.

Samtidig er NATO's krig i Ukraine endt i en blindgyde, ikke kun på grund af Ukraines kollapsende logistik, men også på grund af støtten fra de allierede. "Allierede" er her et begreb, der har fået en helt ny betydning. Det seneste i dette drama er et nyt dokument, der afslører bred støtte i EU til afpresning af Ungarn, herunder kollaps af landets markeder, valuta, lånemuligheder og jobmarked. Og efter at have sprængt Tysklands Nord Stream-rørledninger i luften i september 2022 og gjort Europa enormt afhængig af amerikansk energi, overvejer Biden-administrationen nu at begrænse LNG-kontrakter for eksport til allierede i Europa og Asien! Igen viser det "robuste" og "demokratiske" Vesten sig at være en farce.

Kombineret med disse udviklinger sætter sidste uges enorme sejr i ICJ fokus på behovet for en udluftning af de vestlige leders beskidte vasketøj og rådne tankegang – en kendsgerning, der ikke længere kan ignoreres. Er dette årsagen til Israels nylige beskyldninger mod FN's hjælpeorganisation UNRWA – beskyldninger, som nu har skræmt 14 lande til at trække støtten til den største humanitære hjælpeorganisation i Gaza? Er dette det næste trick i ærmet fra dem, der forsøger at undvige den kugle, der i øjeblikket er på vej mod dem – og som nu bogstaveligt talt gør det umuligt at stoppe et folkemord?

Beskidte og dødbringende tricks er almindelig kost blandt fjenderne af en fremgangsrig menneskehed i dag. Uanset hvad der gøres for at forsøge at sno sig ud af denne situation, er verdens opmærksomhed uigenkaldeligt rettet mod ICJ's afgørelse og hykleriet hos dem, der prædiker om international lov. Den 31. januar vil FN's Sikkerhedsråd diskutere, om ICJ's afgørelse skal have "bindende virkning", hvilket vil betyde, at USA igen vil være den eneste, der kan nedlægge veto mod en våbenhvile og stoppe et folkemord.

I en diskussion med samarbejdspartnere i dag insisterede Helga Zepp-LaRouche på, at vi må forcere sagen og være laserfokuserede på at sætte denne barske virkelighed i

rampelyset for verden. Lad dem ikke sno sig ud af det – al organisering skal gå i retning af at holde USA til ilden for at forhindre et veto i Sikkerhedsrådet. Endnu et veto fra USA er nu en stemme for folkemordet på palæstinenserne. Hvor mange amerikanere bifalder dette? Hvor mange folkevalgte godkender det? Hvor mange regeringer rundt om i verden vil fortsætte med at stå sammen med USA nu?

Zepp-LaRouche sluttede af med at sige, at situationen virkelig er ved at spidse til, og regeringerne bliver i stigende grad stillet over for udsigten til at ændre sig eller falde. "Så det kommer til det øjeblik, hvor den store forandring må ske. Et nyt paradigme er nødt til at opstå."

Foto: UN Photo/Manuel Elías

Den Internationale Domstols kendelse den 26. januar (video) og sammenfattende konklusion (tekst på dansk) på spørgsmålet om anklager om israelsk folkedrab

Kendelsen begynder 14.45 min. inde i videoen.

Den 27. januar 2024 (EIRNS) – Det følgende er det sidste afsnit, "Konklusion og foranstaltninger til vedtagelse i Den Internationale Domstols kendelse den 26. januar 2024 om "Anvendelse af konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab i Gazastriben", om Sydafrikas retssag mod Israel for folkedrab i Gaza. Dette uddrag begynder på side 22 i dokumentet. Hele dokumentet findes her på engelsk.

I lyset af ovenstående betragtninger finder Domstolen, at der er tale om en hastesag i den forstand, at der er en reel og overhængende risiko for, at der vil blive forvoldt uoprettelig skade på de rettigheder, som Domstolen har fundet plausible, inden den træffer sin endelige afgørelse.

1. KONKLUSION OG FORANSTALTNINGER DER SKAL TRÆFFES

Domstolen konkluderer på grundlag af ovenstående betragtninger, at de betingelser, der kræves i henhold til dens statut, for at den kan træffe foreløbige forholdsregler, er opfyldt. Det er derfor nødvendigt, at Domstolen i afventning af sin endelige afgørelse angiver visse foranstaltninger for at beskytte de rettigheder, som Sydafrika har gjort gældende, og som Domstolen har fundet plausible (se præmis 54 ovenfor).

Domstolen minder om, at den i henhold til sin statut har beføjelse til, når der er fremsat en anmodning om foreløbige forholdsregler, at angive foranstaltninger, der helt eller delvist er andre end dem, der er anmodet om. Artikel 75, stk. 2, i Domstolens regler henviser specifikt til denne beføjelse for Domstolen. Domstolen har allerede udøvet denne beføjelse ved flere lejligheder tidligere (se f.eks. Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar), Provisional Measures, Order of 23 January 2020, I.C.J. Reports 2020, p. 28, para. 77).

I den foreliggende sag finder Domstolen, efter at have overvejet betingelserne for de foreløbige foranstaltninger,

som Sydafrika har anmodet om, og sagens omstændigheder, at de foranstaltninger, der skal angives, ikke behøver at være identiske med dem, der er anmodet om.

Domstolen finder, at Israel, med hensyn til den ovenfor beskrevne situation, i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til folkedrabskonventionen, i forhold til palæstinensere i Gaza, skal træffe alle foranstaltninger, der står i dets magt, for at forhindre udførelsen af alle handlinger, der er omfattet af artikel II i denne konvention, især:

- (a) drab på medlemmer af gruppen;
- (b) at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen;
- (c) forsætligt at påføre gruppen livsbetingelser, der har til hensigt at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist; og
- (d) at indføre foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler inden for gruppen.

Domstolen minder om, at disse handlinger falder ind under konventionens artikel II, når de begås med den hensigt helt eller delvist at ødelægge en gruppe som sådan (se præmis 44 ovenfor).

Domstolen mener endvidere, at Israel med øjeblikkelig virkning skal sikre, at dets militære styrker ikke begår nogen af de ovenfor beskrevne handlinger.

Domstolen er også af den opfattelse, at Israel skal træffe alle foranstaltninger, der står i dets magt, for at forhindre og straffe direkte og offentlig tilskyndelse til at begå folkedrab i forhold til medlemmer af den palæstinensiske gruppe i Gazastriben.

Domstolen mener endvidere, at Israel må tage øjeblikkelige og effektive skridt til at gøre det muligt at levere de nødvendige basale tjenester og humanitær bistand for at afhjælpe de ugunstige livsvilkår, som palæstinenserne i

Gazastriben står over for.

Israel skal også træffe effektive foranstaltninger for at forhindre ødelæggelse og sikre bevarelse af bevismateriale i forbindelse med beskyldninger om handlinger inden for rammerne af artikel II og III i folkedrabskonventionen mod medlemmer af den palæstinensiske gruppe i Gazastriben.

Med hensyn til den foreløbige foranstaltning, krævet af Sydafrika, at Israel skal indsende en rapport til Domstolen om alle skridt, der er taget for at gennemføre dens kendelse, minder Domstolen om, at den har beføjelse, som afspejlet i artikel 78 i Domstolens regler, til at anmode parterne om at give oplysninger om ethvert spørgsmål, der er forbundet med gennemførelsen af enhver foreløbig foranstaltning, den har angivet. I betragtning af de specifikke midlertidige forholdsregler, den har besluttet at angive, finder Domstolen, at Israel skal forelægge en rapport for Domstolen om alle foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne kendelse inden for en måned fra datoen for denne kendelse. Den således fremlagte rapport skal derefter meddeles Sydafrika, som skal have mulighed for at forelægge Domstolen sine kommentarer hertil.

Domstolen minder om, at dens kendelser om foreløbige forholdsregler i henhold til statuttens artikel 41 har bindende virkning og dermed skaber folkeretlige forpligtelser for enhver part, som de foreløbige forholdsregler er rettet til (anklager om folkedrab i henhold til konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab (Ukraine mod Den Russiske Føderation), foreløbige forholdsregler, kendelse af 16. marts 2022, I.C.J. Reports 2022 (I), s. 230, para. 84).

Domstolen bekræfter, at den afgørelse, der er truffet i den foreliggende sag, på ingen måde foregriber spørgsmålet om Domstolens kompetence til at behandle sagens realitet eller spørgsmål vedrørende ansøgningens tilstedelighed eller selve de foreliggende kendsgerninger. Den berører ikke den ret, som

regeringerne for Den Sydafrikanske Republik og Staten Israel har til at fremføre argumenter vedrørende disse spørgsmål.

Domstolen finder det nødvendigt at understrege, at alle parter i konflikten i Gazastriben er bundet af den humanitære folkeret. Den er alvorligt bekymret over skæbnen for de gidsler, der blev bortført under angrebet i Israel den 7. oktober 2023 og siden da tilbageholdt af Hamas og andre væbnede grupper, og opfordrer til deres øjeblikkelige og betingelsesløse frigivelse.

Af disse grunde gør DOMSTOLEN, følgende foreløbige foranstaltninger gældende:

Med femten stemmer for og to imod,

Staten Israel skal, i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab i forhold til palæstinenserne i Gaza, træffe alle de foranstaltninger, der står i dens magt, for at forhindre udførelsen af alle handlinger, der er omfattet af artikel II i denne konvention, navnlig:

drab på medlemmer af gruppen;

at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen;

forsætligt at påføre gruppen livsbetingelser, der er beregnet til at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist, og

at indføre foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler inden for gruppen;

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; ad hoc-dommer Moseneke;

IMOD: dommer Sebutinde; dommer ad hoc Barak;

Med femten stemmer for og to imod,

Staten Israel skal med øjeblikkelig virkning sikre, at dens militær ikke begår nogen af de handlinger, der er beskrevet i punkt 1 ovenfor;

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; ad hoc-dommer Moseneke;

IMOD: dommer Sebutinde; dommer ad hoc Barak;

Med seksten stemmer for og en imod,

Staten Israel skal træffe alle de foranstaltninger, der står i dens magt, for at forhindre og straffe direkte og offentlig tilskyndelse til at begå folkedrab i forhold til medlemmer af den palæstinensiske gruppe i Gazastriben;

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; ad hoc-dommerne Barak, Moseneke;

IMOD: Dommer Sebutinde;

Med seksten stemmer for og en imod,

Staten Israel skal træffe øjeblikkelige og effektive foranstaltninger for at muliggøre tilvejebringelse af presserende nødvendige basale tjenester og humanitær bistand for at afhjælpe de ugunstige livsvilkår, som palæstinenserne i Gazastriben står over for;

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; ad hoc-dommerne Barak, Moseneke;

IMOD: Dommer Sebutinde;

Med femten stemmer for og to imod,

Staten Israel skal tage effektive skridt til at forhindre ødelæggelse og sikre bevarelse af bevismateriale i forbindelse med beskyldninger om handlinger omfattet af artikel II og III i konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab mod medlemmer af den palæstinensiske gruppe i Gazastriben;

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; ad hoc-dommer Moseneke;

IMOD: dommer Sebutinde; dommer ad hoc Barak;

Med femten stemmer for og to imod,

Staten Israel skal forelægge Domstolen en rapport om alle foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne kendelse, inden for en måned fra datoen for denne kendelse.

FOR: Præsident Donoghue; vicepræsident Gevorgian; dommerne Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; dommer ad hoc Moseneke;

IMOD: dommer Sebutinde; dommer ad hoc Barak.

Udfærdiget på engelsk og fransk, idet den engelske tekst er autoritativ, i Fredspaladset, Haag, den seksogtyvende januar, to tusind og fireogtyve, i tre eksemplarer, hvoraf det ene vil blive anbragt i Domstolens arkiv, og de andre vil blive sendt til henholdsvis regeringen for Den Sydafrikanske Republik og regeringen for Staten Israel.

(Underskrevet) Joan E. DONOGHUE

Foto: ICJ

Der er en kraft i sandheden, som magt ikke kan modstå

Den 28. januar 2024

Den tidligere britiske ambassadør i Usbekistan, Craig Murray, påpegede i timerne efter Sydafrikas (og verdens) sejr ved Den Internationale Domstol (ICJ) den 26. januar, at "det bliver sværere" for det anglo-amerikanske etablissement at ignorere sandhedens magt, som under visse omstændigheder, som i Tyskland i 1989, kan vælte despoti ved at "banke falskhedens tanker ud". Der er konsekvenser, som ubønhørligt kan følge af en befolkning og en verden, der er inspireret og vækket til at handle på vegne af den åbenbarede sandhed. I et interview med dommer Andrew Napolitano den 26. januar udtalte Murray:

"Joe Biden har tydeligvis problemer med centrale dele af sin egen demokratiske koalition, som er ekstremt utilfredse med at støtte folkedrab. Og denne (ICJ's) afgørelse vil i høj grad styrke deres position. Og vi må huske, at denne sag (om folkedrab), som ICJ nu har erklæret for sandsynlig, og som vil blive behandlet – havde Joe Biden erklæret for grundløs. Og han bliver nu modsagt af 15 af de mest erfarne dommere på planeten.

"Så det bliver sværere for USA. Men jeg er ikke i tvivl om, at det stadig vil blive nedstemt, i betragtning af Bidens fortid. Derefter vil det gå tilbage til Generalforsamlingen. Og selvom folk siger, at Generalforsamlingen ikke har nogen magt, skal det bemærkes, at en vigtig del af dagens dom (i ICJ) var oplæsning af en resolution fra Generalforsamlingen. I øvrigt

har ICJ et meget tæt forhold til Generalforsamlingen. Generalforsamlingen beder jævnligt ICJ om udtalelser om sager, der er til behandling i Generalforsamlingen. Så det vil gå tilbage dertil, og der vil USA blive ydmyget. Nogle af deres europæiske allierede vil forlade dem, fordi folk begynder at bekymre sig om personligt ansvar for medvirken til folkedrab.

“Bare for at give et eksempel: Her i Storbritannien er folkedrabskonventionen indarbejdet i den nationale lovgivning, nærmere bestemt i loven om Den Internationale Straffedomstol fra 2001. Og medvirken til folkedrab er en lovovertrædelse her. Så hvis ICJ afgør, at der er tale om folkedrab, vil de der leverede våben til Israel, de der organiserede overvågningsflyvninger for at hjælpe Israel med at bombe Gaza, de der videregav efterretninger til Israel, og de ledende politikere, der godkendte alt dette – de er alle potentielt i fare for at blive anklaget for medvirken til folkedrab. Jeg er ret sikker på, at det vil være tilfældet i en lang række lande. Så jeg tror, at dette har potentiale til at påvirke staters adfærd.”

To situationer, der nu udspiller sig i det sydvestlige Asien – og som begge højst sandsynligt er en form for gengældelse for ICJ's afgørelse den 26. januar til fordel for Sydafrikas begæring – kan på kort sigt afsløre institutionerne og den dybere politiske opbakning til Netanyahu-regeringens nuværende ubarmhjertige etniske udrensning af Gaza for verden. Ni nationer har pludselig meddelt, at de suspenderer finansieringen af FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA). Dette agentur, som siden 1949 har været centralt for at opretholde hele sektorer af den palæstinensiske befolkning, og som allerede er blevet reduceret fra 13.000 til 3.000 ansatte, bliver de facto lukket ned, baseret på israelske påstande om, at “nogle af dets ansatte” måske var involveret i angrebet den 7. oktober. USA, Canada, Tyskland, Storbritannien, Schweiz, Finland, Italien og andre lande har skåret ned på hjælpen. Men FN's

generalsekretær Guterres har påpeget, at: "Af de 12 involverede personer blev 9 straks identificeret og afskediget af UNRWA's generalkommissær, Philippe Lazzarini; en er bekræftet død, og identiteten på de to andre er ved at blive afklaret... Enhver FN-ansat, der er involveret i terrorhandlinger, vil blive holdt ansvarlig, herunder gennem strafferetlig forfølgelse."

Så er der udtalelsen fra præsident Joe Biden om USA's intention om at reagere på drabet lørdag den 27. januar på tre amerikanske soldater i Jordan. "Mens vi stadig er ved at indsamle fakta om dette angreb, ved vi, at det blev udført af radikale Iran-støttede militante grupper, der opererer i Syrien og Irak... Og vær ikke i tvivl – vi vil stille alle de ansvarlige til regnskab på et tidspunkt og på en måde, som vi selv vælger."

Fra Afghanistan til Ukraine til Gaza til Iran er "dårskabens march" af det døende angloamerikanske finansielle etablissement i stigende grad målet for både hån og indgriben fra dem der har valgt, som Sydafrika gjorde, at stå op for menneskeheden og har genopdaget sandhedens magt gennem det vellykkede sydafrikanske ICJ-initiativ. Dette omfatter i stigende grad kræfter i USA. Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), der leder efter historiske fortilfælde for USA's hovedkulds kurs mod afgrunden, sagde i deres VIPS-memorandum fra 25. januar, "Til Biden: Undgå en tredje verdenskrig:" "Den 13. juli 2023 sagde du, at Putin 'allerede har tabt krigen'...

"Ukraine har tabt krigen, og det vil blive meget tydeligt i de kommende uger. Da der ikke er nogen udsigt til forhandlinger, kan intet mindre end atomvåben stoppe de russiske styrkers afmålte, men ubønhørlige fremmarch. Du har sagt, at du ønsker at undgå Tredje Verdenskrig. Det er, hvad atomvåben (inklusive 'mini'-atomvåben) ville betyde...

"På dette historiske tidspunkt kan vi søge den visdom, som

historikere kan tilbyde." Vi, og især Helga Zepp-LaRouche, er eftertrykkeligt enige.

Alle, det være sig VIPS-medlemmer, verdens lovgivere, gejstlige, ledere af institutioner, der varierer fra handelsforeninger til tænketanke, opfordres til at læse, studere og kritisere Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Dette dokument er blevet til på baggrund af hendes omfattende studier af kardinal Nicholas af Cusas diplomati, forhandlingerne om den Westfalske Fredstraktat i 1644-48, udarbejdelsen af USA's uafhængighedserklæring og indledningen til USA's forfatning, samt de historiske studier af Friedrich Schiller, som Schiller Instituttet blev opkaldt efter for fyre år siden. Digterhistorikeren Friedrich Schiller, hvis Historie om Trediveårskrigen, Hollands Oprør og andre studier, sammen med hans skuespil, har været grundlaget for Schiller Instituttets udenrigspolitiske forslag i fire årtier siden 1984, forstod bedre end nogen anden forskellen mellem magt og styrke. Schiller belyste også, gennem sine breve "Om menneskets æstetiske uddannelse", hvordan den frihed, som alle mennesker hævder at ville have, kun kan opnås – også i regeringen – gennem en uddannelse af følelserne, der løfter den individuelle sjæl op i en tilstand af skønhed, hvorfra den aldrig vil trække sig tilbage. Denne uddannelse, formidlet gennem forskellige "udviklingsprojekter", er den metode, der må anvendes til at skabe politik. Det var ånden i denne æstetiske opdragelse af menneskeheden, der kom til udtryk i retssalen i Haag i den sydafrikanske delegations anklageskrift og dens etnisk forskelligartede, formidabelt kompetente juridiske team. Fredagens "skridt mod frihed" kan være "grænsen for tyrannens magt", såfremt vi vælger det.

Foto: UN Photo/ICJ-CIJ

Verdens domstol fordømmer folkemordet i Gaza; nu må vi stoppe det!

Den 27. januar 2024 – Algeriets regering meddelte i weekenden, at den har anmodet om, at FN's Sikkerhedsråd bliver hasteindkaldt på onsdag den 31. januar for at give "forpligtende virkning" til den historiske afgørelse fra Den Internationale Domstol (ICJ) den 26. januar i sagen om Sydafrikas anklager om israelsk folkedrab på palæstinenserne i Gaza. FN's Sikkerhedsråds resolutioner – hvis de kan trænge igennem USA's og Storbritanniens vetoer – kan faktisk juridisk håndhæves internationalt. ICJ's afgørelser er juridisk bindende for parterne, men domstolen har ikke sin egen mekanisme til at håndhæve dem.

Gerningsmændene og de medskyldige i det igangværende folkemord i Gaza fløjter højlydt forbi kirkegården og forsøger at overbevise verden om den løgn, at ICJ på en eller anden måde gav Israel grønt lys. Wall Street Journal kaldte verdensdomstolens afgørelse for "en sjælden sejr for Israel"; Jerusalem Post sagde, at det var "en stor sejr for Israel"; og udenrigsministeriet meddelte, at "ICJ ikke konkluderede noget om folkedrab eller opfordrede til våbenhvile i sin afgørelse," og at "vi fortsætter med at antage, at beskyldningerne om folkedrab er ubegrundede."

Men virkeligheden er, at med Sydafrikas præsentation af sin vandtætte juridiske sag mod israelsk folkedrab i Gaza, sammen med ICJ's konklusion om, at der er tilstrækkeligt grundlag for at undersøge denne anklage om folkedrab til bunds, er sløret endelig blevet løftet, så alle kan se det. Det skylder verden

den sydafrikanske republik og måske Nelson Mandela personligt, hvis liv fortsat giver mening og styrke til millioner af mennesker, der er kommet efter ham. BRIKS-landenes rolle, hvor Sydafrika er et af de stiftende medlemmer, i at støtte og styrke Sydafrikas beslutsomhed bør også bemærkes.

Men vores ærinde er ikke at kommentere på detaljerne i ICJ's afgørelse, men snarere at optrappe kampen for rent faktisk at stoppe folkemordet. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, italesatte de overordnede følger og konsekvenser af ICJ's afgørelse i sine bemærkninger til det 34. ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition (IPC) den 26. januar, hvilket førte til en diskussion om de næste skridt, der skal tages.

Deltagerne udtrykte deres taknemmelighed for Den Internationale Domstols afgørelse, som var ganske bemærkelsesværdig, og noterede sig, at dette er et enormt skridt fremad. Uanset hvad Israel nu har tænkt sig at gøre, er de nødt til at tage hensyn til, hvad domstolen har sagt, for de har internationale venner, som også må leve med konsekvenserne af det. Det store spørgsmål er, hvad effekten vil være på for eksempel USA og Tyskland, som havde argumenteret for, at den sydafrikanske sag var "ubegrundet".

Ordlyden i domstolens afgørelse var faktisk meget stærk, selv om den ikke opfordrede til en øjeblikkelig total våbenhvile. Desuden gentog slutdokumentet store dele af Sydafrikas anklager, og derfor er det nødvendigt at få den nøjagtige tekst af det, der blev læst op i Haag af den amerikanske dommer, Joan E. Donoghue, og få det ud til alle sociale medier, alle byråd, kirker, moskeer og synagoger, med krav om at de burde vedtage resolutioner om, at der skal være en øjeblikkelig våbenhvile på baggrund af ICJ's afgørelse. Dette er så meget desto mere presserende, fordi de toneangivende medier vil have en tendens til at nedtone det og forsøge at få det ud af nyhedsstrømmen så hurtigt som muligt.

Deltagerne i IPC-møderne og alle andre, der ønsker at afslutte blodbadet, bør forpligte sig til at sprede budskabet om ICJ's afgørelse så bredt som muligt. Dette vil sende et budskab om støtte til den sydafrikanske regering, og det vil opretholde en maksimal grad af international mobilisering.

Israel har en måned, før de skal rapportere tilbage til ICJ om, hvad de har gjort for at sikre, at der ikke sker et folkemord. Hver eneste dag, hver eneste time og hvert eneste minut dør der stadig mennesker i Gaza. At yde en maksimal indsats, især nu, er vigtigere end nogensinde før.

Foto: UN /Eskinder Debebe

ICJ beordrer Israel til at stoppe folkedrab og sætter USA på plads

Ikke korrekturlæst

Den 26. januar 2024.

I en verden, der har vænnet sig til galskab, var det drama, der udspillede sig ved Den Internationale Domstol i Haag, og som begyndte ved middagstid i dag og fortsatte i næsten en time, bemærkelsesværdigt på grund af dets vedvarende sunde fornuft. Det var ubestrideligt, at Sydafrika havde fremlagt en sag om Israels overtrædelser af folkedrabskonventionen fra efter Anden Verdenskrig (1948), som opfyldte alle minimumskravene til, at domstolen kunne udstede seks separate kendelser til Israel om at stoppe folkedrabshandlingerne. Påbuddene fokuserede på behovet for at stoppe nedslagtningen

af civile, men også at retsforfølge dem i Israel, der forsøgte at tilskynde til folkedrab gennem deres offentlige appeller, og at "træffe øjeblikkelige og effektive foranstaltninger for at muliggøre levering af presserende nødvendige basale tjenester og humanitær bistand. Domstolen havde tidligere gjort det klart, at den ikke var imponeret over Israels henvisning til svage og forsinkede handlinger og gav efter for andres forsøg på at få hjælp ind i Gaza.

Selvom USA ikke har kontrollen, status eller evnen til at gøre, hvad de engang kunne, er det USA, der blev sat i søgelyset af ICJ i dag. Hvorfor er det sådan?

Ifølge "profilen" gik Netanyahu's "StorIsrael"-bande, eller i virkeligheden "Blod og Jord"-banden, amok i dag og beskyldte den "antisemitiske" domstol for at forsøge at forfølge jøder og endda stiltiende at have tilladt nazisternes Holocaust at finde sted. (Tilsyneladende gjorde det ingen forskel, at ICJ ikke eksisterede under Anden Verdenskrig). Israels udenrigsminister, Israel Katz, formulerede endda en ny israelsk-centreret international lov: "Israels forpligtelse over for international lov er urokkelig" og "eksisterer uafhængigt af ICJ's procedurer." Så det, Israel har gjort – bedre beskrevet som jungleloven, eller måske et øje for tyve øjne – er den nye internationale lov?

På søndag, den 28. januar, samles over 3.000 medlemmer af Israels "bosætter"-bevægelse i det internationale kongrescenter i Jerusalem til en konference om "jødisk bosættelse i Gaza" for at høre fra "Blod og jord"-banden om planerne om at omdanne Gaza City og Khan Younis til angiveligt jødiske byer. Arrangørerne planlægger en "Vestbredden 2.0" i Gaza. Desværre er de den mest organiserede politiske kraft i Israel i dag.

De er ikke jøder – lige så lidt som en såkaldt muslim eller kristen, der faktisk primært er drevet af vrede, med rette kan kaldes muslim eller kristen. Kort sagt, der er en sygdom i det

vestlige samfund, som burde kaldes religion, og den behøver ikke at være dødelig. Og dagens rolige og uforbeholdne 50-minutters oplæsning af ICJ's afgørelse var et simpelt eksempel på vedvarende sund fornuft fra et "vestligt" organ. ICJ's afgørelse fortjener at blive lyttet til. (Og glem ikke den lille detalje, at den israelsk udpegede dommer, Barak, stemte for to vigtige ICJ-ordrer om, at Israel skal retsforfølge embedsmænd, der tilskynder til folkemord, og mobilisere til akut hjælp til Gaza)!

Så hvorfor er USA i centrum? Fordi de galninge, der midlertidigt har overtaget i Israel, måske nok er styret af ondskab, men de kontrollerer ikke deres skæbne. USA har den bedste chance for at fastsætte loven. Giv simpelthen den israelske regering et ultimatum: Ikke flere penge, ikke flere våben. Hjælp os med at genopbygge Gaza, eller tråd til side. Enhver israelsk leder, der ønsker at lede en ny koalitionsregering, kan tilbydes vilkår, der vil gøre vedkommende til en helt for sit folk.

Hvad har forhindret USA? Virkeligheden er, skræmmende nok, at USA er fanget i sin egen ideologiske kasse, som er forskellig fra, men lige så livsfarlig som det moderne Israels. Den kan bedst identificeres som "amerikanske muskler, britiske hjerner". Det vil kræve en vis indsats at genskabe forbindelsen til Washingtons, Lincolns og FDR's Amerika, men i dag var Haag en ret god påmindelse om, hvad en berømt amerikaner plejede at sige: "Den moralske bue i universet er lang, men den bøjer sig mod retfærdighed. Så hvis der ikke er nogen anden udvej, er det nok anstrengelserne værd.

Foto: UN Web TV

Verdensdomstolen træffer afgørelse om israelsk folkemord i Gaza; masse møder kræver et nyt, retfærdigt system

Ikke korrekturlæst

25. januar 2024

Midt på dagen i Haag fredag den 26. januar vil de 18 dommers afgørelse blive læst op ved Den Internationale Domstol (ICJ) i den sag, som Sydafrika har anlagt mod Israel for at stoppe Israels overtrædelse af konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab, som følge af Israels grusomheder i Gaza. Dr. Naledi Pandor, Sydafrikas minister for internationale relationer og samarbejde, vil lede sit lands delegation ved domstolen i forbindelse med oplæsningen.

Sydafrikas initiativ er menneskehedens moralske samvittighed, der handler for at stoppe det, som hele verden hver dag har iagttaget med rædsel: massedød og ødelæggelse i Gaza. I løbet af de sidste 24 timer er 210 mennesker blevet dræbt, og det samlede bekræftede dødstal er nået op på 24.700; tæt på 64.000 er blevet såret, og alle lever under alvorlige, uudholdelige forhold. Israelsk beskydning ramte et træningscenter for FN's nødhjælpsorganisation UNRWA og dræbte 12 personer ved den seneste optælling, mens adskillige blev såret.

Hvad udtalte USA om dette? Det er "utroligt bekymrende," sagde Vedant Patel, vicetalsmand for udenrigsministeriet, på vegne af USA, som støtter Israel med våben, penge og dækning i FN. Israels premierminister Benjamin Netanyahu leverede en rasende fordømmelse af FN, da han skældte ud på Qatar og alle andre,

der forsøger at forhindre Israel i at begå blodsudgydelser. En optagelse, der blev lækket i går, viser Netanyahu sige: "Qatar, set fra mit synspunkt, er ikke anderledes end FN ... og Røde Kors...."

Denne ondskab er ikke kun under behandling ved verdens højeste domstol, men afvises også af millioner af mennesker, der nu demonstrerer i gaderne. Fra Argentina til Polen i denne uge, og snesevis af steder derimellem, protesterer hundredtusinder af mennesker fra land til land for en række forskellige specifikke krav, men alle med den samme, fælles fjende: det politisk-finansielle kompleks, centreret i London-Wall Street-Washington og det globale NATO i det hele taget, som handler for at styre verden, for enhver pris. Men "der er en grænse for tyrannens magt", og den tid er kommet.

Omfanget af demonstrationerne i Vesten i denne uge er overvældende. I Argentina mødte næsten en million mennesker op i går, heraf mindst 600.000 foran kongressen i Buenos Aires og tusinder i alle provinshovedstæder, som alle krævede et stop for præsident Javier Mileis økonomi-ødelæggende DNU (Necessary and Urgent Decree) og Omnibus-lov. I Tyskland fortsætter landmændenes og deres allieredes traktoroptog og demonstrationer i denne uge på aktionssteder i alle 16 delstater efter "aktionsugen" den 8.-15. januar. I morgen er der fokus i Berlin, og søndag den 28. januar i München. Kravene omfatter ophævelse af den umulige prisstigning på diesel til landbrugsdrift og andre udgifter, såvel som de såkaldte miljøbegrænsninger på landbrugets tilførsler, hvis virkning er at lukke landbruget ned.

I dag er anden dag i den seks dage lange strejke blandt jernbanearbejderne i Tyskland. Deres krav omfatter en løn, man kan leve af, og vedligeholdelse af jernbanesystemet. Landmænd i Frankrig og Italien gennemfører flere aktioner mod høje omkostninger til produktionsmidler, de dræbende grønne restriktioner, manglende vandinfrastruktur og meget mere. I Polen stoppede landmænd trafikken på 160 veje for at

protestere mod dumping af korn fra Ukraine.

Disse demonstrationer er en del af dynamikken i de seneste ugers masseprotester, som også omfatter dem, der fokuserer på en våbenhvile i Gaza og på forhandlinger om at afslutte krigsførelsen i Ukraine. Landmændenes og alle andres fælles fjende er præcis de samme kræfter, som fremmer krig og økonomisk ødelæggelse.

EIR-dossieret, " Det militær-finansielle kompleks er opsvulmet af blodpenge", lister de transnationale finansvirksomheder, der dominerer de største militær-industrielle virksomheder: BlackRock, Vanguard, State Street, Goldman Sachs og andre. Se på de største globale fødevarekarteller, og du ser de samme kontrollerende firmaer. De dominerer ADM, WH Holdings/Smithfield, Mosaic (gødning) og de andre.

I Tyskland er generaldirektøren for økonomisk politik (cheføkonom) i økonomiministeriet, Elga Bartsch, fra BlackRock. I dag var økonomiminister Robert Habeck i Mainz til forretningsmøder, og bagefter havde han en såkaldt dialog med landmænd, der protesterede der, for høfligt at fortælle dem, hvordan de skulle bøje sig for regeringens [BlackRock] ordrer om, hvordan de skulle drive landbrug, eller lukke ned. Landmændenes svar? Dialog, ja; aftale, nej.

Mere morsomt er det, at EU-kommissionens formand Ursula von der Leyen i dag i Bruxelles høfligt iscenesatte åbningen af EU-kommissionens "Strategiske dialog om landbrugets fremtid" med fødevarekartelvirksomheder (drevet af det agro-finansielle kompleks) og "interessenter" i fødevarekæden, såsom Verdensnaturfonden, for den Grønne Aftale. Hun opfordrede til at opbygge " enighed" i løbet af de næste par måneders dialog. Landmændene har vist deres reaktion på forhånd med traktoroptog til Bruxelles i denne uge for at stoppe afviklingen af landbruget.

Hvorfor startede denne afdankede kvinde og EU-Kommissionen

dette cirkus nu, på et tidspunkt, hvor tusindvis af landmænd og traktorer er på gaden? Udover at de er fortabte i deres egne hoveder, er det klart: Hvis de venter til efter valget til Europa-Parlamentet i juni, vil de blive slået.

Der er en grænse for tyrannernes magt. Den Internationale Fredskoalition vil drøfte sagen på sit ugentlige møde fredag den 26. januar, samtidig med at afgørelsen fra Verdensdomstolen kommer ud. Deltag sammen med IPC. Det er nu, vi alle skal engagere os for et nyt verdenssystem med retfærdighed, økonomisk udvikling og fred og sikkerhed for alle. 100.000 traktorer er mere magtfulde end 100.000 tanks.

Foto: ICJ

Den internationale LaRouche-ungdomsbevægelse udtrykker støtte til Sydafrika

24. januar 2024 (EIRNS) – Lørdag den 20. januar 2024 var Schiller Instituttet vært for en international ungdomsdialog for at diskutere “[Ti principper for en ny udviklings- og Sikkerhedsarkitektur](<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>),” foreslået af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche. I løbet af dialogen diskuterede ungdomsledere fra nationer over hele kloden de historiske og erkendelsesmæssige fortilfælde for – såvel som de nødvendige løsninger på – den nuværende, voksende militære og økonomiske verdenskrise, som nu truer med at blive en global, potentielt atomar, katastrofe.

Deltagerne i denne ungdomsdialog offentliggør nu denne erklæring om utvetydig solidaritet med Sydafrikas sagsanlæg ved Den Internationale Domstol, som umiskendeligt har bidraget til at dreje den universelle verdenshistories kurs i retning af retfærdighed.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede, at "ifølge Friedrich Schiller, den store tyske frihedens digter, som Schiller Instituttet er opkaldt efter, er der ingen modsætning mellem at være patriot for sit eget land og at tænke og agere som en verdensborger."

Vi unge kvinder og mænd – fra Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika, Yemen, Afghanistan, Syrien, Den demokratiske republik Congo, Uganda, Kenya, Nigeria, Togo, Tanzania, Tyskland, Frankrig, Nicaragua, Canada, Mexico, Venezuela, Argentina, El Salvador, Bangladesh, USA og adskillige andre lande – bekræfter denne ophøjede opfattelse af patriotisme, og anerkender at den må være kernen i enhver væsentlig udvikling for international fred i Sydvestasien og i resten af verden.

Patriotisme og verdensborgerskab kombineres i den fælles påberåbelse af både Nelson Mandela og Dr. Martin Luther King, Jr. i Sydafrikas ansøgning. Sydafrika tog ikke sin sag op som blot et "enestående" land, der er klar til at bruge sine "styrker" for at "overvåge" sin fætter Israel. I ånden fra 1776 hævdede Sydafrika snarere sin stemme som én suveræn nation blandt mange. I den forsonende udgave af sin særlige historie repræsenterer Sydafrika den for hele menneskeheden karakteristiske evne : evnen til progressiv perfektion gennem moralsk, kulturel og økonomisk udvikling.

Sydafrika har haft det ædle mod til ikke at benægte sin egen historie med legaliseret uretfærdighed, og har accepteret det tunge ansvar det er at tiltræde folkedrabskonventionen fra 1948, og har hurtigt demonstreret for verden, gennem universaliteten i sin individuelle intention, hvordan Én kan blive til Mange og Mange blive til Én; på den måde har Sydafrika sejret over den permanente krigs "logik" gennem

fornuftens kraft og "agapisk", barmhjertig, kærlighed.

I 1963 advarede King USA om en forestående "åndelig død", som følge af "dette foretagende med at brænde mennesker med napalm, at fylde vores nations hjem med forældreløse og enker, at sprøjte hadets giftige stoffer ind i årerne på mennesker, der normalt er humane." Kings advarsel fik ny form af pave Johannes Paul II i 1987, da han skrev om "en verden, der er opdelt i blokke, opretholdt af stive ideologier, og hvor forskellige former for imperialisme hersker i stedet for gensidig afhængighed og solidaritet." Pave Johannes Paul II kaldte dette ["en verden underlagt syndens strukturer."] (https://www.vatican.va/content/john-paul-ii/en/encyclicals/documents/hf_jp-ii_enc_30121987_sollicitudo-rei-socialis.html)

Den bedrageriske magt i disse "syndens strukturer" er blevet radikalt udfordret af den moralske autoritet i Sydafrikas sag, der bekræfter Mandelas udtalelse om, at ["marchen mod frihed og retfærdighed er uigenkaldelig."] (http://www.mandela.gov.za/mandela_speeches/1990/900213_soweto.htm)

Ved hjælp af Sydafrikas moralske vejledning nægter vi – som King nægtede – at lade os "hypnotisere af usikkerhed".

Vi bekræfter nøgternt Mandelas opfordring:

"Lad ikke hver enkelt af jer og alle vores folk give fredens og frihedens fjender plads til at føre os tilbage til apartheids mørke helvede. Det er kun disciplineret masseaktion, der sikrer os den sejr, vi søger. Gå tilbage til jeres fabrikker, skoler, miner og lokalsamfund; byg videre på den massive energi, som de seneste begivenheder i vores land har frigivet, ved at styrke disciplineret masseorganisering. Vi fortsætter fremad."

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: Døende tricks i et døende system

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 24. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 24. januar 2024, og jeg er din vært, Harley Schlanger. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Beklager, at vi starter lidt sent, men vi havde et teknisk problem at løse, så lad os komme direkte til spørgsmålene.

Helga, titlen på dagens webcast er "Døende tricks i et døende system", og det gav anledning til vores første spørgsmål fra en seer i Texas. Han skriver: "Hvad gør dig så sikker på, at systemet er døende? Det virker, som om de kan blive ved med holde det kørende. Jeg er enig i, hvad Lyndon LaRouche sagde for mange år siden, at de efter 1971 vil gå efter en global fascistisk orden, men vil det holde deres system i live, og hvis ja, hvordan?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det vestlige oligarkis flip er gigantisk, fordi de for ganske nylig har indset, at der er en enorm modreaktion mod deres politik, fra alt til sanktionerne mod Rusland, til bevæbningen af dollaren, til de fortsatte kolonialistiske mekanismer i form af restriktioner

og forskellige andre faktorer, Så lige nu er der en klar fremkomst af et nyt system, og bortset fra det, vi har diskuteret i tidligere udsendelser, er den nye udvikling, at der var et meget stort møde i Kampala, Uganda, hvor 3.000 delegerede fra 120 lande mødtes, først fra den Alliancefri Bevægelse og derefter fra G77. Og de vedtog en Kampala-erklæring, hvor de erklærede, hvordan de ønskede at organisere verdensordenen.

Det er en virkelig betydningsfuld udvikling: Det betyder, at landene i det Globale Syd, som for længst er blevet den Globale Majoritet, har til hensigt at afslutte et system af 600 års kolonialisme. Og jeg tror, at effekten af det vil være, at enten det vestlige oligarki, som har en utrolig boble af ubetalelige derivater, som de sidder på, og det er bare et spørgsmål om tid – du har ret, de har altid en måde at arbejde nogle tricks ind i systemet på – men der er en ende på vejen i sigte, og det eneste spørgsmål, der burde bekymre nogen ved deres fulde fem, er, om vi kan overbevise nok dele af det såkaldte Nord eller Vest i tide til at indse, at det ville være i deres bedste interesse at samarbejde med dette store flertal af menneskeheden? Ugandas præsident Yoweri Museveni sagde det meget godt. Han sagde: "Hvorfor skulle de globale aktører ikke indse, at det ville være i alles interesse at arbejde sammen med det Globale Syd, og at alle ville få velstand og alle ville få meget mere ud af det, end hvis det store flertal af verdens befolkning blev holdt i fattigdom?"

Tja, der er to muligheder: Enten sker denne transformation til en sådan ny orden, hvor landene i det Globale Syd accepteres som ligeværdige partnere i et nyt system af fælles samarbejde, af win-win-respekt for hinanden – enten sker denne transformation fredeligt og snart; eller også er der en absolut fare for, at den geopolitiske konfrontation, der eksisterer lige nu mellem NATO på den ene side og hovedsageligt Rusland og Kina på den anden, vil føre til en global katastrofe. Personligt kan jeg ikke se en tredje vej,

for enten kan vi handle som en menneskelig art baseret på fornuft, eller også vil de fås interesser ødelægge verden for alle.

Så på den ene eller anden måde vil systemet få en ende, ikke kun af økonomiske årsager, men simpelthen fordi den dynamik, der nu er i gang, betyder, at en beslutning på den ene eller anden måde vil komme på bordet ret snart.

SCHLANGER: Vi har nu et spørgsmål fra Spanien, fra Manuel Miguel Enrique, som siger: "Godmorgen fra Spanien. Jeg vil gerne spørge, om en tredje verdenskrig er uundgåelig, eftersom alle broer af forståelse synes at være blevet brudt?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, det er den ikke. Hvis den var det, ville jeg ikke sidde her i et relativt optimistisk humør. Hvis det var uundgåeligt, tror jeg ikke, at universet ville være, som det er: Der er fri vilje i universet. Den er indbygget i universets lovmæssighed, og der er ingen, der har sagt det mere præcist end Gottfried Wilhelm Leibniz, der, som du måske ved, talte om den "bedste af alle mulige verdener", som vi lever i. Og det var ikke det, Voltaire forsøgte at gøre som et sarkastisk angreb. Det, han mente, var simpelthen, at universet er indrettet på en sådan måde, at enhver ond kraft udløser potentialet for en endnu større god kraft. Man kan udtrykke det på en anden måde: Man kan sige, at universet er organiseret på en anti-entropisk måde, at udviklingen fra biosfæren til noosfæren, som Vladimir Vernadsky ville have udtrykt det, at denne tendens er stigende, og at jo mere det kognitive element i verden vinder dominans over de rent biologiske processer, jo større er chancen for, at vi faktisk når en ny æra af civilisation.

Dette spørgsmål om fri vilje betyder ikke, at det er determinisme. Det er ikke noget "histomat" eller "diamat" – en forkortelse for "historisk materialisme" eller "dialektisk materialisme". Det betyder blot, at hvis nok mennesker af god vilje mobiliserer sig omkring en positiv vision om, hvor

menneskeheden skal hen, er sandsynligheden for, at vi vil være i stand til at opnå det, ekstremt høj. Så det er i høj grad en subjektiv faktor, det er ikke en objektiv betingelse, og det er derfor, vi har brug for, at du er aktiv sammen med os, så vi kan lægge løsningerne på bordet, og løsningerne er primært behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til interesserne i alle lande på planeten.

Så det er ikke uundgåeligt, men det vil kræve en masse arbejde og mobilisering af en masse gode mennesker.

SCHLANGER: Der er mange spørgsmål af lignende karakter, på den ene side den positive udvikling, de tyske landmænd, den sydafrikanske retssag, men på den anden side det vanvittige Ramstein-møde for nylig. Så lad mig starte med et spørgsmål om den sydafrikanske udvikling, Den Internationale Domstol (apropos fri vilje). "Har du nogen idé om, hvordan og hvornår ICJ vil træffe en afgørelse?" Og den samme person spørger: "Hvad er det for en forskruet logik, der ligger bag Tysklands forslag om at støtte Israel ved ICJ?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber, at beslutningen om en midlertidig foranstaltning kommer snart, for hver dag er naturligvis af ekstrem betydning for de mennesker, der befinder sig i denne ufattelige situation i Gaza.

Men jeg ved det ikke. Jeg ved ikke, hvad der er galt med Tyskland. Der er så mange åbne breve nu fra bekymrede jødiske mennesker til den tyske regering, fra parlamentarikere, fra alle mulige mennesker. Det er en uheldig udvikling, at Tyskland tydeligvis har taget skylden for Holocaust, der skete for 80 år siden, hvilket naturligvis er en god ting, fordi nogle andre lande, der har begået forbrydelser, måske ikke præcis de samme, men også ganske utrolige, ikke har taget ansvar for disse forbrydelser. Så jeg synes, det er prisværdigt, at Tyskland i meget høj grad har gjort op med, hvad nazisterne gjorde. Men hvis man er blind for, hvad der foregår omkring en, er det helt sikkert tragisk, og jeg er

bange for, at Tyskland vil blive isoleret internationalt som følge heraf. Du har allerede set, at Namibias præsident, Hage Geingob, er gået ud og har sagt, at dette er det tredje folkedrab, som Tyskland ser igennem fingre med i dette tilfælde, efter folkedrabet på hereroerne i Namibia i begyndelsen af det 20. århundrede; det andet folkedrab var Holocaust. Og nu vender Tyskland det blinde øje til, hvad der sker i Gaza.

Jeg synes, det skal vendes om. Jeg mener, at alle juridiske eksperter i Tyskland bør gribe ind, for hvis man studerer argumenterne i Haag, hvis man er objektiv, kan man kun komme til den konklusion, at Sydafrikas argument er meget veldokumenteret, og Israels modargument er meget dårligt.

Nu vil effekten være, hvad vi allerede ser: Kunstnere fra det Globale Syd er allerede ved at trække sig. Nogen har fjernet en film fra Berlinalen [Berlins internationale filmfestival]. Der har været andre kulturelle begivenheder, der er blevet aflyst, og jeg er meget bekymret for, at dette kun er begyndelsen, hvor det meget gode omdømme, som Tyskland plejede at have på grund af dets innovationskraft, på grund af dets mange opdagelser, på grund af dets økonomiske magt, på grund af det image, der var forbundet med "Made in Germany" i årtier i efterkrigstiden, og især på grund af dets store kulturelle bidrag til verdenshistorien. Tyskland havde et ekstremt positivt image i mange, mange lande i verden, og det ved jeg fra mange personlige samtaler: Alt dette er ved at gå tabt! Og hvis Tyskland ikke ændrer sig, vil det blive en paria blandt stater, sammen med USA og Storbritannien, og det vil være meget svært at vende en sådan udvikling.

Jeg synes, det er en tragedie, og jeg kan kun sige, at der stadig er tid til at rette op på det, men det skal gøres meget hurtigt.

SCHLANGER: Vi har to spørgsmål mere om Tyskland. Det er klart, Helga, at folk gerne vil vide, hvad du tænker om det. Det ene

er fra en tysker, der bor i Thailand, som spørger: "Med hvilken autoritet kan den tyske regering acceptere at sende militærhelikoptere, som rapporteret fra det nylige Ramstein-møde, og muligvis langtrækkende missiler til Ukraine? Skal der ikke være en afstemning i Forbundsdagen? Har der været en afstemning?"

Og så er det andet spørgsmål fra Ohio, hvor nogen skriver: "Tillykke til de tyske landmænd. Er der nogen chance for, at amerikanske landmænd kunne slutte sig til dem og køre traktorer til Washington for at protestere mod USA's politik, som de gjorde i slutningen af 1970'erne?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvad angår det første spørgsmål, tror jeg, at det, der altid sker, er, at Austin ringer til sin ukrainske gruppe i Ramstein, som om Ramstein var en del af USA. Så vidt jeg ved, har han aldrig spurgt nogen, om han måtte gøre det; han gør det bare. Jeg mener, det er simpelthen et symptom på, at Tyskland i øjeblikket desværre er en 100% koloni af Anglosfæren – jeg vil ikke sige USA, men jeg vil sige Anglosfæren, fordi det er den angloamerikanske fremdrift, som den tyske regering netop er – jeg tror, det er NATO's gamle princip, som Lord Ismay, NATO's første generalsekretær, så berømt sagde: At formålet med NATO var "at holde russerne ude, at holde amerikanerne inde og at holde tyskerne nede". Og desværre har det nuværende hold af såkaldte ledere i Tyskland ikke ryggrad til at forsvare tyske interesser!

Så det eneste håb, jeg ser, og det fører til det andet spørgsmål, er det faktum, at store dele af den tyske befolkning for første gang i meget lang tid går på gaden, og i dette tilfælde, når det gælder landmændene, lastbilchaufførerne, håndværkerne, bagerne og mange andre grupper, der nu går sammen, kæmper de for selve landbrugets eksistens! For transporten, for store dele af middelklassen, som forhåbentlig vil slutte sig til dem på et tidspunkt.

For Tyskland er i frit fald lige nu, ikke mindst på grund af

sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, de høje energipriser, og man har en situation, hvor folk i Tyskland kæmper for deres eksistens, ikke bare materielt, men folk er virkelig oprørte. Og jeg synes simpelthen, det er utroligt, hvad der er sket, for de store landbrugsdemonstrationer startede den 8. januar: Mandag den 8. januar havde de en utrolig demonstration med 100.000 traktorer! Hele landet var praktisk talt lammet, men det var fredeligt, det var godt koordineret.

Og hvad skete der så? To dage senere, den 10. januar, kommer der pludselig en pressehistorie om en såkaldt "korrigerende gruppe af journalister", såkaldte undersøgende journalister, som er finansieret af alle mulige hedgefonde og fonde og hvad ved jeg – de kommer ud med en fuldstændig opdigtet historie om, at en gruppe højreorienterede mødtes den 25. november 2023, i Potsdam, nær det hotel, hvor Wannsee-konferencen [20. januar 1942] fandt sted, underforstået at dette er i samme tradition, og at de havde besluttet sig for en plan om at "hjemsende" en masse mennesker, der søger asyl i Tyskland, og at dette ville være det store hemmelige plot, som de opdagede.

Nu benyttede jeg lejligheden til at sammenligne, hvad der blev rapporteret af denne "korrigerende" gruppe, af noget pressedækning, og alt, hvad jeg kunne finde, var, at nogle af disse mennesker tilsyneladende citerede fra en bog af en østrigsk forfatter, der er en del af identitetsbevægelsen. Hans bog er i sin fjerde udgave, og han foreslår, at mange udlændinge hjemsendes til deres hjemlande. Hvis man sammenligner den tekst, der blev brugt, er den identisk med, hvad kansler Olaf Scholz sagde i en forsidehistorie i {Der Spiegel}, om en "stor offensiv for hjemsendelse af asylansøgere" – det samme ordvalg! Det hele var en forfalskning, men fordi det blev offentliggjort som et så stort drama, opfordrede kirkerne, fagforeningerne og partierne selvfølgelig folk til store demonstrationer, og der var hundredtusinder af mennesker på gaden sidste weekend, og det

overskyggede fuldstændig, eller skulle overskygge, landmændenes demonstration!

Det er virkelig en meget mærkelig historie. For det første, hvis det var sådan en stor skandale, hvorfor blev den så slyttet og ikke udgivet i seks uger? Hvorfor blev den først udgivet to dage efter, at bønderne havde 100.000 traktorer på gaden? Og desuden, hvorfor er de samme mennesker ikke ude på gaderne og demonstrere mod krigsfremstødet? Formanden for NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, kom ud med de store overskrifter i tabloidavisen {Bildzeitung}: "Vi har 36 timer til at forberede os. Alle bør skaffe sig batterier og vand, for hvis der kommer et russisk angreb i Europa, er de første 36 timer afgørende." Folk bliver drevet ind i en frygtreaktion; overalt taler de om den kommende krig med Rusland om to år eller 18 måneder, om fem år, men under alle omstændigheder, som om det er sikkert, at den kommer.

Det skaber en fare for en "selvopfyldende profeti" – hvis man bliver ved med at gøre det, er jeg bange for, at konflikten vil finde sted. Men det er en komplet orkestrering, og jeg må virkelig sige, til befolkningen: Der er så mange grunde til at demonstrere, til at støtte landmændene, fordi de producerer den mad, der er eksistensen for alle. Folk bør støtte landmændene! Der er grund til at demonstrere mod nedskæringen af alle sociale programmer, mod manglen på infrastruktur, mod manglen på reparationer af skoler; der er mange, mange grunde til at demonstrere.

Men at falde for denne falske operation viser virkelig, at befolkningen skal være en lille smule klogere, og jeg tror, at den tyske befolkning lige nu – jeg talte med nogle mennesker, der deltog i den falske demonstration, og de sagde, at de virkelig ikke var der for at protestere mod AfD, fordi AfD ikke siger meget andet end Scholz og CDU, så det er et komplet luftkastel! Men folk var der, fordi de er vrede, og de ville vide, hvad de andre folk er vrede over.

Det ville jeg bare sige, og jeg synes, det er rigtig godt, at mange amerikanske landmænd i dette tilfælde allerede har sendt støttetelegrammer til de tyske landmænd, og jeg håber, at det vil blive flere og flere. Nu er der også annonceret landsdækkende demonstrationer i Italien, Spanien, Frankrig, Holland, så det spreder sig helt sikkert, og landmændene i Tyskland har sagt, at de ikke vil stoppe, før regeringen går med til deres krav.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål om konfrontationen, eller den forestående konfrontation, om man vil, med Rusland. Fra London har vi et spørgsmål: "Med det kommende valg i Rusland i marts, er det så ikke sandsynligt, at Vesten vil lancere en slags falsk flag-provokation for at destabilisere Rusland som en del af en Maidan-agtig farverevolution for at lave et regimeskifte mod Putin?" Og vi har et spørgsmål fra Beograd, hvor personen skriver, at "der er bevægelser i retning af en farvet revolution mod Vučić-regeringen i Serbien. Er det sandsynligt, at noget lignende vil blive lanceret mod Putin?"

ZEPP-LAROUCHE: Der er grund til at være bekymret for det, for der er en organisation, der hedder "Free Nations of Post-Russia Forum", og de har allerede arrangeret en masse konferencer i USA, i Philadelphia, i Washington og andre steder. Og de promoverer opdelingen af Rusland i 40 forskellige enheder. De har tilsyneladende også nogle folk på jorden i Rusland, som har udført sabotage, som de kalder "frihedskæmpere" eller noget i den stil. Så der er grund til at være bekymret, men jeg tror ikke, det vil lykkes, for jeg tror, at størstedelen af den russiske befolkning støtter det, Putin gør, og den nuværende regering.

Desuden er det altid meget svært at få et fuldstændigt indblik i et andet land; man kan kun gå ud fra visse forudsætninger. Og når jeg ser på det store billede, den strategiske situation, og hvordan for eksempel landene i det Globale Syd forholder sig ikke bare til Kina, men også til Rusland, så

tror jeg, at de har valgt den side, hvor de tror, at de kan få en bedre aftale, et bedre venskab og et bedre samarbejde. Jeg tror, at det virkelige spil er det store spil, du ved, det er ikke kun i Rusland og det kommende valg, men jeg tænker, at det er spørgsmålet om, hvorvidt kræfterne i verden kan arbejde sammen hurtigt nok til at bringe os fredeligt ind i en ny æra? For vi sidder på en komplet krudttønde. {Bulletin of the Atomic Scientists} har lige nulstillet dommedagsuret igen, hvilket de gør hvert år i januar, og de lod det stå på 90 sekunder i midnat. Faren er virkelig stor, så jeg kan ikke helt udelukke muligheden for, at noget sådant kan ske, men jeg tvivler meget på, at det vil lykkes.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål mere. Der er et fra Dalia i Storbritannien, som spørger: "Mens USA og Storbritannien optrapper krigene i Ukraine, Gaza og nu ved Det Røde Hav, ser det ud til, at de forventer, at EU bakker dem op, samler stumperne op og betaler regningen. Er du enig? Hvad er EU's politik på disse områder?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er overbevist om, at EU ikke repræsenterer sine medlemslandes interesser, det er helt sikkert. Jeg tror, at nu hvor Trump har vundet primærvalget i New Hampshire, er han foran Nikki Haley. Hun har ikke givet op endnu, men det er meget sandsynligt, at donorerne, pengemændene bag Nikki Haley, vil stoppe med at investere i et fejlslagent projekt, så Trump kan meget vel blive den næste præsident. Der er udbredt panik blandt den vestlige elite i Europa over, at USA vil stoppe med at støtte Ukraine – det kan ske længe før valgdagen – og så vil Europa komme til at betale for alle de skader, der er sket. Dette er en stor, stor, stor byrde, og det samme gælder selvfølgelig, hvis Europa bliver involveret i konflikten i Sydvestasien. Det kan kun forværre problemet.

Problemet er, at vi kun har begyndelsen på bevægelser i Europa, der kæmper for medlemslandenes interesser. Det er klart, at jo mere folk begynder at tænke over, at det vigtigste spørgsmål lige nu er, at vi gør noget for at bevare

verdensfreden: For hvis der kommer en atomkrig, vil alt være tabt! Du ved, hvis der er en atomkrig, vil der være en atomvinter bagefter, der vil ikke være noget liv tilbage på planeten, og der vil ikke være nogen historikere tilbage til at undersøge, hvem der var skyldig i det, der skete. Og det er min største frygt, for jeg tror, vi er meget tæt på det.

Enhver ekspert, der tænker klart og ser, at den nuværende generation af politikere leger med ting, som tidligere generationer var ekstremt opmærksomme på faren ved; de udarbejdede alle mulige traktater, nedrustningsforhandlinger – de var opmærksomme. Men den nuværende generation af politikere, når de går ud og brøler ind i et rum: "Ruiner Rusland! De har ingen viden om historien, om den strategiske situation, og de bekymrer sig heller ikke om andet end deres små egoer. Og det er efter min mening den største fare. Så vi har brug for en masse veluddannede, tænkende borgere, der begynder at blive aktive. For hvis vi havde et stort antal mennesker, der var uddannede, som var uddannede inden for militær, økonomi, kultur og diplomati, ville dette ikke kunne ske.

SCHLANGER: Helga, jeg har et sidste spørgsmål til dig, fra David, som går tilbage til det, du sagde tidligere om Leibniz. Og han spørger: "Var Leibniz ansvarlig for sproget i forfatningen og uafhængighedserklæringen i USA?" og han sagde: "Der henvises ofte til John Locke. Hvad er Leibniz' rolle?"

ZEPP-LAROUCHE: Det var helt klart Leibniz, ikke Locke, der havde indflydelse på Uafhængighedserklæringen og selvfølgelig forfatningen, fordi Benjamin Franklin for eksempel havde omfattende netværk i Europa, som formidlede denne indflydelse. Og selve sproget i Uafhængighedserklæringen om "umistelige rettigheder til liv, frihed og stræben efter lykke" er Leibniz! Det er ikke "ejendom", det er Locke.

Leibniz var en smuk sjæl, som var dybt kultiveret. Han havde en vision om, hvordan nationer på forskellige kontinenter

kunne leve fredeligt sammen, og Leibniz' indflydelse bør genoplives: Både i USA og i Eurasien, fordi han havde en meget, meget avanceret opfattelse af, hvordan lande kunne arbejde sammen til gavn for alle.

SCHLANGER: Og selvfølgelig John Locke, som var interesseret i fordelene for købmændene i City of London, som lige var begyndt at [lydtab]...

Tak, fordi du deltog. Vi er tilbage i næste uge. Har du nogle afskedsord til folk?

ZEPP-LAROUCHE: Gør noget sammen med os! Det er ikke tid til at sidde på sidelinjen, for det er en tid, hvor modige handlinger fra enkeltpersoner, der arbejder sammen om en god plan, faktisk kan ændre historien til det bedre.

Schiller **Instituttets** **internationale** **ungdomskonference, lørdag den** **20. januar 2024** **Helga** **Zepp-LaRouche** **åbningstale, "2024 og 2074:** **Et nyt paradigme for de næste** **halvtreds år**

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag, lad mig byde jer alle velkommen.

Det er virkelig en stor glæde at tale med unge mennesker fra over 20 lande, fordi vi befinder os i det mest utrolige øjeblik i historien. Jeg ved, at man kan sige det om mange øjeblikke i historien, men jeg tror aldrig, vi har været i en tid, hvor farerne for menneskehedens eksistens på den ene side aldrig har været så store; men samtidig er det også et meget glædeligt og håbefuldt øjeblik, fordi vi befinder os i en transformation, hvor ét system – den gamle neoliberale orden, den såkaldte “regelbaserede orden” – tydeligvis fejler, og vi ser fremkomsten af et helt nyt paradigme, der lover at blive et meget, meget bedre grundlag for relationer mellem lande internationalt, mellem hinanden.

Lad mig indlede med at tale lidt om, hvad vi skal gøre ved denne krigstrussel: Faktum er, at fordi den neoliberale orden er brudt sammen, så fungerer de kræfter, der ønsker at opretholde en unipolær verden, eller i det mindste en verden, hvor det gamle system med den regelbaserede orden opretholder dominansen over resten af verden, tydeligvis ikke. Faktisk er der fare for, at de aktuelle kriser, som vi ser i Ukraine og meget tydeligt i Sydvestasien, begge desværre har potentiale til at komme ud af kontrol og i værste fald blive til en global atomkrig, som, hvis det kom dertil – og vi må gøre alt for at forhindre det – ville betyde civilisationens udslettelse. For når man først har udvekslet atomvåben – og jeg afviser fuldstændig tanken om, at noget som en taktisk, regional atomkrig er mulig, for det er atomkrigens logik, at når først et atomvåben er brugt, er sandsynligheden for, at hele arsenalet af alle atomstyrker vil blive sluppet løs, ekstremt høj. Det ville betyde, at der efter en sådan atomudveksling ville være en atomvinter på mindst ti år, hvor alt liv på Jorden ville dø på grund af mangel på sol og føde. Så jeg tror, at unge mennesker, jer, der forhåbentlig har hele livet foran jer, er nødt til at have en stærkere stemme for at gøre det klart, at magthaverne skal stoppe en kurs, der er så truende for selve menneskehedens eksistens.

Det er derfor, hvad Schiller Instituttet har forsøgt at gøre, siden faren for krig er blevet så absolut akut – især siden krigen i Ukraine begyndte – vi har understreget meget kraftigt, at vi er nødt til at lære folk i alle lande på denne planet at tænke på den ene menneskehed først, før de tænker på nogen bestemt national interesse. At tænke på den ene menneskehed er ikke i modstrid med at være en god patriot, for ifølge Friedrich Schiller, som Schiller Instituttet er opkaldt efter, den store tyske frihedsdigter, er der ingen modsætning mellem at være patriot for sit eget land og at tænke og handle som en verdensborger.

Nu har jeg udformet et slogan: "Verdensborgere fra alle lande, foren jer! Nogle af jer, der kender Karl Marx, husker måske, at han opfandt sætningen "Proletarer i alle lande, foren jer!". Da jeg har det privilegium at være født i den samme by som Karl Marx, den ældste by i Tyskland, Trier, ændrede jeg det bare til "Verdensborgere i alle lande, foren jer!". Og det er ikke blot et slogan, for jeg tror, at efterhånden som vi ser tendensen til, at den Globale Majoritet bliver mere og mere fremtrædende, så befinder vi os også i en æra, hvor suveræniteten er ekstremt vigtigt og vil være vigtigt i lang tid fremover, men vi er allerede i en periode, hvor man kan se, at der vil komme et tidspunkt i historien, hvor nationer vil være mindre vigtige. De vil ikke forsvinde, for kultur, sprog, tradition og kunst vil altid spille en meget vigtig rolle. Men vi vil helt sikkert, som en menneskelig art, til sidst nå en identitet, hvor vi er meget mere bevidste om at være den ene menneskehed, og det vil jeg vende tilbage til senere.

Der er også et filosofisk grundlag for, hvorfor man kan tænke på den ene menneskehed: Det er en filosofisk metode udviklet af en af mine yndlingsfilosoffer, Nicolaus af Cusa, som var grundlæggeren af den moderne videnskab i Europa og grundlæggeren af den suveræne nationalstat. Han levede i det 15. århundrede. Han udviklede en måde at tænke på, som han kaldte *Coincidentia Oppositorum*, Modsætningernes Sammenfald.

Den grundlæggende idé er, at det menneskelige sind, udstyret med kreativ fornuft, altid kan tænke på det større end det mange. Nicolaus af Cusa var naturligvis kardinal i den katolske kirke og Vatikanets udenrigsminister på det tidspunkt. Han kom med denne idé på grund af teologiske overvejelser om, at den ene Gud har mere magt end alle de mange, som han har skabt. Men det er noget, man kan få adgang til, selv om man ikke er religiøs, for i matematikken har man også den idé, at der altid kan være en matematisk kraft, der har mere magt end de mange. Jeg synes, det er meget nyttigt – og måske skulle vi diskutere det i diskussionsperioden – det er et meget nyttigt redskab, især i en verden, hvor der er nogle som siger: "Amerika først!", og andre der siger: "Mit land først!". Andre siger: "Mit land er det udvalgte land." Og jeg, der kommer fra Tyskland, er nu ekstremt tilbageholdende ved at høre nogen sige: "Mit land er det bedste", for i Tyskland har vi ikke haft så gode erfaringer med det.

Men det er af eksistentiel betydning at komme til denne form for tænkning, at tænke på menneskehedens interesser først, når det drejer sig om faren for atomkrig.

Lige nu er vi i en situation, hvor mange mennesker i Vesten taler om den kommende uundgåelige krig med Rusland, med Kina. Der er folk i Sverige, Finland og Tyskland, som siger, at krigen med Rusland vil komme om to år, om tre år, på svensk territorium. Så sent som i går sagde lederen af NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, at vi i NATO skal være i rødt alarmberedskab på grund af den uundgåelige kommende krig med Rusland. Jeg mener, at det tydeligvis er propaganda, det er et narrativ, for der er ingen uundgåelig fare for krig med Rusland. Hvis man ser på årsagen til, at folk siger dette, har det intet at gøre med Ruslands eller Kinas faktiske adfærd. Det har i høj grad noget at gøre med geopolitik.

Hvis du spørger dig selv: "Hvordan er vi kommet i en situation, hvor faren for atomkrig bliver diskuteret seriøst, hvor chefen for NATO siger dette, eller en af cheferne for

NATO siger sådan. Man er nødt til at gå tilbage – og man kunne gå meget længere tilbage – men jeg vil gerne gå tilbage til slutningen af den såkaldte kolde krig – det var 1989-91 – den periode med tysk genforening, hvor Sovjetunionen kollapsede. På det tidspunkt var vi allerede ekstremt aktive som LaRouche-bevægelsen, Schiller Instituttet, fordi vi havde et klart koncept om, at når Sovjetunionen gik i opløsning, foreslog vi den Eurasiske Landbro som grundlag for en fredorden, der forenede Europa og Asien gennem udviklingskorridorer, som vi allerede kaldte den Nye Silkevej på det tidspunkt. Dette ville have været et absolut gennemførligt koncept, fordi der ikke længere var nogen "fjende"; Sovjetunionens kommunisme var netop blevet afskaffet. Det ville i det mindste have været muligt at skitsere et fælles europæisk hus, som Gorbatsjov talte om på det tidspunkt. Jeg vil spare jer for de mange aspekter af det, men virkeligheden var, at vores forslag blev afvist, fordi der i USA og Storbritannien var de neokonservative, som sagde: "Åh, vidunderligt! Sovjetunionen er væk, nu har vi vundet Den kolde Krig, og vi kan skabe en unipolær verden, hvor kun vi er den dominerende magt." Der var især én fyr, der udarbejdede dette, Paul Wolfowitz, en af USA's forsvarsekspertter. Han opfandt Wolfowitz-doktrinen, som var ideen om, at nu hvor Vesten angiveligt havde vundet Den kolde Krig, ville USA ikke tillade noget andet land eller gruppe af lande nogensinde at overgå USA økonomisk, socialt, militært eller på anden måde. Desværre blev denne politik ført ud i livet. På det tidspunkt var der en amerikansk historiker ved navn Francis Fukuyama, som sagde, at dette var "historiens afslutning". Det de mente med det var, at eftersom kommunismen angiveligt havde fejlet, ville hele verden indføre den neoliberale økonomiske model og den liberale model for socialpolitik. De påstod dybest set, at det ville betyde, at der ikke længere ville være krig, at det ville være historiens afslutning.

Den katolske pave på det tidspunkt, Johannes Paul II, advarede og sagde: "Nej! Det er ikke sådan, at Vesten har vundet, for

hele verden er stadig under dominans af syndens strukturer". At syndens strukturer ikke kun eksisterede i Sovjetunionen, men også i Vesten. Paven sagde, at hvis man ikke tror på det, så se på forholdene i Den tredje Verden for at se underudviklingen, fattigdommen, at disse syndens strukturer stadig hersker.

I begyndelsen af 1990'erne var Rusland ikke en fjende, fordi præsident Jeltsin, som fuldt ud gennemførte den neoliberale politik, de liberale økonomiske reformer; han gjorde præcis, hvad det vestlige oligarki ønskede, at han skulle gøre, så fra deres synspunkt var der ikke noget problem med Rusland. Bortset fra at den demografiske kurve i Rusland kollapsede med 1 million om året, og den russiske økonom Sergei Glazyev kaldte det folkemord, fordi hensigten var at reducere den russiske befolkning, at ruinere Rusland allerede dengang, under dække af liberal politik. Og Kina var heller ikke en fjende, for Kina var stadig under udvikling; det havde allerede gjort utrolige fremskridt, men det var ikke engang i nærheden af at udfordre USA. Men så, efter at Kina blev medlem af WTO, inviterede de vestlige magter Kina til at blive medlem af Verdenshandelsorganisationen, fordi de troede, at når Kina først var en del af vores WTO, ville det også indføre den liberale model og blive en del af os.

Det hele begyndte at ændre sig, da Putin kom og erstattede Jeltsin, fordi Putin var fast besluttet på at omgøre de liberale reformer og genetablere Rusland som en global magt, der dybest set var kollapsede under Jeltsin, og så begyndte de at sige, at Putin faktisk er en fjende.

Og da Kina blev medlem af WTO, betød det selvfølgelig, at Kina pludselig havde adgang til alle de avancerede teknologier, og det blev starten på et stort produktivitetsspring, der løftede i alt 850 millioner mennesker i Kina ud af fattigdom, hvilket var et utroligt civilisatorisk bidrag. Men i sidste ende indførte Kina ikke Vestens liberale model; tværtimod gik Kina tilbage til sin 5.000 år gamle kulturelle tradition. De kaldte

det "kinesisk socialisme med kinesiske karakteristika". Derefter gjorde Kina utrolige fremskridt. Endelig, i 2013, følte Kina sig økonomisk stærkt nok – det havde forsøgt før, men uden held – til at tilbyde resten af verden at deltage i den kinesiske model. Det var dengang, præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i Kasakhstan. Så begyndte den økonomiske udvikling at sprede sig fra Kina. De tilbød mange økonomiske samarbejdsaftaler med lande i Afrika, Latinamerika og Asien.

Og omkring 2017 begyndte Vesten for alvor at behandle Kina som en modstander. Vi fulgte det meget nøje, fordi vi havde vores egen plan for en verdenslandbro, for en eurasisk landbro, der ville strække sig til alle kontinenter, som vi udgav tilbage i 2014 som en bog med titlen: Den nye silkevej bliver Verdenslandbroen. Vi var ret overraskede over, at der i de første fire år næsten ikke var nogen dækning af Den nye Silkevej i de vestlige medier. Men så, i slutningen af 2017, begyndte alle sikkerhedsdokumenter, først USA's og derefter alle de europæiske allierede, at behandle Kina som en modstander, som en konkurrent, men også mere og mere som en trussel.

Bestræbelserne på at opretholde den unipolære verden kom blandt andet til udtryk i de første fem udvidelser af NATO mod øst. Efter Sovjetunionens sammenbrud havde NATO lovet ikke at bevæge sig en tomme mod øst, men de rykkede 1000 km mod øst, tættere og tættere på Ruslands grænser. I 2014 lavede de vestlige magterne Maidan-kuppet, som var et fascistisk kup finansieret af bl.a. det amerikanske udenrigsministerium med 5 milliarder dollars (det indrømmede Victoria Nuland), og tanken var, at NATO skulle ekspandere ind i Ukraine. Set ud fra Ruslands sikkerhedsinteresser var dette uacceptabelt, fordi det ville være ligesom Cuba-krisen, hvor Sovjetunionen bragte sine atombevæbnede missiler til Cuba, og der opstod en Cuba-krise. Nu burde det være indlysende for enhver, at hvis NATO forsøger at gøre det samme den anden vej rundt, ved at bringe

offensive våbensystemer til Ruslands grænse, ville det være en omvendt Cuba-krise. Det var der, krigen i Ukraine virkelig startede: Den startede for alvor i 2014.

Derefter blev sanktionsregimet mod Rusland mere og mere brutalt. Til sidst førte det endda til en bevæbning af dollaren, efter at den særlige militære operation blev søsat den 24. februar 2022. På dette tidspunkt gik vi ind i den nuværende situations konfrontatoriske fase. For de vestlige demokratier – og jeg er næsten nødt til at sætte ordet “demokratier” i anførselstegn – forsøgte hele tiden at trække størstedelen af landene i det Globale Syd, i Afrika, Latinamerika og Asien, over i de såkaldte “demokratiers” lejr. Men landene i det Globale Syd så på hele denne situation, og da de havde været ofre for kolonialisme i næsten 600 år, købte de ikke den fortælling, som de amerikanske og europæiske medier bragte, og de nægtede at tage Vestens parti og insisterede dybest set på at forblive neutrale. Fra det tidspunkt skete der en fuldstændig eksplosiv udvikling af traditionen og erindringen om den Alliancefri Bevægelse: Ånden fra Bandung, den første afro-asiatiske konference i 1955, som kom gevaldigt tilbage kan man sige, og landene i det Globale Syd, der blev mere og mere opmuntret af Kina, fordi de for første gang havde et alternativ for udvikling, mens Vesten i alle årene før ikke havde givet dem kredit for at opbygge infrastruktur. Hvorfor gav europæerne dem ikke langsigtede, lavtforrentede lån til at opbygge infrastruktur – havne, jernbaner, industri-parker – i årene efter Anden Verdenskrig? Det gjorde de ikke. I stedet havde de IMF's betingelser, som betød, at de såkaldte tredjeverdenslande skulle bruge de penge, de tjente på at eksportere råmaterialer, ikke til at investere i sundhedsvæsenet, ikke til at investere i infrastruktur, men først til at betale deres gæld til bankerne i Paris-klubben.

Så det der skete var, at det Globale Syd blev stærkere og stærkere. BRIKS-landene – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og

Sydafrika – blev mere aktive. I slutningen af sidste år, på BRIKS-topmødet i Johannesburg, besluttede de at blive til BRIKS Plus. Fra 1. januar i år er det BRIKS-10: Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien (som er i færd med at blive medlem), Emiraterne og Iran er alle medlemmer af BRIKS. Og omkring 30-40 andre lande har allerede ansøgt om at blive en del af det nye økonomiske system, som også har til hensigt at skabe en ny reservevaluta, så de kan få deres eget økonomiske system. Efter at dollaren blev gjort til et våben, da de amerikanske og europæiske banker konfiskerede russiske aktiver for omkring 300 milliarder dollars og afghanske aktiver for 9,5 milliarder dollars, begyndte disse lande at sige: "Måske er det ikke så sikkert at have sine aktiver i dollars. Måske skulle vi handle i vores egne valutaer – reais, rubler, rupees, renminbi og rand, blandt andre.

Det er dybest set der, vi er lige nu, for i år har Rusland formandskabet for BRIKS Plus. Og jeg forventer absolut, at BRIKS i den nuværende situation vil tage et kæmpe skridt fremad og blive et nyt økonomisk system. Det er et system, der er meget forskelligt fra den såkaldte regelbaserede orden, fordi de ikke har et sekretariat, de har ikke en fælles politik, som de ønsker at påtvinge resten af verden. Men blandt dem respekterer de hinandens suverænitet, forskellige sociale systemer, og at hvert land kan vælge sin egen udviklingsvej.

Jeg mener, at der må være et andet punkt i billedet. Sydafrikas nylige sagsanlæg mod Israel for folkedrab i Gaza er en verdenshistorisk begivenhed, for som mange har sagt, hvordan kan man benægte, at der foregår folkedrab i Gaza, når tv-stationer i hele verden sender live om hvad der foregår i Gaza hver dag? Når man afspærrer en lillebitte stribe land og sørger for, at der ikke kommer mad, elektricitet, medicin eller vand ind i tre måneder eller mere, og når selv FN siger, at antallet af mennesker, der forventes at dø af sygdom som følge af dette, vil være meget højere end antallet af

mennesker, der er døde af bombardementerne, så er hensigten meget, meget klar.

Så ved Den Internationale Domstol i Haag præsenterede den sydafrikanske regering denne sag med 84 siders dokumentation af, hvad der foregår i Gaza. Jeg så de første tre timer af præsentationen og en del af de sidste tre timer. Jeg har aldrig set et så vandtæt juridisk argument, der ikke kun viser omfanget af den humanitære krise, men også den klare hensigt. Når du har alle de øverste embedsmænd i Israel, der taler om Amalek, taler om dyr, at ingen skal overleve, og så ser du [IDF]-soldaterne danse, i en vanvittig tilstand.

Under alle omstændigheder mener jeg, at betydningen af dette er historisk, fordi det beviser, at landet Sydafrika, som gennemgik apartheid og overvandt et system med racisme af den værste slags, har taget føringen for hele verden. Når Vesten, disse lande med de såkaldte høje moralske standarder, taler om demokrati og menneskerettigheder, når de konfronteres med denne utrolige situation i Gaza, dækker de over det og bringer det ikke for Verdensdomstolen. Det var Sydafrika, der reddede menneskehedens ære. Det er symptomatisk for den slags forandring, vi ser i verden lige nu. Jeg tror, det vil give genlyd, fordi hele den Globale Majoritet er på Sydafrikas side. Og jeg er meget ked af at sige det, men Tyskland har valgt den forkerte side i denne kamp ved at stille sig på USA's og Israels side med det falske argument, at fordi Tyskland begik folkemord for mere end 80 år siden, er vi nødt til at holde med Israel, uanset hvad de gør. Det er en forkert idé, og jeg er meget ked af det, og forhåbentlig kan vi rette op på det.

Jeg håber, at vi kan rette op på det, for der er noget positivt at rapportere fra Tyskland: For et par uger siden begyndte tyske landmænd næsten uventet at gå på gaden for at protestere mod nedskæringer i deres forskellige budgetter og brændstoftilskud, som truer med at få dem til at gå fallit. De er på gaden nu: De samlede mere end 100.000 traktorer på én

dag. De har stort set blokeret alle de store motorveje. De har demonstreret i en hel uge, og de stopper ikke. De forener sig nu med lastbilchaufførerne, som også protesterer, og mange andre dele af befolkningen støtter dem, fordi deres eget levebrød er på spil: Bagerne, restauratørerne, andre faggrupper. Forhåbentlig vil industrialisterne indse, at de er i en lignende situation, for det nuværende neoliberale system truer med at køre Tyskland helt i sæk.

Lad mig nu komme med en anden pointe, og det er: Jeg tror, at det vi ser lige nu med de tyske landmænds kamp og kampen i det Globale Syd, faktisk er den samme kamp! Det er måske ikke indlysende for folk i Bayern eller i Somalia – de ser det måske ikke på den måde. Men hvis man virkelig forstår, hvad der foregår, er det faktisk den samme kamp. For hvad er det, landene i det Globale Syd kæmper imod? De kæmper mod et system, der kontrollerer handelsbetingelserne. De kræver nu, at alle lande i udviklingssektoren ikke kun har ret til at udvikle deres egne ressourcer, men også til at øge produktionskæden, værdikæden i deres eget land, ved at udvikle industri, landbrug, infrastruktur, bygge nye byer, gå ind i nye områder inden for videnskab og teknologi; med andre ord at blive et mellemindkomstland i den nærmeste fremtid. Hvem forsøger at blokere for det? Det er de finansielle institutioner, Wall Street, City of London, det er det militærindustrielle kompleks i Nord, NATO og fødevarekartellerne! Hvis man ser på oversigterne over, hvem der sidder på magten i Wall Street, i City of London og andre finanscentre, så er disse komplekser, det finansielle, det militær-industrielle, fødevarekartellerne, genforsikringsselskaberne, så sammenflettede, at man ikke kan adskille dem en tøddel.

Så bønderne, der kæmper mod de samme karteller, og udviklingslandene, der kæmper mod det samme, har meget mere til fælles, end man skulle tro. En af de ting, vi ønsker at gøre, er at bringe disse to stærke bevægelser sammen, så de

bliver til én, for jeg tror, at den eneste måde at komme ud af denne krise på er at forene Europas og USA's befolkninger med befolkningerne i det Globale Syd. Jeg kan ikke se nogen anden løsning, for det er det eneste nye paradigme, vi kan opnå. Vi skal opnå dette nye paradigme ved at gøre en ende på 600 års kolonistyre af det Globale Syd.

Lad mig kort introducere mine ti principper, eftersom jeg for omkring to år siden begyndte at foreslå en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte den nuværende geopolitiske orden. Hvis nogle af jer allerede har tænkt over det, vil jeg gerne have, at vi diskuterer, hvordan vi rent faktisk får en sådan ny sikkerhedsorden på bordet. De ti principper, som jeg har foreslået: For det første skal hvert lands absolutte suverænitet respekteres. Der skal være en absolut afskaffelse af fattigdom på hele planeten. Universel sundhedspleje i alle lande; universel uddannelse for alle nyfødte børn og voksne. Et kreditsystem, der kan finansiere dette. En verdenslandbro til at bringe infrastruktur til alle hjørner af planeten. Og så tre filosofiske ideer – denne metode med sammenfald af modsætninger som en metode til at løse problemer, og diskussionen om, hvordan man finder frem til sandheden. Hvordan skelner man mellem meninger og fortællinger og den egentlige sandhed? Og der er en metode, som naturvidenskaben giver os lige nu som en måde til faktisk at finde sandheden og effekten af ideer i det fysiske univers. Og endelig diskussionen om billedet af mennesket, at mennesket i sig selv er godt. Det er ikke en alt for lang diskussion, men vi kan vende tilbage til den i spørgsmål og svar.

Jeg vil gerne introducere en anden tankegang. Det vil sige, at jeg gerne vil opmuntre jer alle sammen og faktisk gøre jer interesserede i at studere min afdøde mands, Lyndon LaRouches, ideer. For det faktum, at vores bevægelse overhovedet eksisterer, er et mirakel. Vi burde være knust og ikke eksistere, udslettet fra jordens overflade. Hvorfor? Fordi Lyndon LaRouche har udviklet en metodisk tankegang, der er

vejen til at sætte folk fri, hvordan man frigør sin egen kreativitet og giver en nøglen til, at næsten alle faktisk kan blive et geni – men det kræver en vis mængde flid, det falder ikke ned som manna fra himlen, men det kræver arbejde.

Lad mig give jer nogle ideer om, hvorfor jeg siger dette. Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer, som udviklede en tænkemåde, der er baseret på fysisk økonomi; den er baseret på en metode til at identificere tænkningens aksiomer, ikke bare gå ud fra hvad folk siger, men straks se analytisk på det, identificere de aksiomer og antagelser, der ligger til grund for visse udsagn, og på den måde finder man en umiskendelig nøgle til ethvert vidensområde. Denne måde at tænke på gjorde det muligt for ham at lave en prognose om den nuværende situation, hvor vi har et systemisk sammenbrud af den neoliberale orden. Han erkendte dette allerede i 1971, da præsident Nixon fjernede dollaren fra guldreservestandarden og indførte flydende valutakurser. Fordi han erkendte, at afviklingen af det gamle Bretton Woods-system – efterkrigstidens kreditsystem – og dets erstatning med et system, der er fuldstændig gearet til at maksimere profit og derfor tilsidesætter befolkningens fælles interesser, uundgåeligt ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny atomkrig, medmindre man erstatter dette system med en helt anden økonomisk orden.

Jeg kan kun opfordre jer til at kigge på de skrifter, vi har udgivet i løbet af de sidste 50 år, for at se hvor absolut præcis han var i at forudsige hver eneste vending til det værre i det nuværende finansielle system. Mange aviser og liberale økonomer har i dag insisteret på, at ingen økonom nogensinde kunne vide, at verdens finanssystem ville komme ud i den nuværende krise. Vi kan bevise, at det ikke er sandt, fordi han identificerede alle de trin, der skete, med absolut præcision: Grunden til, at USA's økonomi er i så dårlig stand, bortset fra det militær-industrielle kompleks, er, at de har outsourcet deres produktion til billige arbejdsmarkeder; de

har skiftet fra en orientering mod det fælles bedste til et samfund, hvor aktionærernes værdi er i højsædet; de har skiftet fra at have fuld kædeproduktion i deres eget land; De gik over til just-in-time; de gik mere og mere over til ideen om, at penge skaber penge, hvilket endte i derivathandelen, som nu beløber sig til 2 billiarder dollars i udestående derivatkontrakter, der ikke kan betales, og det er derfor, vi lige nu er i fare for et totalt sammenbrud af det finansielle system.

Denne måde at tænke på er i høj grad relateret til at forstå, hvad det er, der bevæger samfundet fremad; hvad er kilden til rigdom? Det er nemlig udelukkende individets kreative kræfter, der er i stand til at blive ved med at komme med nye ideer, at blive ved med at identificere kvalitative gennembrud i videnskab, i stor kunst; at identificere principper, der giver os ny indsigt i, hvordan det fysiske univers fungerer. Når vi anvender disse principper i produktionsprocessen, fører det til en stigning i menneskelig produktivitet, industriel kapacitet og produktivitet generelt, hvilket fører til en stigning i fysisk velstand, igen og igen og igen. Så det er ikke besiddelsen af råmaterialer. Det er ikke kontrollen over handelsbetingelserne – hvad markedsøkonomerne siger: Det er udelukkende det menneskelige sinds evne til at bruge sine kreative åndsevner til at opdage fysiske principper, kvalitativt nye principper. Og derefter at anvende dem i produktionen og på den måde øge menneskets magt over naturen og over universet. Og det er den ret, som udviklingslandene er blevet nægtet indtil den seneste strid, hvor det Globale Syd insisterer på, at man skal anvende sin medfødte ret til at tillempe dette princip på sine egne økonomier.

Dette er dybest set relateret til billedet af mennesket. Økologerne forsøger at overbevise folk om, at mennesket er en parasit, at mennesket er en byrde for naturen. Nogle går endda så langt som til at sige, at kvinder ikke bør få børn mere, fordi hvert nyfødt barn er en byrde for naturen – der er bøger

af den slags i Tyskland og USA. Nogle andre siger, at mennesket kun er naturens forvalter, og at det ikke bør være anderledes end de andre arter; at selv planter har de samme rettigheder som mennesket. Jeg mener, at det er et fundamentalt forkert begreb, og Lyndon LaRouche erkendte det meget tidligt i sit kreative arbejde, som faktisk varede, vil jeg sige, otte årtier (ja, det er stort set rigtigt). Meget tidligt erkendte han vigtigheden af rumrejser. Det er meget, meget vigtigt for unge mennesker i dag, for vi har en enorm kulturel krise. Der er undersøgelser overalt, der konkluderer, at unge mennesker har en koncentrationsevne som en græshoppe; de er gift med deres elektroniske apparater; og de er i stigende grad ude af stand til at indgå i socialt samspil og tænke på en verden og deres eget liv, der ikke er her og nu.

Lyndon LaRouche har holdt mange taler om, hvorfor det er så vigtigt at løfte øjnene og sindet mod stjernerne og begynde at tænke på rumvidenskab og rumrejser. Det indlysende faktum, som alle, der begynder at undersøge det, er klar over, er, at vores planet, Jorden, ikke vil være beboelig for evigt, men at vores planet på grund af visse processer i galaksen og Mælkevejens cyklus engang om cirka 2 milliarder år ikke vil være så beboelig længere. Vi er nødt til at tænke på at udbrede os i universet i almindelighed.

Det bringer alle de rigtige udfordringer med sig. Og så sent som i går landede japanerne et objekt på månen – det fungerer måske ikke perfekt, men de er nu den femte nation, der har gjort det. Det er meget tydeligt, at vores nuværende fase af rumforskning er i begynderstadiet. Og hvis man tænker på to, tre, fire generationer frem i tiden, så vil tanken om, at når vi først har mestret forskellige brændstoffer til rumfart, som for eksempel fusion, så vil rejsetiden til Mars og andre planeter blive meget kortere, og derfor vil det blive meget mere realistisk, at vi udforsker det nære rum. I det øjeblik vi forlader Jorden, forlader vi Jordens gravitationszone, og derfor træder vi ind i et relativistisk rum og en

relativistisk tid. Det ændrer fuldstændigt den type fysiske love, vi skal forholde os til, og som Einstein gjorde det muligt for os overhovedet at tænke på. Og selv før det havde Ibn Sina lignende ideer, men det er en anden diskussion.

Hvis man tænker på, at vi med vores liv ikke kun skal løse problemerne med den nuværende omstilling af en gammel orden, som stadig er kolonial, til et nyt paradigme, hvor den ene menneskehed vil være den første overvejelse. Især når vi tænker på rumfart, vil begrebet én menneskehed blive meget mere indlysende. Vi skal ikke tænke på, hvem der kontrollerer månen, eller andre fjollede overskrifter, man kan læse i disse dage, eller hvem der vil gøre rummet til genstand for våben for bedre at kunne føre krig mod Jorden fra rummet. Nej, det handler om selve identiteten af, hvem vi er i universet. Hvis man f.eks. ser på, hvad Hubble-teleskopet eller nu James Webb-teleskopet har fundet, er der mindst 2 billioner galakser. Det er for mig en af de mest overvældende ideer: Når man kigger op på stjernerne, tænker man, at der er så mange stjerner. Men det er kun toppen af isbjerget. To billioner galakser – vi er kun i begyndelsen af udforskningen af, hvad universet handler om, hvordan det fungerer, og hvordan vi kan opretholde den menneskelige arts eksistens på en udødelig måde.

Det er klart, at vi alle er dødelige. Vi bliver født, og vi dør. Og det korte tidsrum mellem disse to begivenheder bliver spildt af de fleste mennesker, for før de overhovedet får tanken om, at de kunne bidrage med noget varigt med deres liv, er de blevet gamle og senile og har forpasset muligheden for at gøre det. Men virkeligheden er, at når man først forstår, at vores identitet som mennesker ikke er begrænset til vores biologiske eksistens, men at hvis vi virkelig udvikler vores kreative potentiale og bidrager med noget viden til den eksisterende viden om menneskeheden som helhed, og på den måde øger menneskehedens evne til en varig eksistens, så vil dette eksistere, selv efter at vi er gået bort. Og på denne måde, ligesom vi skaber udødelige ideer inden for videnskab og

kunst, bidrager vi til den menneskelige arts udødelighed som helhed, men deltager også i denne udødelighed, når vi skaber sådanne værdifulde ideer.

Jeg har et absolut optimistisk syn på menneskehedens fremtid, for jeg tror, at når først vi skaber en verden, hvor geopolitisk konfrontation overvindes af ideen om, at vi har nye relationer mellem nationer, hvor vi respekterer hinanden og bringer de bedste traditioner frem; at vi har en dialog mellem civilisationer og kulturer, hvor hver nation og hver civilisation virkeliggør det bedste, den nogensinde har produceret i form af kultur, poesi, videnskab; alle de smukke ting, som folk har produceret i tidligere generationer, og vi går i dialog med andre nationer og bringer det bedste frem, de nogensinde har produceret, så vil vi virkelig vokse op. Jeg tror, at den nuværende situation i verden, som jeg altid sammenligner med fireårige drenge – jeg har en skræk for disse fireårige drenge, fordi de har en tendens til at sparke hinanden – og vi som nationer bør ikke opføre os som fireårige drenge. Men hvis vi udvikler vores kreativitet på den måde, jeg prøvede at beskrive tidligere, i forhold til det kreative potentiale hos den anden person, den anden nation, og omvendt, så vil vi træde ind i den menneskelige voksenalder. Der er absolut ingen grænser for, hvad vi kan udrette som den eneste kreative art, der er kendt i universet indtil videre.

Jeg tror, at vi er ved at være der. Det er derfor, jeg siger, at dette er det mest spændende øjeblik i historien, for mens truslen om total udslettelse i en atomkrig aldrig har været så stor, som den er nu, på samme tid, hvis vi kan overvinde denne nuværende vanskelighed – for i historiens lange bue er det ikke mere end en vanskelighed – og faktisk virkelig indse, hvem vi er som en kreativ art, tror jeg, at vi går ind i en periode, en ny renæssance, der vil være meget mere human og meget smukkere end noget, vi har oplevet før. Og jeg vil gerne invitere jer til at være en del af det og se jer selv som en skaber af det, ikke bare sidde der og se det udfolde sig, men

at blive en aktiv del af at gøre vores verden mere menneskelig, mere beboelig og smukkere. Tak skal I have.

Afsluttende bemærkninger

Jeg synes, vi skal finde en måde at holde kontakten med alle de mennesker, der har deltaget i denne dialog, og forhåbentlig mange flere, der vil deltage i fremtiden. Måske kan vi overveje en WhatsApp-gruppe eller en anden gruppe, så alle kan kommunikere med hinanden, så vi kan holde kontakten.

Så vil jeg gerne spørge deltagerne, om det er okay med jer, at jeg føler, at vi er nødt til at gøre noget for at støtte den sydafrikanske regering. Jeg vil gerne foreslå, hvis vi kan blive enige, at vi sender et budskab om støtte til den sydafrikanske regering – ikke for at gøre noget konkret, men bare som en erklæring fra de unge, der er repræsenteret i dette panel, om at vi støtter dem, og at vi ønsker at fortsætte med at opmuntre deres kamp.

Og jeg vil foreslå alle deltagerne, hvis I har sociale netværk eller venner eller grupper, at dele den sydafrikanske regerings argumenter ved domstolen i Haag. For jeg har ikke set en mere kortfattet og absolut lufttæt præsentation af sagen, der opsummerer alt det, jeg selv har set i de sidste tre måneder. Jeg tror, det er vigtigt, især i lyset af kontrollen med medierne, at hvis hele verden ved, hvad der blev sagt der, tror jeg, det vil have en meget stor indflydelse.

Så jeg vil gerne foreslå disse tre konkrete handlinger og takke jer for jeres deltagelse. Lad os forsøge at opbygge denne proces, for jeg tror virkelig, at kun hvis "verdens borgere forener sig", har vi mulighed for at skabe en verden, som den burde være. Jeg ved, at BRIKS forsøger at gøre det, men jeg tror, at det virkelige problem vil være at få en form for samarbejde mellem velmenende mennesker i Nord, i Europa, i USA og menneskerne i det Globale Syd, og det er en bro, som

kun vi kan bygge. Jeg er helt sikker på, at uden dette er faren for, at det ikke bliver løst fredeligt, fortsat meget, meget stor. Så jeg mener, at vores indsats, og jeres indsats for at slutte jer til os, er af verdenshistorisk betydning.

Verdenshistorie, skabt i Syden

Ikke korrekturlæst

23. januar 2024

Med over 3.000 delegerede, der repræsenterede 120 nationer ved det netop afsluttede NAM-møde (Alliancefri Bevægelse), og det efterfølgende møde i 77-gruppen i den samme værtsby umiddelbart efter, kan man sige, at størstedelen af verdens befolkning har været involveret i drøftelser, som verdens ledere har indkaldt til – ikke i Davos, Schweiz, men i Kampala, Uganda. “Hold da op, hvor verden har forandret sig,” sagde Alice i Schweiz. “Det viser sig, at Henry Kissinger tog fejl – historien skabes i Syden. “

Ja, Davos-konferencen den 15.-19. januar, som fejlagtigt blev kaldt “World Economic Forum”, samlede 3.000 deltagere og 120 nationer – men det gjorde konferencen for den Alliancefri Bevægelse også. Den reelle, fysiske økonomiske magt flytter sig globalt, minut for minut. Rusland, Kina og Indien ved det, og det samme gør hele det afrikanske kontinent med dets 54 nationer. I dag bor 55% af menneskeheden, 4 milliarder mennesker, i byområder. Ingen af de 10 største byer i verden ligger i Europa eller USA, og Tokyos befolkning er næsten større end hele Canada. Hele Anglosfæren, land og by, udgør ikke mere end 1,5 milliarder mennesker, mindre end 40% af

verdens befolkning i byerne, og er kun omkring 20% eller mindre af menneskeheden.

I 2050 – en generation fra nu – vil byerne være hjemsted for 68%, langt over to tredjedele, af de næsten 10 milliarder mennesker, der vil bo på planeten. Omkring 2,5 milliarder mennesker vil bo i Afrika, hvilket svarer til størrelsen af hele verdens befolkning i 1950. Og selvom NATO's militær-finansielle "Delian League" måske stadig virker dominerende, blev vejen frem for menneskeheden udtrykt i et spørgsmål stillet af værten for mødet i Alliancefri Bevægelse, Ugandas præsident Yoweri Museveni: "Jeg undrer mig over, hvorfor globale økonomiske aktører ikke forstår, at velstand for hele verdens befolkning er til gavn for alle, men i stedet vælger politikker, der holder flertallet i fattigdom." Befolkningskrige, som NATO/Ruslands krig i Ukraine og den nuværende etniske udrensning i Gaza, er den største ødelæggelse af liv, og dermed velstand, man kan forestille sig.

Den 47 artikler store Kampala-erklæring fra den Alliancefri Bevægelse "fordømmer på det kraftigste den ulovlige israelske militære aggression mod Gazastriben, de vilkårlige angreb på palæstinensiske civile og civile genstande, tvangsforflytningen af den palæstinensiske befolkning og opfordrer desuden til en øjeblikkelig og varig humanitær våbenhvile." Den alliancefri bevægelses konference noterede sig også positivt den Sydafrikanske regerings handlinger i dens appel til den Internationale Domstol den 11. januar om at standse folkemordet i Gaza. To hundrede amerikanske kongresmedlemmer tog det også til efterretning, negativt, og fordømte Sydafrika for deres initiativ. Men Slovenien, Spanien og de 57 medlemmer af Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC) har støttet Sydafrika fuldt ud. Talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, reagerede kraftigt på Tysklands støtte til Israel ved ICJ og fordømmelsen af Sydafrika. "Hvad angår Mellempøsten, kunne Olaf

Scholz' regering have undladt at tage dette initiativ, ikke kun i betragtning af indenrigspolitikken, men også den forargelse, som den kollektive afstraffelse af palæstinenserne i Gaza har skabt rundt omkring i verden, især i landene i det Globale Syd. Vi har allerede hørt embedsmænd fordømme denne fejlagtige tilgang på højeste niveau. Namibias præsident Hage Geingob opfordrede Tyskland til ikke at foretage sig noget i dette ekstremt følsomme spørgsmål, da Tyskland selv endnu ikke har gjort skaden god igen efter de forbrydelser mod menneskeheden, det har begået i Afrika. Dette refererer til, hvad der skete i 1904-1908, da den tyske sydvestafrikanske administration udryddede titusinder af mennesker, der tilhørte de etniske grupper Herero og Nama."

I udtalelsen fra Centret for Konstitutionelle Rettigheder den 10. januar om Sydafrikas retssag mod Israel for folkedrab stod der bl.a: "Vi forventer, at Den Internationale Domstol finder, at Sydafrikas omfattende ansøgning, der beskriver Israels folkemorderiske handlinger, opfylder standarderne for at udstede midlertidige foranstaltninger for Israel til at afslutte det militære angreb på Gaza og afstå fra at dræbe, tvangsforflytte og nægte grundlæggende livsfornødenheder for palæstinensere i Gaza – i virkeligheden beordre foranstaltninger til at stoppe et folkemord, der udfolder sig..."

Bemærk, at denne fredag, den 26. januar, "vil Centret for Konstitutionelle Rettigheder være i USA's føderale domstol i vores egen sag, hvor vi sagsøger præsident Biden, minister Blinken og minister Austin for deres manglende evne til at forhindre – og medvirken til – folkemordet... Det er på tide, at USA stopper sin selektive støtte til international lov og i stedet overholder sine egne forpligtelser til at forhindre og straffe folkedrab i alle tilfælde.

"Den 26. januar vil en føderal domstol i Oakland behandle den sag, vi har anlagt på vegne af palæstinensiske menneskerettighedsgrupper og enkeltpersoner. Enhver afgørelse

fra ICJ mod Israel vil få konsekvenser for andre deltagende stater – herunder USA – som har undladt at forhindre eller har været medskyldige i folkedrab, som folkedrabskonventionen forbyder...”

Det er selvfølgelig det, verden skal gøre nu. Der er 25.000 døde i Gaza, og yderligere 580.000 kan/vil dø som følge af affolkningen og ødelæggelsen af Gaza City og Gaza generelt i forsøget på at bombe et af de tættest befolkede områder på jorden tilbage til stenalderen. Vi må stoppe dette ved at vise international solidaritet: Menneskelighed for fred og udvikling. Den kamp, der viser sig blandt medlemmer af landbrugssektoren i Europa – Holland, Tyskland, Polen, Frankrig, Spanien, for at nævne de seneste tilfælde – har rekrutteret sundhedspersonale, lastbilchauffører, små virksomheder, dvs. sektorer uden for landbruget, til at se, at “din kamp er min kamp”, og at kamp i solidaritet er vejen til at vinde.

I USA er der det interessante eksempel med UAW – hvis navn ikke er “United Auto Workers”, men “International Union, Auto, Aerospace and Agricultural Implement Workers”, og som har støttet en afslutning på konflikten i Gaza. Den 1. december blev UAW-repræsentant Brandon Mancilla citeret i London Guardian for at sige, “at UAW International har tilsluttet sig opfordringen til en våbenhvile i Israel og Palæstina. Fra modstand mod fascisme under Anden Verdenskrig til mobilisering mod apartheid i Sydafrika og Contra-krigen har UAW konsekvent stået for retfærdighed over hele kloden. En arbejderbevægelse, der kæmper for social og økonomisk retfærdighed for alle arbejdere, må altid stå imod krig og for fred.

“Vores internationale bestyrelse vil også danne en arbejdsgruppe for afhændelse og retfærdig overgang, der skal studere Israels og Palæstinas historie, vores fagforenings økonomiske bånd til konflikten og undersøge, hvordan vi kan få en retfærdig overgang for amerikanske arbejdere fra krig til fred.” UAW har en komité for retfærdig overgang, hvis opgave

det er "at undersøge størrelsen, omfanget og virkningen af det amerikanske militærindustrielle kompleks, der beskæftiger tusindvis af UAW-medlemmer og dominerer den globale våbenhandel. Og at tænke over, hvad det ville betyde faktisk at have en retfærdig overgang, hvad man plejede at kalde fredskonvertering af folk, der arbejder i våben- og forsvarsindustrien til noget andet. "

Men tiden er ikke på vores side. Da "Dommedagsuret" for 2024 blev afsløret i dag, stod det stadig på 90 sekunder i midnat. Californiens tidligere guvernør Jerry Brown, som nu er formand for organisationen Bulletin of the Atomic Scientists, sagde: "Som på Titanic styrer lederne verden mod en katastrofe – flere atombomber, enorme CO2-udledninger, farlige patogener og kunstig intelligens. Kun de store magter som Kina, USA og Rusland kan trække os tilbage. På trods af dybe modsætninger må de samarbejde – ellers er vi dødsdømte." Hvad er du, hvad er vi, forpligtet og parat til at gøre?

Schiller Instituttets nylige " Sværd til plovjern"-arbejde har allerede gjort meget af det tunge arbejde i denne sag. I sit indlæg fra december, "Sværd til plovjern: Et julebudskab i krigstid", sagde Helga Zepp-LaRouche: "Den største vanskelighed ligger i den kendsgerning, at en stor del af den økonomiske kapacitet i USA, og en voksende del af den i Europa, er blevet overtaget af det militær-industrielle kompleks (MIC) og er så tæt sammenvævet med de store investeringsselskaber og kapitalforvaltningsselskaber på Wall Street og i City of London, at en bedre betegnelse er det militær-industrielle-finansielle kompleks (MIFC)."

"Teknisk set ville det være relativt let at omstille disse kapaciteter til civile formål og i stedet for at producere bombefly, jagerfly og missiler producere moderne højhastighedstog, ibrørende sikre atomreaktorer af 4. generation og atomfusionsreaktorer samt rumstationer til international rumfart. Med andre ord kunne al den industrielle kapacitet, der i øjeblikket bruges til at ødelægge faktiske fysiske

værdier – hvad kan våbensystemer ellers bruges til – bruges til at producere nyttige varer, der fremmer det fælles bedste. I stedet for kampvogne og ammunition kunne de producere skoler og hospitaler og hjælpe vores nationer med at få fremgangsrige økonomier igen!”

Dette er den fysiske økonomi i den nye strategiske og udviklingsmæssige arkitektur. Det kræver også et nyt diplomati. I en tale til Vatikanets diplomatiske korps i 2016 sagde pave Frans: “Det er ikke nok at pege fingre eller angribe dem, der ikke tænker som os. Det er en elendig taktik i nutidens politiske og kulturelle krige, men det kan ikke være Kirkens metode. Vores blik skal være bredt og dybt. Dannelsen af samvittigheder er vores første kærlighedspligt, og det kræver finfølelse og udholdenhed i udførelsen.”

Det første skridt i denne samvittighedsdannelse er at se denne sandhed i øjnene – den første sætning i Zepp-LaRouches “Budskab i krigstid”: “Ingen vil være i stand til at hævde, som historikere sagde om Første Verdenskrig, at vi gik i søvne ind i Tredje Verdenskrig.” Vi er ikke “øjenløse i Gaza”. Vi ved og er ansvarlige over for hele historien for, hvad vi får verden til at gøre, eller ikke gøre, nu.

Foto: Wikimedia Commons

Døende tricks i et døende system – tilfældet Tyskland

Ikke korrekturlæst

22. januar 2024 (EIRNS) – “Vi befinder os i en periode med tektoniske forandringer, og når man er i en periode, hvor et

system kollapser og et nyt opstår, fungerer reglerne i den såkaldte 'regelbaserede orden' på en eller anden måde ikke længere. Metoden til at manipulere befolkningen er hurtigt ved at nå det punkt, som Lincoln talte om, at man ikke kan narre alle mennesker hele tiden, og dette er et af de øjeblikke, der går i opfyldelse."

Sådan indledte Helga Zepp-LaRouche en diskussion med samarbejdspartnere mandag den 22. januar med henvisning til den utroligt tumultariske situation, verden befinder sig i i dag, og sindssygen hos dem, der forsøger at standse historiens gang. En central rolle i dette spiller situationen i Europa, hvor landsdækkende landmandsdemonstrationer har skyllet ind over Tyskland og Europa som helhed, og hvor der nu gøres en indsats for at ændre emnet til "alt andet end" virkeligheden.

En konstrueret protestbevægelse er nu brudt ud over hele Tyskland, hvor hundredtusinder af mennesker er mødt op for at protestere mod truslen om "fascisme" og en formodet højreorienteret magtovertagelse – den samme fortælling, som for nylig er blevet brugt mod landmændenes og producenterens helt berettigede protester. Sporene efter denne ildelugtende operation fører tilbage til nogle af de værste oligarkiske netværk og regeringsoperationer i verden, og det er et klart forsøg på at standse den bølge af protester mod den døds- og sammenbrudspolitik, som er ved at gribe de vestlige lande.

På trods af det fortsætter bølgen af bondeprotester med at skylle hen over Europa, og i løbet af de sidste par dage har der været demonstrationer i Østrig, Italien og Frankrig, og der er snart flere på vej i Spanien og Holland. I alle tilfælde har landmændene reel folkelig opbakning, da de bidrager til den reelle velfærd for alle borgere i deres lande, og de kræver, at de får lov til at fortsætte med at gøre det. På trods af beskidte operationer imod det, er det ikke noget, der vil blive fejet ind under gulvtæppet.

I samme kategori er briternes forsøg på at afskærme amerikansk

politik fra en uundgåelig krig med Iran, som en artikel den 21. januar i City of Londons berygtede talerør The Economist forsøger at gøre. Biden-administrationen står over for et uløseligt dilemma i regionen, skriver de: "Hvis man ikke gør noget, ser USA svag ud; hvis man gør gengæld, risikerer præsidenten en ny krig i et valgår." The Economist insisterer især på, at det er "et problem uden en løsning," og ignorerer fuldstændig det faktum, at der foregår et folkemord i Gaza, som øger de regionale spændinger (og som helt sikkert kunne stoppes), eller det faktum, at to tidligere fjender – Iran og Saudi-Arabien – sidste år underskrev en aftale med Kina om en genstart af forbindelserne under Kinas anderledes diplomatiske tilgang. Fredelige relationer på niveau med et win-win-paradigme er ikke en mulighed for briterne, som kun insisterer på, at "administrationen i sidste ende ikke vil have andet valg end at slå til mod IRGC," Irans Revolutionsgarden.

Samtidig befinder verden sig fortsat i en enormt farlig periode som følge af det overbelastede, bankerotte og kollapsende vestlige system. Den amerikanske centralbank har udlånt større og større mængder penge for at holde det finansielle system oven vande midt i de voksende tegn på en likviditetskrise. Og derivatmarkedet – langt den største sektor af højt gearede finansielle aktiver – vokser nu hurtigt efter at have været næsten stagnerende i et årti, hvilket skaber en større og større boble, som til sidst vil springe.

Føj til denne fare den voksende konflikt i Sydvestasien som følge af massebordet i Gaza, og forsøgene på at omdanne Europa og NATO til krigsøkonomier, der er positioneret til en langsigtet konfrontation med Rusland, og krisen bliver tydelig. Hver af disse konflikter kunne hurtigt bringes til ophør, hvis det ikke var for den angloamerikanske maskines hybris og imperiale ambitioner, som insisterer på at påtvinge resten af verden deres "værdier", selv hvis det betyder, at man rasler med atomsablen i processen.

Men som situationen i Tyskland og Europa viser, bliver det

stadig sværere at skjule systemets fiasko, og de gamle tricks virker ikke så godt længere – heller ikke i NATO-land selv. Udfordringen er at få folk til at forstå sammenhængen mellem sammenbruddet og fremkomsten af et nyt system, som i stigende grad tager form rundt om i verden, og som BRIKS og det Globale Syd står i spidsen for. Bemærkningerne fra en række ledere ved sidste uges topmøde i den alliancefri bevægelse illustrerer det tydeligt og viser det ændrede miljø, der eksisterer. Der er en reel mulighed for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alles interesser – både de udviklede landes og udviklingslandenes.

Da Helga Zepp-LaRouche opsummerede denne situation under sin diskussion i dag, sagde hun:

“Så der er en masse bevægelse, og det er stadig absolut sandt, at den eneste fredelige vej ud af denne krise er at stoppe geopolitik; at anerkende den kendsgerning, at Rusland og Kina ikke er fjenden; og at vi har en fælles interesse – en fælles menneskehed – i at løse verdenssult, verdenssundhed, rent vand og mange andre ting, herunder fælles rummissioner, fælles udvikling af termionuklear fusion, en fælles kamp mod sygdomme, der endnu ikke er opdaget, og mange sådanne ting. Og vi burde virkelig tage springet til at tænke som den ene menneskehed og stoppe med disse barnlige ting.

“Fordi NATO i mellemtiden har opfordret til krigsberedskab for alle... De forbereder virkelig befolkningen på krig ... Så vi er nødt til at flytte folk væk fra det og flytte dem ind i et nyt paradigme.”

Foto: EIRNS/Martin Kaiser

Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer

Ikke korrekturlæst

21. januar 2024

Lyndon LaRouches politiske bevægelse, som nu ledes af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, er tydeligvis blevet en kritisk kraft mod økonomisk kollaps og verdenskrig og i retning af en international udviklingsarkitektur. Flere dage i træk i sidste uge ledede Helga Zepp-LaRouche internationale konferencer med hundredvis af mobiliserede mennesker: først med fredsorganisationer, førende forskere og aktivister; derefter med ungdomsorganisationer og ledere fra hele verden.

Lige nu er det afgørende for at stoppe spredningen af verdenskrigen, at de handler. Og de er ved at lære, hvorfor hele Lyndon LaRouches politiske liv var rettet mod den succesfulde videnskabelige og industrielle udvikling af landene i "det Globale Syd". Det er for at begrænse eller stoppe denne udvikling, at USA, der blev trukket ind i den britiske kolonialimperialisme, har styrker spredt over 175 lande, ifølge en gennemgang fra BBC den 20. januar. Det er for at forhindre BRIKS-landenes udviklingsfremstød i at blive et nyt internationalt kredit- og udviklingssystem, at USA's regering læner sig op ad optrapningen af Israels krig mod Gaza og forsøger at antænde brande blandt BRIKS-samarbejdende nationer. Af hensyn til "Wolfowitz-doktrinen" om, at ingen gruppe af nationer må få lov til at konkurrere med USA's magt, misbruger den groteske dollarens "reservestatus" til at låne og indsætte et militærbudget på næsten 1 billion dollars om året.

LaRouches bevægelse kæmper for Sydafrikas retfærdige begæring om foranstaltninger ved Verdensdomstolen for at beskytte

palæstinenserne mod folkemord. Den genetablerer, gennem Diane Sares kampagne for at blive amerikansk senator, den forsvundne "præsidentielle" kvalitet af politisk lederskab gennem engagement i principper og mod til at have overbevisninger. Dette er principperne og overbevisningerne i LaRouches eksempel.

Zepp-LaRouche forklarede de unge mennesker i den store globale diskussion den 20. januar:

"Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer, som udviklede en tænkemåde, der er baseret på fysisk økonomi. Den er baseret på en metode til at identificere tænkningens aksiomer – ikke bare gå ud fra, hvad folk siger, men straks se analytisk på det – identificere de aksiomer og antagelser, som visse udsagn er baseret på; og på den måde finder man en umiskendelig nøgle til ethvert vidensområde. Den måde at tænke på gjorde ham i stand til allerede at lave en prognose om den nuværende situation, hvor vi har et systemisk sammenbrud af den neolibérale orden. Det identificerede han allerede i 1971, da præsident Nixon afkoblede dollaren fra guldreservestandarden og indførte flydende valutakurser. Fordi han erkendte, at nedbrydningen af det gamle Bretton Woods-system – det kreditsystem, der blev etableret i efterkrigstiden – og erstatningen af det med et system, der udelukkende var orienteret mod profitmaksimering, og derfor ikke respekterede den almene befolknings interesser; at det uundgåeligt ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny atomkrig, medmindre man erstattede dette system med en helt anden økonomisk orden...

"Den måde at tænke på er i høj grad forbundet med at forstå, hvad det er, der får samfundet til at bevæge sig fremad; hvad er kilden til rigdom? Det er nemlig udelukkende individets kreative kræfter, som igen og igen er i stand til at komme op med nye ideer, identificere værdifulde gennembrud i videnskaben, i stor kunst; identificere principper, som giver os ny indsigt i, hvordan det fysiske univers fungerer. Når vi

anvender disse principper i produktionsprocessen, fører det til en forøgelse af folks produktivitet, af den industrielle kapacitet og produktiviteten generelt, hvilket fører til en forøgelse af den fysiske rigdom igen og igen og igen. Så det er ikke besiddelsen af råmaterialer. Det er ikke kontrollen over handelsbetingelserne – hvad markedsøkonomerne siger: Det er udelukkende det menneskelige sinds evne til at bruge sine kreative kræfter til at gøre opdagelser af fysiske principper, nye principper af høj kvalitet. Derefter anvende dem i produktionen og på den måde øge menneskets magt over naturen og over universet. Og det er den ret, som udviklingslandene er blevet nægtet indtil den seneste kamp, hvor det Globale Syd insisterer på, at man er nødt til at anvende sin medfødte ret til at anvende dette princip på sine egne økonomier.”

Schiller Instituttets internationale ungdomsdialog –

‘2024 og 2074: Et nyt paradigme for de næste halvtreds år

Ikke korrekturlæst

20. januar 2024

En ekstraordinær international begivenhed fandt sted i dag, arrangeret af Schiller Instituttet, med titlen “2024 og 2074 – Et nyt paradigme for de næste 50 år; International

ungdomsdialog med Helga Zepp-LaRouche.” Den tre timer lange diskussion var et blandet forum baseret på et live-publikum i New York City, med online-deltagere, også i grupper, fra hele verden, for et publikum af realtidsdeltagere på langt over 250. Mindst 20 lande fra alle kontinenter var repræsenteret, fra Kina til Afghanistan til Chile.

Under ledelse af Schiller Instituttets præsident i USA, Megan Dobrodt, bød den første time på en tale til ungdommen af Zepp-LaRouche, lederen af Schiller Instituttet og dets grundlægger for 40 år siden. Derefter fulgte både indtalte budskaber og spontane udvekslinger fra mange enkeltpersoner og nationer.

Begivenheden er historisk på grund af dybden i tankerne og missionen, som det ses i tilslutningen til Zepp-LaRouches appel: “Verdensborgere fra alle lande foren jer! Skab orden i verden!” Den afsluttende konsensus var at danne et internationalt kontaktnetværk til opfølgning, for at konferere om fælles og individuel handling. I særdeleshed opfordrede Zepp-LaRouche alle til aktivt at støtte den sag, som Sydafrika har indbragt for FN’s Verdensdomstol i Haag den 11. januar, for at få anerkendt og stoppet Israels folkemord i Gaza. “Sydafrika har bevaret menneskehedens samvittighed,” fastslog hun.

På det tidspunkt, hvor Schiller Instituttets arrangement fandt sted i dag, havde der været bombeangreb i fire lande i Sydvestasien i løbet af de sidste 24 timer. Det varsler om den korte vej til verdenskrig, hvis ikke optrapningen og den underliggende proces stoppes. I morges bombede USA Yemen for syvende gang og ramte nær havnen i Hodeidah. Israel bombede Syrien nær Damaskus samt det sydlige Libanon og Gaza.

Som en understregning af disse handlingers ondskabsfuldhed udtalte talsmanden for Bidens nationale sikkerhedsråd, John Kirby, i går på en pressekonference i Det Hvide Hus: “Vi tror ikke, at en våbenhvile vil være til gavn for andre end Hamas. Vi støtter humanitære pauser, som jeg sagde, for at forsøge at

få gidsler ud og mere hjælp ind. Men vi støtter ikke en våbenhvile på nuværende tidspunkt.”

Zepp-LaRouche indledte sine betragtninger med at omtale denne krise som den store trussel mod selve verdens eksistens. Men samtidig, fortsatte hun, har vi grund til “at være glade, fordi den gamle ‘regelbaserede orden’ fejler, og et nyt, bedre paradigme er ved at opstå for hele menneskeheden.” Derfor kan man sige, at vi lever “i et af de mest utrolige øjeblikke” nogensinde i historien.

Herefter gav hun en grundig briefing, herunder historien om, hvordan nutidens mange kriser opstod, især siden 1990’erne; vigtigheden af filosofisk metode, herunder betydningen af Nicholas af Cusa og hans “sammenfald af modsætninger”-tilgang til at overvinde opfattede konflikter; og forrang for menneskelig kreativitet og kultur. Hun opfordrede alle til at studere Cusa og andre store tænkere, især Lyndon LaRouche. Hun fastslog, at der er en “iboende ret til udvikling” for mennesker og nationer. Dette er svaret på spørgsmålet om, “hvad der er kilden til rigdom.”

Derefter fulgte mange talere med rapporter, spørgsmål, hilsener, påskønnelse og håb. Der blev sendt en video fra Yemen, forberedt af flere unge kvinder, herunder medlemmer af BRIKS’ ungdomsparlament der. En ung kvinde, Lyu Nanzhu, talte på vegne af All-Chinese Youth Organisation. Hun opfordrede til at stoppe volden i Gaza og alle former for krig. Bernhard Perschl, en landmand i Tyskland, viste sin video af traktorer, der kører af sted i den tunge sne på vej mod protestdemonstrationerne i Berlin. Han rapporterede, at der vil være en masseprotest den 28. januar. Landmændene kræver retten til at producere fødevarer. Befolkningen står sammen med dem for en produktiv økonomi. Mange andre talte, fra Afrika til Mexico og Sydamerika.

Afslutningsvis pointerede Zepp-LaRouche, at gode relationer mellem nationer og folk kommer fra en dialog mellem det bedste

i deres kulturer. Dette princip blev fulgt i den musikalske åbning af forummet. Deltagerne i mødet i New York City sang Jesu, meine Freude, den store tyske koral fra det 17. århundrede, perioden med Trediveårskrigen og Den Westfalske Fred, smukt harmoniseret årtier senere, i 1723, af mesteren J.S. Bach.

Helga Zepp-LaRouche og professor Francis Boyle taler til den internationale fredskoalition (IPC) den 19. januar 2024

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg er ordstyrer i dag sammen med min medvært Dennis Speed. Dette er vores 33. møde, som vi har holdt i løbet af de sidste mange måneder. Vi har haft meget succesfulde initiativer og projekter, som vi alle har gennemført. Folk fra hele verden, der samler fredsorganisationer og fredeligt sindede mennesker for at stoppe atomkrigen på tværs af ideologiske grænser, ja, faktisk på tværs af ideologiske grænser. Vi vil gerne byde velkommen til alle, der er med os i dag. Det har været en meget intens proces i løbet af de sidste par måneder, hvor vi er gået fra det ene brændpunkt til det andet. Men i virkeligheden er det et ovenfra og ned-perspektiv af et generelt pres for atomkrig. Så tak til alle for jeres hårde

arbejde. Vi har en række rapporter i dag fra forskellige organisationer og grupper, erfarne arrangører fra hele verden. Vi har også en international menneskerettighedsadvokat, som vil tale i dag, Francis Boyle. Han er en fremragende person; han har udført mange forskellige initiativer, herunder at skrive artikler om anklager mod præsidenter i fortiden for spørgsmål som dette.

Vi åbner med en række personer på dagsordenen, som jeg lægger ud i gruppechatten, så folk kan se, hvem der er med. Vi har et bestemt antal talere i begyndelsen, og så åbner vi op for generel diskussion, initiativer, ideer. Jeg giver ordet videre til min medvært Dennis Speed.

DENNIS SPEED: Vi bør gå direkte til Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af hele dette foretagende, og vi vil høre fra hende, og derefter få en rapport fra Anastasia. Helga, vær venlig at gå i gang.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hej til jer alle sammen, først og fremmest; velkommen. Jeg tror, at vores indsats bliver mere presserende dag for dag, fordi den geopolitiske konfrontation, som de regionale kriser i Sydvestasien og Ukraine blot er afledningerne af, eskaleres. Det hele skyldes, at de unipolære verdenskræfter mener, at de bør bevare dominansen og modsætte sig fremkomsten af et andet system, idet de helt fejlagtigt karakteriserer det som dødsfjenden, der skal besejres; hvilket er forkert.

Vores politik er, at vi skal nå frem til et nyt paradigme, hvor alle lande på planeten arbejder sammen om fælles mål for hele menneskeheden. Når det er sagt, er det meget tydeligt, at NATO er ude på et skråplan. Det seneste, faktisk ret utrolige eksempel, kommer fra admiral Rob Bauer, som er formand for NATO's militærkomité. Han kom med en udtalelse, hvor han sagde, at vi kæmper for en omdannelse af NATO; at der skal ske en mentalitetsændring fra en tid, hvor folk troede, at alt var klart og kontrollerbart, til en tid, hvor alt kan ske når som

helst. Han siger, at der er tektoniske ændringer i magtens plader, og som et resultat står vi over for den farligste verdenssituation i årtier. Og derfor må NATO være i rødt alarmberedskab for en fuldskala krig. Det er utroligt, at denne mand siger dette. Så siger han, at der ikke er nogen vej væk fra krigen i Ukraine, den vil afgøre verdens skæbne.

Jeg vil virkelig spørge, om der er juridiske eksperter til stede ved dette opkald, og de, der lytter, må have en mening. Er det virkelig tilladt at føre krig på den måde? For hvis man hele tiden siger "Rød alarm, I skal forberede jer på en total krig", så opildner man til ting, som skaber præcis den mentalitetsændring, som de ønsker. I Sverige, hvor vi havde sådanne udtalelser fra alle mulige mennesker, og i Finland og Tyskland, hvor forsvarsminister Pistorius sagde, at hele landet skal være "krigsparat". I Sverige, hvor sådanne udtalelser blev fremsat, plus advarslen om, at krigen ville bryde ud med Rusland på svensk territorium om to år; i Tyskland skulle det kun være et halvt år nu. I Sverige, efter sådanne udtalelser fra civilforsvarsministeren, skyndte folk sig i panik til stormagasinerne, tømte hylderne og forsøgte at få fat i batterier og alle mulige andre ting. Så denne form for krigsmageri synes jeg virkelig også, vi bør diskutere en modstrategi, for efter min mening, og så vidt jeg ved – og jeg har studeret det en hel del i lang tid – er de russiske militære skridt ikke rettet mod at forårsage en total atomkrig, og det er Kinas heller ikke. Derfor, hvis NATO bliver ved med at sige dette, er det faktisk potentielt en selvopfyldende profeti, og efter min mening er det lovstridigt at gøre det.

Det er klart, at situationen i Sydvestasien stadig er den farligste krudttønde. For efter at udenrigsminister Blinken havde rejst rundt i regionen og mødtes med Netanyahu, sagde Blinken angiveligt, at der burde findes en løsning i form af en palæstinensisk stat, hvor de andre arabiske golfstater ville finansiere genopbygningen af Gaza, og Israel ville

tillade en palæstinensisk stat. Dette blev fuldstændig afvist af Netanyahu, som afviste en palæstinensisk stat. Det ser ud til at være det, som eksperter længe har kaldt et "brud med en allieret"-scenarie; det vil sige, at to stater, som faktisk har det samme politiske mål, alligevel lader som om, at den ene har kontrollen, og så bryder den allierede med det ved at lade som om, at der er en spænding mellem de to. Der er en grund til at tvivle på, at det rent faktisk er tilfældet, for det ville være meget let for USA at stoppe Israels militære aktioner i Gaza, hvis de simpelthen ville holde op med at sende våben og penge. Så derfor er denne teori om et scenarie med en løsrevet allieret faktisk meget mere realistisk. Det eneste, Netanyahu tilsyneladende lovede Blinken, var, at Israel ikke ville føre en større krig mod Hizbollah i Libanon. Men hvor meget det er værd, er et stort spørgsmål, for så blev Netanyahu spurgt af en journalist, hvorfor Israel hele tiden kun angriber Irans stedfortrædere – Hamas og Hizbollah og så videre – og ikke Iran selv. Netanyahu svarede: "Hvem siger, at vi ikke allerede bekæmper Iran? Det er præcis, hvad vi gør." Nu er det et åbent spørgsmål, hvad det egentlig betyder, men hvis Iran er involveret i denne krig, kan det føre til en situation, der er helt ude af kontrol, især i lyset af, at der for nylig var ekstremt vigtige diskussioner mellem Iran og Rusland om muligheden for at underskrive en militær traktat mellem dem. Jeg tror, det er situationen lige nu.

Naturligvis er der nu mange internationale organisationer, der forsøger at påvirke situationen, efter at den Sydafrikanske regering har anlagt sag mod Israel ved Den Internationale Domstol i Haag. Fordi Tyskland, af alle lande, følte sig tvunget til at gribe ind som en tredjepart, der tog Israels parti mod Sydafrika. Så der er nu mange internationale organisationer, der protesterer mod det; en af dem er SHAPE-organisationen med Chandra Muzaffar og Richard Falk og mange andre mennesker. Den resolution har allerede mange hundrede underskrifter, og jeg vil bare nævne et par af de tiltag, som de kræver. De kræver som konkrete skridt: en øjeblikkelig

våbenhvile; en omfattende økonomisk genopbygning af Gaza og Vestbredden finansieret af Israel og deres vestlige støtter; at give det palæstinensiske folk fuld kontrol over genopbygningen; at stoppe alle former for diplomatiske, militære og politiske aftaler med Israel for at demonstrere, at de virkelig er isolerede; at støtte Sydafrikas sag ved Den Internationale Domstol; at udstede mange skarpt formulerede resolutioner mod Israel for at gøre det klart, at Israel er fuldstændig isoleret i verden.

Så er der også et meget vigtigt åbent brev fra organisationen "Jews of Conscience" til den tyske regering, hvor der står: "Hvor vover I, ledere af den tyske regering, at benægte det, der bliver livestreamet hver dag i vores stuer, nemlig at Gaza er ved at blive forvandlet til en kirkegård for børn? Den beder Tyskland, men også andre europæiske nationer, om i stedet at slutte sig til Sydafrika og de mange andre lande i det Globale Syd, som allerede har tilsluttet sig den sydafrikanske sag i Haag.

Jeg ønsker ikke at uddybe mere end det. Jeg synes, at disse to situationer gør det meget klart, at vi absolut er på vej mod en global krig, hvis vi ikke ændrer dette. Vi ved, hvad der skal bringes i spil; vi har absolut brug for en omfattende fredsplan for Mellempøsten med en tostatsløsning, våbenhvile, en oaseplan for økonomisk genopbygning af hele regionen. Det diskuterede vi på sidste møde. Jeg synes, at ideen om at have et økonomisk udviklingsprogram, der indgyder håb for alle i regionen, er ekstremt vigtig. Det samme gælder naturligvis for Ukraine; Ukraine har ikke brug for at blive gjort til en af verdens våbenfabrikker, hvilket er, hvad det militær-finansielle-industrielle kompleks på en eller anden måde planlægger. Ukraine har brug for økonomisk omstrukturering for at genopbygge deres økonomi, hvilket kun kan ske, hvis vi får de europæiske lande til at arbejde med Bælte & Vej Initiativet og naturligvis invitere USA til at være en del af det. Den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vi absolut skal nå

frem til, skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser og ikke efterlade nogen udenfor, for ellers kan det ikke fungere.

Jeg synes, det er de emner, vi skal diskutere i dag, og jeg giver dig ordet.

SPEED: Tak, Helga. [Vi har en særlig gæst i dag. Jeg tror, at nogle mennesker kender ham godt, andre gør ikke, så jeg vil lige sørge for, at han bliver præsenteret ordentligt. Han er advokat Francis Anthony Boyle, en amerikansk menneskerettighedsadvokat, professor i international ret ved Illinois University's College of Law. Han har været advokat for Bosnien-Hercegovina, og han har i meget lang tid støttet palæstinenserne og den oprindelige befolknings rettigheder. Nogle af os har haft lejlighed til at arbejde sammen med ham i forskellige sager. Vigtigst af alt har han faktisk ført sager for Den Internationale Domstol; han har arbejdet med og været i stand til at identificere tilfælde af folkedrab i fortiden. Han er her for at tale med os om det i dag. Han har begrænset tid, og derfor vil vi straks give ordet til professor Francis Boyle.

Resten på engelsk:

[On Jan. 19, Prof. Francis Boyle gave the following lecture to a meeting of the International Peace Coalition regarding his history of having fought and won a case of genocide at the International Court of Justice (ICJ) in The Hague, otherwise known as the World Court. Boyle is an American human rights lawyer and professor of international law at the Illinois University's College of Law. He served as counsel for Bosnia and Herzegovina during their case at the ICJ in 1993.]

EIR is publishing Prof. Boyle's remarks in order that his expert legal opinion regarding the current case by South Africa against Israel at the ICJ becomes a larger topic of discussion internationally. We hope that this knowledge, and

the circulation of it among all proponents of a just peace, will greatly reduce the ability by outside political forces to pressure the ICJ judges to ignore the principles of law that govern the "Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide" which was approved by the UN General Assembly on December 9, 1948.]

PROF. FRANCIS BOYLE: Thank you very much, Dennis for having me here today. I want to express my gratitude to Helga Zepp-LaRouche for having me speak at this conference at this critical time in the history of the human race.

I believe that the Republic of South Africa will win an order of provisional measures of protection against Israel on behalf of the Palestinians. I'm speaking here as a straight-out legal matter. Obviously, as we speak here today, Israel and the United States are putting massive political pressure on the judges of the World Court to rule against the Republic of South Africa and the Palestinians.

I'm just going to deal with this as a technical, legal matter. As Dennis correctly pointed out, I was the first lawyer ever to win anything from the International Court of Justice on the basis of the Genocide Convention. I won a massive, overwhelming order for the Republic of Bosnia-Herzegovina against the rump Yugoslavia to cease and desist from committing all acts of genocide against the Bosnians. That was in April 1993. Then, I won a second massive overwhelming order for the Republic of Bosnia-Herzegovina against Yugoslavia to cease and desist from committing all acts of genocide against the Bosnians on September 13, 1993. This was the first time ever in the history of the World Court that any lawyer had won two such orders in one case since the World Court was founded in 1921. Then, I won a third order—what's known as an Article 74, Paragraph 4 order to the same effect from the President of the Court which was binding on the parties. So, three orders in under six months.

In addition, on behalf of my clients at the time, the mothers of Srebrenica and Prijedor who survived the massacre at Srebrenica. I convinced the prosecutor for the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia to indict my adversary, Yugoslav President Slobodan Milosevic for almost every crime in the ICTY statute, including two counts of genocide. One for genocide against Bosnia in general, and the second for genocide at Srebrenica in particular. He was put on trial in The Hague. After the close of the prosecution's case, he filed a motion to dismiss all the charges. That was denied by the tribunal ruling that there was enough evidence produced by the prosecution to convict him on all charges beyond a reasonable doubt, including the two counts of genocide; and that he should then proceed to open his defense, which was going to implicate all the international officials working in cahoots with him behind the scenes. Whereupon, he mysteriously died; dead men tell no tales.

I don't have time here to go through the entire application by the Republic of South Africa, the request for provisional measures of protection, and six hours of oral arguments before the World Court by two teams of lawyer on both sides. By the way, if you were following those hearings, I did all those arguments myself for Bosnia-Herzegovina. What I want to point out here, however, is from my perspective, the most critical factor you will note if you listen to the hearings. That was argumentation back and forth over my original order for the Bosnians. The British lawyer representing Israel, [Christopher] Staker, lied through his teeth about the meaning of my first order. He lied. Let me read to you from my first order that I won. He lied about this; he said it didn't mean what it said it said:

"Unanimously, the Government of Yugoslavia should immediately in pursuance of its undertaking in the Convention of Genocide, take all measures within its power to prevent commission of the crime of genocide."

He lied about that, and I have been saying all along in my interviews, at a minimum, the Republic of South Africa will win a provisional measure like that on behalf of the Palestinians as precedent.

Second, the British lawyer Staker tried to explain away and minimize another—and by the way, that measure was then reaffirmed in the second order I won before the World Court, which Staker didn't point out, by 13 votes to 2. Reaffirms the provisional measure indicated in Paragraph 52A1 of the order made by the court in April 1993, which should be immediately and effectively implemented. Only the Russian judge and the Serb judge ad hoc ruled against me. And of course, Russia and Serbia were working in cahoots with each other.

Now, Staker did not lie about this provision here, but he tried to explain away and discount its significance. Let me repeat it: "Unanimously, the Government of Yugoslavia and the Government of Bosnia-Herzegovina should not take any action, and should insure that no action is taken which may aggravate or expand the existing dispute over the prevention or punishment of the crime of genocide or render it more difficult of solution." I believe I got that measure because I figured that we would obey the order, and Yugoslavia under Milosevic was going to grossly disobey it. And I wanted to entrap Yugoslavia in massive breaches of all areas of international law, not just the Genocide Convention. This measure was reaffirmed in the second order I won "By 14 votes to 1 reaffirms the provisional measure indicated in Paragraph 52b of the order made by the court on 8 April 1993, which should be immediately and effectively implemented." Notice, 14 to 1; even the Russian judge agreed with that, only the Serb judge ad hoc voted against me.

Now, as for the third measure of provisional protection I won for the Bosnians, the Republic of South Africa asked for a modified version of this measure. It's been modified for the circumstances of the Palestinians' case. "By 13 votes to 1,

the Government of Yugoslavia should in particular insure ... do not commit any acts of genocide, of conspiracy to commit genocide, of direct and public incitement to commit genocide, or of complicity in genocide whether directed against the Muslim population of Bosnia-Herzegovina, or against any other national, ethnic, racial, or religious group." At the time, Bosnia had—and still has—about 10 different racial, ethnic, national groups. I got them all protected. Primarily Muslims, but not exclusively, Croats, Jews, Turks, Roma, and others; I got them all protected.

In this case, of course, it's just the Palestinians, so that's why that measure has been modified by the Republic of South Africa. And again, in my second order, 13 votes to 2; only the Russian judge and the Serb ad hoc judge voting against me. "Reaffirms the provisional measure indicated in Paragraph 50A2 of the order, which should be immediately and effectively implemented."

So, that is why, just as a straight-out legal matter, I believe that the Republic of South Africa should win those three provisional measures of protection. But again, as a political matter, massive pressure is being applied. I'm sure those judges of the World Court today are being blackmailed, threatened, bullied, and intimidated by the United States and Israel and their supporters to rule against the Republic of South Africa.

Finally, let me get into the complicity of the Biden administration and the British for sure. This is a complicity to commit genocide in violation of Article 3, Paragraph E of the Genocide Convention that criminalizes complicity in genocide. I was in a similar situation for Bosnia-Herzegovina. Pursuant to my advice, Bosnian President Alija Izetbegović authorized me, on November 15, 1993, to sue Britain at the International Court of Justice for aiding and abetting genocide against the Bosnians; which I set out to do and was fully prepared to do when the British threatened to starve the

Bosnians if I actually filed the lawsuit. Though at that time, I was in negotiations with the court for the hearing in my complaint against Britain.

I believe that's the end of my 10 minutes. I've given you my assessment of the current situation. That's where we stand, and I'm very happy to be here today. I hope I've given you something to think about. Thank you, Dennis.

SPEED: Helga, I want to give you a chance to respond, see if there's anything you wish to ask, or any other remarks you have.

ZEPP-LAROCHE: First of all, thank you, Professor Boyle. I remember our cooperation at the time of the Bosnia-Herzegovina and Srebrenica situation. I'm very happy to see you doing well.

I only have one question. What is it that the international peace movement could do to try to make sure that the legal expertise which you presented, which is obviously a factor in the situation, that that becomes more a topic of discussion so that the ability to influence the outcome of the these judges and the ruling of these judges is being minimized?

BOYLE: Well, Helga, I've been giving all the interviews I possibly can. But because of Zionist control and domination of Western news media sources, I've been blackballed and black-listed out of all mainstream Western news media sources. So, I guess you can just get the message out. For example, the lecture I just gave today. You could get it out around the world as best you can; you have my permission to use this lecture, certainly.

SPEED: Professor Boyle, we have one question that did come in from one of our main people, Jason Ross, who asks you this: "Craig Murray, reporting from the public gallery at the International Court of Justice, wrote that the judges 'looked visibly relieved' when attorney Malcolm Shaw raised the issue

of the existence of a formal dispute between South Africa and Israel. 'This gave them a way out,' writes Murray. The case could be technically invalid, and then they would neither have to upset the major Western powers, nor make fools of themselves, by pretending that a genocide the whole world has seen was not happening.'

"Professor Boyle, was this raised as an issue in your own case against Yugoslavia? Do you think Shaw's argument holds any weight before the International Court of Justice?"

BOYLE: Look, you say that Craig—I wasn't there, but this could provide the judges of the court a way not to rule; a technical argument out. As I said, it's been reported that Israel is bringing massive pressure upon these judges. I would say blackmail, threats, intimidation to rule against South Africa, just like they did to Goldstone on the Goldstone Report. Now as for Shaw's technical argument legally, look here, President Izetbegović appointed me Bosnia's ambassador to the World Court on a Friday afternoon at about 4pm. I went back to the hotel, cleared out, got on the 8pm plane from JFK to The Hague, and then sued them. The Yugos had no notice from us that I was going to sue them. There were no negotiations over genocide, there was nothing. I just sued the SOB's. The Yugos were first informed on Monday of my lawsuit. The World Court had no problem with that.

As for the British lawsuit, I appeared with the Bosnian ambassador at UN headquarters in New York at a press conference at the end of July 1993, where I publicly threatened to sue all five permanent members of the Security Council. So, at least the British were on notice, but the Yugos had no notice. What can I say?

I did want to point out one other thing. The world news media is dismissing an order which I believe South Africa will win, saying it will have no significance. Excuse me. After I won my first World Court order for the Bosnians, I walked out of the

grand courtroom to hold a press conference right there in the foyer with the entire world news media in front of me. I held up my order and I said, "Look here. The World Court has just ruled that genocide is going on in Bosnia. Under Article I of the Genocide Convention, every state party to the Genocide Convention has an obligation to prevent the genocide by Yugoslavia against the Bosnians. Therefore, I am calling for direct military intervention by the United States and the NATO states to save the Bosnians from extermination by Yugoslavia." A few hours later, Washington, D.C. and NATO headquarters announced that they were instituting a no-fly zone over Bosnia with their own jet fighters, and they would shoot down any Yugoslav jets, airplanes, or helicopters that intruded on Bosnian air space. The Yugos could no longer murder Bosnians from the sky.

So, if and when South Africa wins this order, it could have very significant consequences for Israel. We'll just have to see what happens. Again, yes, Murray is right; like Goldstone, the judges might succumb to pressure and rely on Shaw's argument. But as I said, Shaw's argument created no problems for me when I successfully sued the Yugos and won those three orders.

SPEED: We have one more question for you: "I also have a question. In case the ICJ decides provisional measures, can this be a sufficient legal basis to pursue them in different countries those who minimize and support genocide?"

BOYLE: Yes. Under the Rome statute for the International Criminal Court, genocide is a crime. And the Rome statute states are required to have domestic implementing legislation for the Rome statute, including genocide. Now, I cannot say precisely what all those Rome statutes say—there are 120 or something—what that domestic implementing statute says. It depends on the law of the state; it does not have to be consistent. But, to give you an example, I filed a complaint with the International Criminal Court against Bush-Cheney,

Rumsfeld, Ashcroft, Tenet, Rice, and the rest of them, for a policy of extraordinary rendition, which is a euphemism for the enforced disappearance of human beings and torture of them. Now, Bush, Jr. after he retired, announced he was going to Geneva to give a speech. So, Geneva NGOs contacted a Swiss parliamentarian, and the Swiss parliamentarian publicly demanded that on the basis of my complaint, the Swiss federal prosecutor indict Bush, Jr. when he showed up in Geneva for violating the Swiss domestic implementing legislation for the Rome Statute on torture. That was headlines in the Geneva Tribune. That got back to Bush, and he never showed up in Switzerland. So, yes, this can be done, but again, it all depends on—there is this principle of universal jurisdiction, but it all depends on the law and the procedure of every state in the world. I was involved in an attempt to prosecute Sharon, Yaron, Elie Hobeika, and Rafael Etan in Belgium under their universal jurisdiction statute for the massacres of Sabra and Shatila. We were doing quite well, and then Rumsfeld publicly threatened Belgium that if they didn't change that statute, he would move NATO headquarters from Brussels. Whereupon, the Belgians caved in, and changed the statute, and our lawsuit was out.

So, there's no hard and fast rule. I would have to work with attorneys—I was there working with Belgian attorneys who asked me to get involved, because I had sued General Yaron here in the United States for the massacre of Sabra and Shatila for a group of women who were next of kin. That was the first lawsuit, to the best of my knowledge, ever filed against an Israeli official for a massacre against anyone. So, it all depends on each state; what their laws say, what their procedures are, etc. To do that, I would have to work with experts on international law, constitutional law, criminal law in those countries to see if we can do it.

SPEED: I want to thank you for being with us, and what you've been saying and your consistency and your fight on these

matters. That's what our International Peace Coalition is trying to bring to the fore. We'll certainly welcome you back whenever you'd like to more involved, or as involved as you can be. We want to thank you for being with us today.

BOYLE: I did want to sincerely thank Helga and her associates for providing enormous assistance to the Bosnians in the genocide against them. I remember distinctly going over to Brussels to speak at the European Parliament in a conference organized by Helga and her associates with the Bosnians. I just wanted to acknowledge that before you move on to your next speaker.

SPEED: Thank you very much for that. We're certainly going to be consulting with you again.

Closing Remarks

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think this was a very productive session. I think a lot of marching orders should come out of that. I would really urge people, and I'm happy to look at what Alex Jones is saying, because the one point I mentioned in my initial remarks, unfortunately nobody commented upon. But I think it's actually the most important to look at, and that is the statement by NATO that we are on a red alert for the preparation of a total, all-out war. I find it quite amazing that a top NATO leader is saying something like that. I would urge you all who know any kind of competent military experts in any country of the world, get them involved to comment on that. This is obviously a matter which should concern everybody. If there is total war, then all of us will be quite dead. So, that's one thing.

Then naturally, I would urge people to take the remarks of Professor Boyle and indeed make them known. Do outreach to other jurists, legal professionals, because I think this is also a wake-up call for all the law professionals to take the question of putting the world back into a legal shape, a legal

order.

I'm very happy to say that I watched a little bit of the demonstrations in Berlin today, where the truckers were having a demonstration. Some of the farmers, as was mentioned, were there saying that they will from now on join together. They had a poster with a tractor and a truck, titled "Together We Are Strong!" Naturally, everybody is already saying if every pensioner would have a tractor, the world would look different, because they could go with their tractors on the street and protest as well in force, because their pensions are being cut as well, or at least trampled upon.

So, I think there is a lot in motion. I'm also happy to give greetings to Maurizio; I glimpsed at the meeting of the new party in Italy yesterday, where Jeffrey Sachs gave a very passionate greetings from Bangkok. And Michele Geraci naturally is the person who was the initiator of the memorandum of understanding between Italy and China for Italy to join the Belt and Road Initiative. Then we heard the report from the people in Romania. I think all of these different aspects show how important it is that we connect more and more, because who would know about anything going on in Romania, but if the people speak on platforms like this one so that the other people can find out about it. So, I think therefore the situation is both good and bad; extremely dangerous, but also very hopeful. The more people wake up and start to take accountability positions, then we have chance to put the world back in order.

My only wish other than what I just said would be that you really have to build this process for next week. Make it double; make it triple; ten times as big. Then we can really impact the situation by becoming stronger and stronger. That's it for me for this week.

At sætte kursen gennem oprørte vande: Diplomati, sikkerhed og fremskridt i en verden i forandring

Ikke korrekturlæst

19. januar 2024

“Vi er absolut på vej mod en global krig, hvis vi ikke ændrer os,” sagde Helga Zepp-LaRouche til det 33. ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition i dag. “Vi ved, hvad der skal lægges på bordet ... en omfattende fredsplan for Mellemøsten med en tostatsløsning, våbenhvile, en Oase-plan for økonomisk genopbygning af hele regionen... Det samme gælder naturligvis for Ukraine... Ukraine har brug for økonomisk omstrukturering for at genopbygge deres økonomi, hvilket kun kan ske, hvis vi får de europæiske lande til at arbejde med Bælte & Vej Initiativet og inviterer USA til at være en del af det.”

Kun en global vision kan lykkes: “Den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vi absolut skal nå frem til, skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser og ikke efterlade nogen udenfor, for ellers fungerer det ikke.”

Uden en sådan ændring er risikoen for en eksplosiv konflikt umådelig stor og voksende, som det fremgår af NATO-chefernes vurdering af, at en direkte militær konflikt med Rusland er så godt som uundgåelig.

Sydafrika forventes at få held til at få Den Internationale

Domstol til at træffe midlertidige foranstaltninger mod Israel, fortalte den berømte juridiske ekspert professor Francis Boyle, som selv med succes anlagde flere sager ved ICJ mod folkedrab i 1990'erne, på mødet. En flugtvej er stadig åben – spørgsmålet om, hvorvidt der eksisterede en formel "tvist" mellem de to nationer, hvilket er et krav i folkedrabskonventionen for, at ICJ kan gribe ind. Advokat Malcolm Shaw argumenterede for Israel, at der ikke eksisterede en sådan tvist på tidspunktet for sagsanlægget, hvilket tyder på en mulig teknisk ugyldiggørelse af sagen. Den tidligere britiske ambassadør i Usbekistan, Craig Murray, bemærkede, at ICJ-dommerne virkede fascinerede af dette argument, da det kunne give en teknisk vej ud af sagen uden at tage direkte stilling til anklagerne om folkedrab. Men professor Boyle afviste Shaws argument og henviste til sin egen succesfulde erfaring i en lignende sag, hvor en formel tvist ikke var en forudsætning for ICJ's handling.

På en måde er selve domstolen og mange internationale institutioner på anklagebænken, i endnu højere grad end Israel. Vil de gamle magtcentre i verden anerkende og handle for at stoppe den barbariske ødelæggelse af Gaza? Eller vil den sidste rest af moralsk autoritet, som de transatlantiske nationer besidder, blive fejet helt væk?

Der er grund til håb, for presset for en ændring af politikken fra det anglo-amerikanske NATO fortsætter med at stige.

Et åbent brev fra i går, underskrevet af lovgivere fra USA, Canada og Tyskland, opfordrer "til en våbenhvile i Gaza og et nyt fremstød for en holdbar løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt." Indtil videre har 12 medlemmer af det amerikanske Repræsentanternes Hus, 20 medlemmer af den tyske Forbundsrag og 19 medlemmer af det canadiske parlament underskrevet dokumentet med titlen "Åbent brev: Våbenhvile nu: Afværg en humanitær katastrofe, fremskyndt statsløsningen."

I mellemtiden udvides nye veje og muligheder for diplomati og internationale relationer.

Diplomatiske bestræbelser fra BRIKS-landene, især Rusland, Kina og Indien, har indflydelse på situationen i Det Røde Hav. En repræsentant for den Houthi-ledede Ansarullah-bevægelse i Yemen erklærede, at israelske og Israel-associerede skibe fortsat ville være mål, samtidig med at sikkerheden for skibe fra andre lande som Rusland og Kina blev garanteret. Indien har fastholdt sin uafhængighed af den USA-ledede koalition og understreget sine bestræbelser på at sikre indisk skibsfart uden at tilslutte sig nogen multilaterale alliancer.

Indien er også 2024's første modtager af et lån fra BRIKS' nye udviklingsbank. Et vejprojekt i Gujarat bliver finansieret med 500 millioner dollars og rupier. NDB har til hensigt at udstede obligationer i rupees til en værdi af 3 milliarder dollars i perioden 2024-2028, hvilket yderligere udvider dens potentielle aktiviteter.

En fordel, man ikke må overse, er, at det fysiske univers ikke lader sig narre af sofisteri eller ønsketænkning. På trods af betydelige globale investeringer i periodiske, lavintensive energikilder, der markedsføres som "vedvarende", er denne sektors bidrag til den globale elproduktion stadig ringe. Mellem 2019 og 2023 blev der investeret 7,2 milliarder dollars i vedvarende energikilder, sammenlignet med 3,85 milliarder dollars i fossile brændstoffer. Men i 2023 udgjorde vedvarende energi kun 17% af den globale elproduktion og endnu lavere 6% af den samlede energiproduktion. Tilfælde i Texas og Alberta under ekstreme vinterforhold understregede den store afhængighed af naturgas og kul, hvor såkaldte "vedvarende energikilder" som sol og vind bidrog minimalt til energiproduktionen i disse perioder.

En velstående verden med et produktivitetsniveau, der ligger en størrelsesorden over det nuværende, kræver det højere energipotential i atomkernen, der bruges lige her på Jorden,

i stedet for at forlade sig på de sparsomme udstrålinger fra vores atomdrevne sol. Den form for afsaltning af vand i landbrugsskala, som man forestiller sig gennem kontrolleret atomfusion, vil fundamentalt ændre vores forhold til tørre områder på planeten, som f.eks. det område, der populært kaldes Mellemøsten.

Ægte sikkerhed for fremtiden kommer ikke af at kunne besejre sine naboer i blodige stridigheder; den kommer af at kunne forsyne sit hjem med energi, mad, produktivitet, fremskridt og formål.

Foto: ICJ